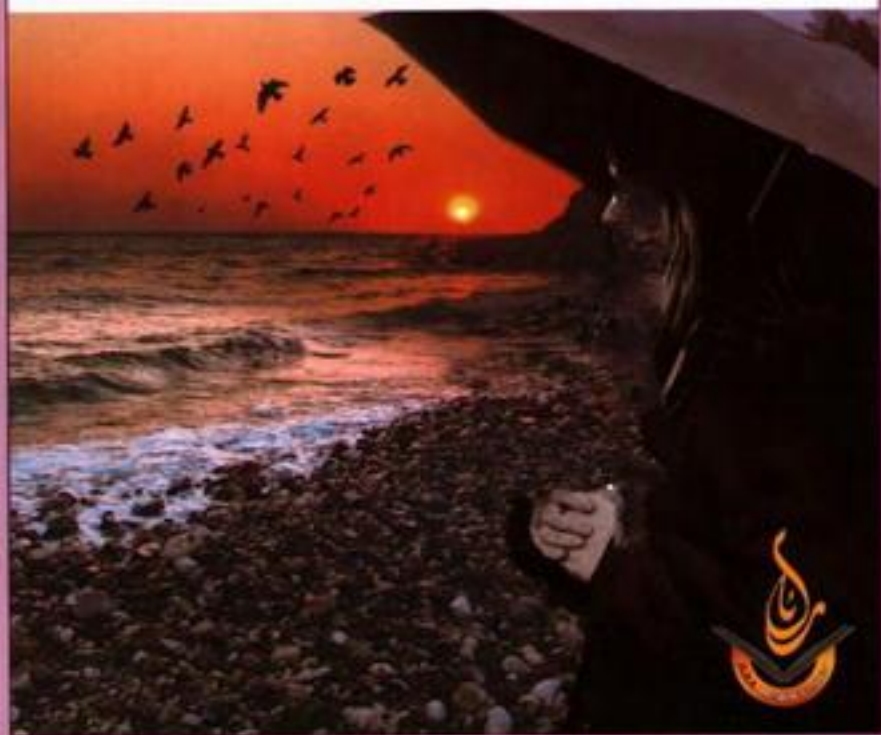

خالد نیر توغروں

سِقْدَا

نازاره کانی ژبانی لاویک

سَيِّدَا

ئازارەکانی ژبانی لاویک

نووسەر : خاليد ئىرتوغروڭ
 وەرگىز : پىشرو ھىوا احمد
 دارشتنەوى: بەھرە محمدەلى
 نۆبەى چاپ : يەكەم

سىڧدا

ئازارمەكانى ژيانى
 لاويك

لە بەرپۆە بەرايەتى گشتى كىتبخانە گشتىيەكان
 ژمارە (۲۸۷۰) ى سالى ۲۰۱۲ ى پى دراوہ

www.ara-m.com
 ara.m@hotmail.com

ناونىڭ راگىراندغىت لارا

0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669

بىنكەى سەرەكى پلاوكرىنەوى بەرھەمەكلى ناومندى راگە پاندنى لارا - سلىمانى - شەقامى پىرمىزىد

سېڦدا

ئازارەکانی ژبانی لاویک

نووسینی

خالد ئیرتوغرول

ومرگپانی

پیشرهو هیوا احمد

جایی یمکه م

۱۴۲۴ ک - ۲۰۱۳ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی نووسہر

ئەم کتیبە چیرۆکیکی راستە قینە یە . بەلام لەسەر داواى ئەو کەسانەى بەشیکن لە چیرۆکە ناوی خوازاو بەکارهێنراوە .

ئەم پووداوە کەم وینانەم راستەوخۆ لە زمانى شاھەتھالى پووداوەکانەووە وەرگرتووە و سەر لەنوێ دامپشتوونەتەووە ، بەبێ ئەوێ گۆرپانکاری تێدا بکەم .

ئەم کتیبە باسی ژيانى پێ دەرد و مەینەتى کچیکى عازەب دەکات کە شوێن خەيال و ئارەزووەکانى کەوتوووە .

زنجیرەى پووداوەکان هێندە کاریگەر و ناوازەن لەکاتى خوێندنەوێاندا سەرسام دەبن و ناتوانن فرمیسکە کانتان پابگرن . لەوێش گرنگتر لەبەرەمبەر ئەم هەموو راستییە سەرسوڕهێنەرانهى ژياندا هەست دەکەیت کاتى ئەوێە چاویک بەژيانى خۆتدا بخشینیتەووە ، بەتایبەتى کاتیک تیگەیشتى خۆشەویستی و عەشقى هەلە ، یان دەووبەرى خراپ چۆن مرقۇف لەناودەبەن .

ئەم بەرھەمە چیرۆکیکی پێ لە پەند و وانەى و دورە لە هەموو هەلبەستراویک ، پووداوەکان چۆن پوویاندا بیت ئاوا نووسراون . لەبەر ئەم هۆیەشە نابیت لەپووی ئەدەبییەووە وەک پۆمان و چیرۆک هەلبەسەنگیتریت .

ئامانچ لە نووسینی ئەم کتێبە یارمەتیدانی ئەو کەسانە یە کە لە نۆی
 داپووخانی مەعنە ویدان، بە تایبەتیش گەنجان، لە پێگەی پیشاندانی
 نمونەی زیندوو و پڕ پەند و خستنه پووی چاره سەر بۆ کێشه کان و،
 پووبه پوو کردنه وهی کەسه که له گەڵ پووی پاسته قینهی دروستبوونیدا.
 کتێبە که خوێندکارانی بنه پەتی و ئامادهیی کردووه ته ئامانچ. له بهر
 ئەوه ههولداروه که له نووسینیدا شیوازیکی ساده و پهوان به کاربهێتريت
 و، له بری ئەوهی پۆمان یان چیرۆک بێت کۆمه له پووداوێکه له پاستیه کانی
 ژيان وه رگراون و په یامێکیشه بۆ ژيان.
 دنیاشین له گەڵ خوێندنه وهیدا، ههول ددهن هاو پیکانیشتان
 بیهویننه وه.
 ئەگەر ده تانه ویت خۆتان له ئاوینهی ژياندا ببیننه وه، تکایه
 فرموی...

خالید ئیرتوغروڵ

تەلەفۇنىڭى پىر نەينى

پۇڭىكى يەك شەممە بوو. سەر مېزەكەم پىر بوو لە و نامە پىر مانايانەى
لە خوینەرەكانمەوہ بۆم دەھاتن و بەپاستى لە ناوياندا نوقم بوويووم، لەناو
دونىاي پىر نەينى و بە ئازارى ئو چىرۆكانەدا بە دەنگى تەلەفۇنىڭ بەئاگا
ھاتم. ئەوہى قسەى لەگەلدا كردم خاتوونىڭ بوو ھىندە بە جۆش و
خۇشەوہ قسەى لەگەلدا كردم ھەستم كرد خەرىكە دلى دەوہستىت.

بە دەنگىكى پچىر پچىر دەستى كرد بە قسەكردن:

- بېوورە، من تەلەفۇنم بۆ خالىد ئىرتوغرولۇ كىردبوو.

منىش بۆ ئەوہى كەمىڭ بېتەوہ سەر خۆى وتم:

- كام خالىد ئىرتوغرولۇ؟

- خالىد ئىرتوغرولۇى نووسەر، ئەوہى پۇمانەكانى محمدى دوزجەيى و

ئايستىلى نووسىوہ.

- فەرموون من خالىد ئىرتوغرولۇم.

ھەر ئەوہندەم وت، بەدەنگىكى بەرز ھاوارى كىردو وتى:

- ئەوہ ئىوہن مامۇستا، بېوا بكە ئىستا خەرىكە دلم دەوہستىت.

- بەلى ديارە، بەلام پىويست بەوہ ناكات، چونكە منىش مۇڭىكى

ئاسايىم، تاكە جياوازيما نەوہيە من نووسەرم و ئىوہ خوینەر.

پیش نه وهی باسی خۆی بکات هه ندىک پرسىارم لى کرد بۆ نه وهی بېته وه
سه ر خۆی، که هه ستم کرد خۆی کۆکردوه ته وه نه وکات وتم:

- ئیستا فه رموون، گویم لیقانه.

نه ویش به م شیوه یه ده سستی پێکرد:

- ئای خوا له تۆ پازى بیّت مامۆستا گيان، خه رىک بوو ده بورامه وه و
ده که وتم. باش بوو که مێک هاتمه وه سه ر خۆم.

ماوه یه کى که مه به به ره مه کانت ئاشنا بووم. به پراستی "نه و پیاوه ی
له دووی خۆی ده که پێت" و "محمدی دوزجیه یی" و "ئایسیل" نۆد کاریان
تێکردم. بپوا بکه به هۆی ئه وانه وه هیشتا له سه ر خۆم نیم.

له پاستیدا نمونه یی ئه و پووداوانه و بگه ره خراپتریش به سه ر خۆمدا
هاتوون. بۆیه کاتیک ده یانخوینمه وه کارم تیده که ن، هه ر ده لێی له و
کتێباندا باست له ژيانى من کردوه، له هه موو پسته یه کدا ژيانى خۆم
ده بینمه وه.

ئه و خانمه نه یتوانی له وه زیاتر خۆی بگریت و ده سستی کرد به گریان،
هه م ده گریا و هه م باسی ژيانى خۆی ده کرد، ئه و ده بیوت و منیش خه رىک
بوو جه رگم له ت ده بوو. ئای خوایه گيان نه وه چ ژيانیک بوو! من توانای
گوێگرتم نه بوو چ جای نه وه یی ئه و پووداوانه م به سه ردا بیّت! ته نانه ت
بیرکردنه وه ش له و پووداوانه ده یخستمه له رزین و، دونیای له به رچاوم
سه ره و ژێر ده کرد.

به رده وام بوو له قسه کردن و وتی:

- که کتیبه کانتیم خوینده وه، بیرم که وته وه هه ندیک په یامی گرنگم هه یه پتویسته به مرۆفه کان و به تاییه تی به گهجه کانی بگه یه نم، بۆ ئه وه ی ئه وانیش سوود له ئه زموون و ژیا نی پر ئازارو مهینه تیم وه ریگرن.

پتویسته به سه رهاتی ژیا نی خۆمت بۆ باس بکه م و به نه یی نی نه مه یی ته وه، تا چیت پرۆانه هه زاران که سی پاک نه که ونه هه مان داوه وه.

من به موعجیزه له دهستی ئه و سه مکارانه پرگارم بوو که بازرگانی به نامووسی خه لکه وه ده که ن، له وانه یه ئه وانه ی ده که ونه ئه و داوه وه هینده ی من به ختی پرگار بوونیان نه بی ت، ده مه ویت باسی هه موو ئه و داوانه بکه م که تی یان که وتم، تا وه کو ئه گه ر که می کیش بی ت یارمه تی گهجه کان بده م.

مامۆستا، پتویسته شتی ک بکه م، من له ناو زه لکاوی ئه و تاوانه نه فره تیانه دا جوانیم له ده ست چوو. ده مه ویت بی ت به وانه یه ک بۆ ئه وانه ی ئاره زووی دنیا په تی خستوه ته ملیان و هه لئ خه له تاندوون، با که سی تر ئه و ئازارانه نه چی ژیت.

ئه م خانمه به ئاه ی هه له کانی رابردوویه وه ده سووتا، به سه رهاتی ئه م خانمه که له نی ئو ئازاردا ده تلایه وه زۆر کاری تی کردم. دوا یین جار وتی:

- مامۆستا، بۆ ئه وه ی هه موو ژیا نتمان بۆ باس بکه م بانگه یشتان ده که م، ناو نی شان ه که ت ده ده می، چاوه پیم به زووترین کات سه ردانمان بکه ی ت، تکایه چاوه پیتین.

بۆ نو سه ری ک له م هه واله خو شتر ده بی چی بی ت؟ بی ئه وه ی کات به فی رقی بده م به پئی که وتم.

دواى يه کترناسينځى کورت، ئه م خانمه به پړزه به جوانى خوى باجى
هه له کاني دابوو، ده ستي کرد به گيړانه وهى به سهرهاتى خوى.

ئاي خوابه گيان نه م خوشکه مان چى کردوه، زنجيره پووداويک بوو
جه رگى له ت له ت ده کرد، وامده زانى من گويگرېک نيم به لکو به شيکم له
پووداوه کان.

له به رامبه ر ئو پووداوانه ي (سيڤدا) خان باسى ده کردن وه ک سه مۆل
به ستيووم، هه موو ئه وانه ش که گوييان گرتيوو ناگايان له خويان نه مابوو،
ئو پووداوه پې پند و ترسناکانه په يامى زور گرنگيان به هه موو کومه ل
ده دا.

ئوه ي له سهر ئيمه يه نه م ياده وه رييه تالانه بخوينينه وه،
ده وروبه ريش هاننده ين بيخويننه وه، ئه گه ر نا نه م به لايانه له نزيکترين
کاتدا له ده رگاي ئيمه ش ده دهن، کاتيک له و ماله ده رچووم هيشتا
فرميسکه کانم وشک نه بوويونه وه...

له به رامبه ر نه م به سهرهاته دا من جه رگم ده سووتا و ناخم ده ه ژا و
دلم پارچه پارچه ده بوو، به دلنبايييه وه ئيوه ش خوتان له نيو نه م
لاپه پانه دا ون ده کن.

بەشى يەكەم

دەئىن: "ھەرشتىك چۆن دەست پى بىكەت
ھەروا بەردەوام دەبىت" خوا بىمان پارىزىت!
ئەگەر ئەم وتەيە وابىت، مەن كەسىكم پىش
ئەمە دەستىم پى كەربىت دۇراندوومە.
بەداخەوۋە ۋا دەردەكەۋىت ئەم وتەيە بۇ مەن
پاست دەرجوۋىت..

که چاوم کرده وه یه کهم شتیک بینیم

گریانی دایکم بوو

هەر له دایک بووم پووبه پرووی مردن بوومه وه

هه موو ژيانێک چیرۆک و به سه رهاتى خۆى هه یه، به لام ئه وه ی به سه ر
مندا هات نه چیرۆک ده یگرێته خۆى نه ئه فسانه .

نازانم چۆن ژيانێكى ئاوام بردۆته سه ر؟ چۆن توانیم له ناو ئه وه هه موو
نازارداه به ساغى ده رچېم؟ به پاسى كۆمه له پووداوێكن له سنوورى لۆژيک
ده رچوون و عه قل له ئاستياندا ده وه ستیته ...

كه سێك خوا نه یمرێنێت نامریت، له وانه یه خواى گه رره منى بۆ ئه وه
هیشته بێته وه بېمه ده رس بۆ ئه وانه ی دواى خۆم تا ئه وانیش نه كه ونه ناو
هه مان هه له وه .

ده رده سه ریه كانى ژيانم له له دایكبوونه وه ده ستیان پێكرد.

دایكى داماوام له بهر ئه وه ی باوكم زۆرى لێدابوو تووشى خوێن
به ربوونێكى قورس بووبوو بۆیه من به جهوت مانگی له دایك بووم.

قسه ی هه موو ده ورویه رم ئه مه بوو: "ئهم ئافره ته ، هه م خۆى هه م
مندا له كه ی ده مرن، ئاخى كۆ به رگه ی ئه وه موو خوێن به ربوونه ده گریت؟

خۆ منداڵەكەش بە ناتەواوی لە دایك دەبێت، ئەویش دواى چەند پۆژێك دەهروات. "جا ئەو كاتە كوا دكتور هەيە؟ با هەشبێت كەس نىيە بىيات بۆ لای دكتور..."

باوكم مەيخۆرێكى سەير بوو، هەموو ژيانى ئەو بریتی بوو لە خواردنەوه و پارە پەيدا كردن بۆ خواردنەوه. كەسێك بوو نامادە بوو هەموو شتێك بكاتە قوربانى خواردنەوه، لەبەرئەوه هەيچ گۆتى بەمن و دایكم نەدەدا.

ئەو بێوێژدانە، لەبەرئەوهى نەيتوانىبوو ئەو پارەيهى خێزانەكهى نانى پێ دەكرێت لێى بسەنێت، ئەو ئافەرتە داماوێ دابوو بەر شەق و زلله، ئەوه لەكاتێكدا كە سكهكهى حەوت مانگ بووه.

بۆيه هەيچ قورس نىيە پێشبىنى ئەوه بكرێت كە چى بەسەر منداڵێكى ناتەواوى وەك مندا دێت، لەكاتێكدا كچى باوكێكى ئاوا خراپ و دايكێكى ئاوا بەدەخت بم كە ناچاربووه بە چارەنووسى خۆى پازى بێت. ئەى ئاشكرا نىيە كە داوهكانى ژيان بۆ ئەو كەسانەيه كە بێكەس و بێسەرپەرشتن، ئەوانەى بەسەر منیشدا دەهاتن هەر لەبەر ئەمە بوو...

ئاه دايكە بێچارەكم، چەند پۆژ بەدەست خوێن بەربوون و ئازارەوه نالاندوتە، باوكم كە دەهاتەوه هەر نەيدەوت: "ئەرى حالتان چۆنە؟". دراووسى خێرخوازهكانمان سەلامەت بن هەر ئەوان دەستى يارمەتییان بۆ درێژ دەكردين، بەتايبەتى پورە هاجەر...

دايكم وهك جهنازه وابوو

به پاستی خوی گوره پوره هاجه ری بۆ ئیتمه ناردبوو و، کردبوو به دروستی ئیتمه. ئەو نه بویه نازانم حالمان چۆن ده بوو!

دایکم پزگاری بوو به لام چۆن پزگاریبوونیک؟ به درزیایی ژیاانی به دهست کهم خوینی و نه خۆشی گورچیلە و تهنگه نه فه سییه وه دهینالاند، هه موو ئەو نه خۆشیانهش یادگاری ئەو پۆزانەن. ئەگەر بێمه سهه باسی ژیاانی خۆیشم، ئەوا چەندین جار له گەڵ مەرگدا پووبه پووده بوومه وه، دایکم له ترسی مردنی من چەندین پۆژ فرمیسکی پشتموه.

داوی ئەوهی کهمیک پێگهیشتم دیمه نی ئەو خیزانهی له بهرچاوم بوو زۆر ترسناک بوو: باوکێکم هه بوو چەند پۆژ جارێک به سهه خۆشی خۆی ده کرد به مالد. بۆیه ده لێم چەند پۆژ جارێک: چونکه زۆر جار هه ره له و جێیهی ده بخوارد وه ده مایه وه، که ده شهاته وه ماله وه قیامه تی به رپاده کرد. من و دایکمی ده خسته پیزه وه بۆ تێه لدان، داوی شتی مه حالی ده کرد، که نه مانده توانی بۆی بکهین، عه قلی له دهست ده داو ده بووه توپێک له ناگر، هه ره له بهر ئەوهش بوو هه زمان نه ده کرد بێته وه بۆ ماله وه. ده مانزانی ئەگەر بێته وه چی پوو ده دات، یان ئەوه بوو دایکمی ده دایه به ره شق و زله، یان منی ده کێشا به م دیوار و به و دیواردا، دواتریش بێبه زه بیانه جیی ده هیشتم.

له جیهانی مندا لێمدا ئەوهنده ده ترسام بیهوستان له خوا ده پارامه وه:
"خوایه گیان باوکم بمهینه با پزگارمان بێت."

بیر بکه نه وه، کچنکی ته مه ن پینج سال که کاتی وایه سته بوونه به باوکه وه، نژای شه پ له باوکی بکات و بلتیت: "خۆزگه بمردایه و پزگارمان بوايه."

دایکیشم خه ریک بوو له ناو نازاره کانیدا نغزۆده بوو، وهک ئه وهی نه خوښییه که ی خۆی به س نه بیت، ئه و حاله ی باوکم له لایه ک و له لایه کی دیکه ی شه وه داواکارییه کانی براکه م ته واو نه ده بوو. ئای خوایه گیان، چۆن ده توانیت ئه و باره قورسه هه لبریت! دایکی بیچاره م پۆڤ به پۆڤ ته ندروستی خراپتر ده بوو، سه رباری ئه وه ش بۆ ژیان تیده کۆشا.

ئای دایه گیان! تو چ پۆڤانیت که به سه ربرد...

دایکی سته م دیدم که م خوینی و، نه بوونی دهرمان و، په نگه زهرده په ریوه که ی و، ته نگه نه فەسییه که ی ئه و هه سته ی بۆ دروست ده کردین که بلتین وا ده خنکیت. له بهر نازاری گورچيله شی حالی ته واو تیکچوو بوو.

دهرده واری و هه ناسه ساردی دایکم ته نیا ئه وانه نه بوو به لکو خه می پیداوایستی مالیشی له سه ریوو. له خانوویه کی کریدا بووین، پتویست بوو هه موو پۆڤیک خواردن لیبنریت و پیداوایستییه کانی پۆڤانه ش ناماده بکریڤن.

ئهی پاره کوا؟

باوکم له جیبی ئه وه ی پاره ی نانیکمان بۆ په یدابکات، ئه وه ی له ده ستیشماندا بوو ده یبرد و ده پۆیشیت. دایکیشم که نه یده توانی پاره په یدا بکات، ده چوو له لای دراوسێکه مان ئاردی ده هیتا ده یکرد به نان و سکی ئیمه ی پتێر ده کرد. له و سالانه دا هه یچ دهرامه تمان نه بوو، به لام ئه وه هه بوو دایکم دروومانی باش ده زانی، دراوسێکانیش له بهر یارمه تیدانی،

هەندىك شتى بچووكيان دەهيتناو پېتيان دەدوورى، بەلام دايكم ئەوهنده
حالى خراپ بوو كه نهیده توانی ئەوهش بكات.

ئەندامىكى دىكهى خىزانەكه مان، برا گەوره كه م بوو كه دوو سال له
من گەوره تر بوو. ئەو كه سىكى زۆر ژير بوو، پىگه يشتووويه كهى له ئاست
تەمه نيدا نه بوو، پوره هاجه ريش زۆر خووشى دەويست.

هەموو جارێك دەيوت: "ئەم كۆپه پياوێكى زۆر گەورهى لى
دەردەچىت، بەلام ئەم كچه مەگەر بەس خودا بزانىت سەرى كى
دەخوات!"

رەبەردووى خىزانەگەم

باوكى دايكم له يوگسلافياوه هاتووه و له توركي نيشته جىبووه.
له چوار خوشك و برا دايكم بچووكترينيان بووه و خوشك و براكانى دىكهى
زوو مائىئاوييان له ژيان كردووه. بەپاستى مردنى هەريەكێكيان خۆى بۆ
خۆى تراژىدياىەك بووه. نەنكم و باپىرم له دواى ئەوانەوه وهفاتيان
كردووه. كهواته دايكم كۆتا كەسى ئەو پەچەلەكه بووه، هەرلەبەر ئەوه
بوو هيچ كەسى نهبووتا دەردى خۆى بۆ باس بكات و لاى بىئىتەوه.

باوكيشم خەلكى ئىزمير بوو، بالابەرزو قۆز و قۆزەرد بوو، هەر
ئەوهيش بوو بوو به بەلا بەسەرييهوه، لەبەر ئەوه بوو خواردنەوه و ئافەرت
و قومار ژيانى بوون.

دايكم، كه زۆر تووڤه دەبوو له باوكم پىى دەوت: "شىتى يۆنانى".
جا نازانم له تووڤه بيدا وای دەوت يان شتىك هەبوو دەربارەى باوكم

دەيزانى. ئەو ەندە دەزەم ئەو كەسكى زۆر شەپزە و بېھەست و سۆز و بەزەبى بوو، ھىچ ترسى خوداى لەدەدا نەبوو.

لاى ئەو پىرۆزىيەكانى ەك ئايىن و بىرۆساو ەپو ەپەشت ھىچ مانايەكيان نەبوو، ھەستى بۆ داب و نەرىت و بەھاكان نەبوو، ئەو ەستبومىيە گومانەو ەبەرامبەر بە باوكم كە چۆن مەوۆ ئەو ەندە لە داب و نەرىتك دادەبەرىت كە لەناو كۆمەلگادا ھەبوو بىت و پىو ەى گەرى نەدرابىت و، بگاتە ئەو ەپادەيەى ئاوا بۆيۆزەنانە لەگەل ەزەنەكەيدا مامەلە بگات. ئەو دايكەم كە لە كچىنىدا زۆر جوان بوو، بەھۆى نەخۆشەكانىيەو ەچۆكى داداو ەپەنگى مردووى لىنىشتو ە.

يارمەتییەكانى پوورە ھاجەر

ئەو ەموو ناپەھەتى و ناخۆشى و بېچارەيەى لەمالى ئىمەدا بوو ئەگەر كەمىكىش بىت پوورە ھاجەر لەسەرى لا دەبەردىن.

پوورە ھاجەر ەك فرىشتە وابوو، ەك ئەو ەى ئىمە مندالى ئەو بىن بالى بۆ كەردبووینەو ەدەبوىست بىتە دەرمان بۆ دەردەكانمان. ئەو تاكە سەرجاو ەى و ەى دايكم و تاكە پشتيوان و جىي پازى دايكم بوو. بەردەوام دلى دايكمى دەدایەو ە، پىويستەكانمانى دابىن دەكرد و دەرمانى دەھىنا و دلى دەدایەو ە. جگە لەو ەى ەموو مانگىك بەناوى ئەو ەى لەملا و ئەولاول ھاتو ە، بىك پارەى دەداینى.

لە يادەو ەرى ئەو پۆزانەدا قسەكانى پوورە ھاجەر ە ەلەبىرە، كە دەھاتە مالىمان ئىمەى لە دەو ەى خۆى كۆدەكردەو ە و انەى باو ەپ و قورئانى پى دەوتىن، باسى پىغەمبەرەكەمان ﷺ و پۆزى دوايى و

به نديايتي خواي گه وړه ي بڼو ده كړدين. نه وړنده چيرځكي ناييني خوځشي بڼو
 ده گټرپاينه وه هه موومان هه زمان له گويگرتنې بوو. نويز و پهرستش
 له وړه و فيربووين. هه موونزاكاني پي له بهر كړدبووين، جگه له وړه ش
 كوپه زايه كي له ته مهنې مندا هه بوو، كه ده هات نه ويشي ده هيتا، له گه ل نه و
 ياريم ده كړد، باشتري هاورپم بوو.

پوړه هاجر به رده وام (په يامي بيماران) ي بڼو دايكم ده خوځنده وه و
 هه ولي دده له بهر نه و ناپه حه تي و ناخوشيانه ي تووشې دايكم بوو بوو دلي
 بداته وه، وهك گه وړه ي ماله كي لي هاتبوو. جار به جار نه و چاوديري
 كاره كانماني ده كړد، جا به دلنبايه وه نه وه گه وړه ترين لوتفي خوا بوو
 به سر نيمه وه. نه گه ر نه و نه بووايه هه رگيز نه ده گه يشتینه نه م كاته،
 به تاييه تي دايكم كه به بي نه و نه ده ژيا.

پهنگ و پووي پوړه هاجر وهك دلي پاك و بيگه رد بوو. وهك نه وه ي
 سوز و به زه بيه كي له دل و دهر وونيدا پهنگي دايته وه.

تاكه كه سيك كه باوكم شهرمي لي ده كړد نه و بوو، كه ده هاته وه
 ماله وه بيبي نيايه پوړه هاجر له وييه نه ده هاته ژوړه وه، په كسر
 ده پوښت.

سالاني ته نه زمان له نيو ناخوځي و نه هامة تيه كي وادا به سر برد كه
 بهر گه گرتني زور نه ستم بوو. له گه ل براكه مدا له نيو بڼچاره يي و نه بووني
 پيداويستيدا له سر خوځندن به رده وام بووين. دايكيشم بڼو په يدا كړدنې
 پاره ي دهرمان و خواردن و كړيځي خانو هر نه مسر و نه وسره ي بوو.

هه‌هوانی یه‌که‌م به‌لامان پێگه‌یشت

سه‌ریاری ئه‌وه‌ی باوکم عاره‌ق خۆر بوو و که ده‌گه‌پاوه‌ بۆ ماله‌وه تازاریشی ده‌داین، به‌لام هه‌رچۆنێک بێت ئه‌و باوک بوو. پاست بوو زۆریش نه‌ده‌هاته‌وه‌ ماله‌وه، به‌لام به‌لایه‌نی که‌مه‌وه له‌په‌وی ده‌ره‌وه‌دا وه‌ک گه‌وره و پارێزه‌ریک بوو بۆ ئێمه.

ده‌ پۆز بوو هیچ هه‌والێکمان له‌ باوکم نه‌بوو، دایکیشم زۆر شله‌ ژابوو. ده‌ستی کردبوو به‌ گه‌پان به‌ پاست و چه‌پدا و ده‌یوت: "هه‌رگیز بۆ ماوه‌یه‌کی ئه‌وه‌نده درێژ له‌ ده‌ره‌وه نه‌ماوه‌ته‌وه. باشه‌ بۆتی چی به‌سه‌ر ئه‌م پیاوه‌دا هاتبێت؟" له‌ هه‌موو ناسراوه‌کانمان پرسى، چوینه هه‌موو ئه‌و شوێنانه‌ی بۆی ده‌چوو، به‌لام باوکم دیار نه‌بوو.

دایکی داماویشم ده‌ستی کردبوو هه‌رمێسک پرشتن بۆ ئه‌و پیاوه‌ی هه‌موو ژيانى لێ کردبوو ده‌زەخ و، نه‌خۆشی خستبوو و له‌ ناو ئه‌و هه‌موو کێشه‌یه‌دا به‌جێ هێشتبوو.

دیار نه‌بوو... له‌ هیچ جێیه‌ک نه‌ماندۆزییه‌وه... نه‌مانتوانی له‌ هیچ جێیه‌که‌وه شوێن پێی بدۆزینه‌وه. له‌ هه‌ر که‌سمان بپرسیایه ده‌یوت: "ئێمه‌یش پازده بیست پۆژیکه نه‌مان دیوه."

له‌ ئه‌نجامدا خراپی و ناپاکى باوکمیان قوت دا. ئه‌و پێگا هه‌له‌یه‌و، ئه‌و مڕۆقه خراپانه‌ی ده‌رویه‌ری وه‌ک چۆن هه‌زاران مڕۆفیان له‌ ناوێرد، باوکیشمیان به‌ گه‌نجی برد. تا ئێستاش هیچ هه‌والێکمان له‌ باره‌یه‌وه به‌ ده‌ست نه‌گه‌یشتوه.

ئىمە پىمان وايە گۈلەيەكى وئلى بەر كە وتورە و لە شونىڭ فېرپيان داو، ھەرلە بەر ئەو يە كە دواى ئەم ھەموو سالا ھىچ ھەوالىكمان لىي نىيە، لەوانە يە باوكم بە ھۆى ئەو ئىشە خراپانەو كە دەيكردن ئازارى بە زۆر كە س گە ياندېت و دوعاى خراپى زۆر لىكرابىت ھەر بۆيە لە و پىيە دا ھەوتا. ۋەك دەلئىن: "گۈزەى ئاۋ لە پىي كانىدا دەشكى" يا "چى بچىتتت ئەو دە دورىتەو".

پوورە ھاجەر ئىمەى كۆكر دەو

من لە دواين سالى قۇناغى ناوەندى دەمخوئىند، برا گەرەكەشم لە قۇناغى دووى نامادەيى بوو. ئىتر كۆپرەگەرەى مالەكەمان براكەم بوو. ھەم كارى دەكرد و ھەم دەيخوئىند. ھەموو پىداوېستىيەكانمانى دابىن دەكرد، بۆ چاكبۈنەو دايكىشم زۆر بە پەرۋش بوو. زۆر ژىر و سەر پاست بوو. خاۋەنى كەسايەتتەيەكى باش بوو، دەيزانى چۆن ھەلسوكەوت دەكات.

بەدلىيايىشەو پوورە ھاجەر نەبووايە نەماندەزانى چى بگەين. خواى گەرە بۆ ھەتاھەتايە لە پوورە ھاجەر پازى بىت... ھەم دايك بوو بۆمان ھەم باوك، دايك بەدەم دوعاى خىرەو دەيوت: "لە خواى گەرە بەزىاد بىت، لەجىي باوكتان ئەمى بۆ ناردووين".

لەدواى مردنى باوكم ئەوئەندە گۈزەرانمان خراپ بوو بوو كە نەدەمانتوانى كرئى خانوۋەكە بدەين نە پىداوېستىيەكانىشمان دەست بخەين. وامان لىھاتبو بۆ پارچە نانئىك لىمان قەوماوو. پوورە ھاجەرېش ئىمەى بردە ژىزەمىنى مالەكەى خۇيان. كە لە ژوورېك و چىشتخانەيەك

پښکها تېوو، به لّام له بهر خيّر کړئ لى وهرنه ده گرتين، له سه روو نه وه شه وه
هر چي هه يوايه له گه لى بهش ده کړدين.

نافره تيکى ده وله مهندي ته من په نجاسال بوو، هاله که يان سى قات
بوو. له قاتى يه که مدا خوئ و ميړده که ي (په حمى) ده ژيان، له قاتى
دووه مېش کهه که ي - خاتوو (نور) کچى ده ژيا - نه وېش کچيکى هه بوو
له ته مهنى مندا به ناوئ شهيدا، که باشتين هاوړئ من بوو.
له لايه که وه هه وله کاني براکه م و له لايه که وه يارمه تيه کاني پووره هاجه ر،
نيتړ ورده ورده خهريک بوو ده هاتينه وه سره خومان.

نه مه يان زور تر سناک بوو

به داخوه هه والمان له و به لايه نه بوو که چاوه پيمان بوو. قوتا بخانه ي
من و براکه وره که م يه که هه وشه يان هه بوو، به يان يان له گه لّ نه ودا به يه که وه
ده پويشتين و نيواران به يه که وه ده هاتينه وه. براکه م زور غيره ي له دلدا
بوو، له بهر نه وه ي خوئيشى زور هه زى له هاوړئيه تى کچ و کوړ نه ده کړد،
نيتړ زور به وردى چاودئړى ده کړدم. پئى نه ده دام بچووکترين هه لّ به کم.
زور سووډى له قسه کاني پووره هاجه ر وه رگرتېوو بزيه که نجکى زور
ديندار ده رچوويوو. به پاستى من وه که نه و له نايينه وه نزیک نه بووم.
که وره ترين که يفى من له جل و بهرگ و خورپازانده وه دا بوو، چونکه
ده مويست خوم له بهر امبه ر ده ورو به ردا به لميتم. نه وه بووه هوى نه وه ي
زور زوو له گه لّ براکه مدا ده نگمان بيت. هه موو جارک دايکم جياى
ده کړدينه وه ده يوت: "کوړم نه م کهه هيشتا مندا له، زورى لى مه که. که

گه وړه بوو خوږی له قسه کانت تڼده گات. " به م شپوه به هم منی ده پراست و هم ه ولى دده براکه م پازى بکات.

له پشوروى نيوه پواندا نه مانده توانى برېښه وه بڼ ماله وه، چونکه ماله که مان دوورېدو، بڼه له فروشتگای قوتا بخانه که دا له گه ل براکه مدا به کترمان ده بڼى و له و خوار دنانه ی دایکم بڼى ناماده کړد بڼى ده مانخوارد و خومان تیر ده کړد.

وه کو ه مو جارېک چووم بڼ فروشتگا که و مېزېک ه لېږدو چاوه پوانى براکه م ده کړد، خه رېک بوو پشوروى نيوه پوان ته واو ده بوو که چى هېشتا براکه م ديار نه بوو. چوومه دهره وه وتم: با پرسيارېک له وانه بکه م که براکه م ده ناسن.

ماموستای زانستان منى بڼى، له بهر نه وه ی مالى له نزيک مالمانه وه بوو هم براکه م و هم منى باش ده ناسى، بانگى کړدم و پرسى:

- براکه وړه که چى لېهات کچم، هېچ ه والتان لېى هه یه؟

له و کاته دا وامزانی پېکېک دای به سه رمد، ناخم خه رېک بوو گړى ده گرت.

- بڼچى ماموستا براکه م چى لېهاتووه؟

ماموستاش که زانى ه والم له هېچ شتېک نښه، به شپوه به کى زږد ساده وه لامى دامه وه:

- نا نا هېچى نښه. و اېزانم له پږدا سه رى گېڅى خواردووه. ماموستاش وتوېه تى با بته مه لای دکتور، له بهر نه وه تا نه خوشخانه چوون، مه ترسه نښتا دښه وه.

خه نجه رێکی وا دابووی له دلم که له هه موو هه ناسه یه کمدا ههستم به
 نازاره که ی ده کرد. عه قلم وه ستابوو، نه مده زانی چی بکه م. وه کو شیت
 به ده وری خۆمدا ده سووپامه وه. نه خۆشخانه زۆر دوریوو. نه ده متوانی به
 پێ بپۆم و نه پاره ی ته کسیشم پێ بوو، بۆیه تکام له مامۆستا که م کرد:
 - تکا ده که م مامۆستا، من ناتوانم لیتره ئاوا چاوه پێ بم، ده توانیت
 بمبهیت بۆ نه خۆشخانه؟

- ئه ی چۆن کچم، به دلنیا بیه وه ده تبه م. ئه که رچی شتێکی نییه نا
 بترسیت، به لام مادام هه زده که یت به چاوی خۆت بپینیت وه ره با بپۆین.

له وێدا له هۆش خۆم چوو بووم

بیرم نایهت چۆن گه یشتینه نه خۆشخانه. که چووینه نه خۆشخانه ی
 فریا که وتن چی ببینم باشه؟ ئه و مامۆستایه ی برا که می هێناوه بۆ
 نه خۆشخانه، له بهردهم ده رگای نه خۆشخانه که دا خه ریکه له خه فته دا
 ده مریت، هه ر ئه مبه ر و ئه و به ریت. هه ر که منی بین، نه ی توانی هیچ
 بشاریته وه. خێرا باوه شی پێدا کردم.

- کچم، نه مانتوانی پزگاری بکه ین، ئه و کو په فریشته ئاسایه مان گیانی
 سپارد، ئه و گه یشت به و خواجه ی که زۆری خۆشده ویست.
 وامزانی بلێسه یه کی ئاگر له سه رمه وه پزیشته و هه موو گیانی
 سوتاندم، هه ر له وێدا که وتم.

ئاخر چۆن به رگه ی ئه م نازاره بگرم؟ ئیت له مه به دواوه کێ دلم
 بداته وه؟ کێ دهستم بگریت؟ کێ وه کو چاوی خۆی بمپارێزیت؟
 کو په گه و ده ی ماله که مان له ده ست دا. ئه و هه موو که سپکمان بوو.

یەكەمجار باوكم، دواتر براگه وره كهم... ژيان چهنده بێبه زه یی بوو
بهرامبه زمان، چاره نووسمان چهند خراپ بوو... دواتر زانیمان براكهم هه
له منداڵیه وه دلی نهخۆش بووه و نه مان زانیوه. ئه و به لا خراپه بێته وه ی
هه والمان بداتی براكهمی به ره و مه رگ په لكیش كرد تا وای لی هاتبوو له
كاتی وانه دا كه وت و هه لئه ستایه وه.

ئه ی دایكم؟ به پاستی هه یچ كه س به رگه ی ئه و هاوار و داد و گریانیه ی
دایكمی نه ده گرت. ئه و تاكه ئومیدی خۆی له ده ست دا بوو، وه ك ئه وه
وابوو كه ماله كه دارمیت به سه ریدا و ئه و دیواره ی پالی پێوه داوه
بهروخت... چهن دین پۆژ و بگه ره چهن دین مانگ نه هاته وه سه ر خۆی.
ئه گه ر پوره هاجه ر نه بوایه نه یده توانی بۆ یه ك پۆژیش هه ستیتته وه.

به‌شی دووهم

به‌رگه‌گرتنی نه‌و هه‌موو نازاره نه‌سته‌م بوو. ئی‌مه
نه‌ده‌ژیاين به‌لکو له‌ گيان دهرچووندا بووین. پیده‌چیت
به‌م ژیانه‌ بو‌تریت "دۆزه‌خی نه‌م جیهانه"
به‌ به‌رده‌وامی هاوارم له‌ خوا ده‌کرد:
"خوايه‌گيان! يان پرگارمان بکه‌ يان به‌مانرینه!"

دایک و کچ به تهنیا مابووینه وه، تاکه دۆستمان پووره هاجهر بوو

میوانیکی نهفسوناوی

که تاکه ئومیدی خۆمان له دهستدا، دایک و کچیکی عازهب به تهنیا مابووینه وه. نه من و نه دایکم توانای گوزهراندنی ژيانیکی ئاوامان نه بوو. له و ژيانه ناهه مواره دا، بێ ئه وهی ئاگامان له ته له و به ربه سته کانی بهرده ممان بێت، دهفته ری ژيانمان پر ده کرده وه.

که چوومه قوناغی ئاماده یی خۆم به کچیکی عازهب دهزانی و هه موو شتیکم ده کرد بۆ ئه وهی لای ده وره یه ر خۆم ده ریخه م. ئاگام له وه نه بوو که ئه وه له سوکه وتانه م پووبه پووی هه موو جوړه مه ترسییه کم ده که نه وه. گوايه له به رنه وهی که بێبه ش بووم له هه موو شتی، ئیتر به و شیوه یه خۆم ده سه لماند. ئه و پێیه م بۆیه هه لێژاردبوو چونکه نه مده ویست له ناو هاوێکاندا و به تایبه ت ده وله مهنده کاندا هه ست به که می بکه م. به لام بێتاگا بووم له وهی ئه و پێگه هه له یه چه ندين به لا و وه یشومه ی تێدایه. بێگومان ژيانی سه ره پێیی پره له هه لدیرو نشێو.

دایکم و پووره هاجه ریش که ده یانبینی له سەر پټیه کی هه له م، زوو
 زوو ئاگاداریان ده کردمه وه که پټکوپټک هه لسوکه وت بکه م و زیاتر
 ئاگاداری ده ور به رم بم، به لام من زۆر گرنگیم به و قسانه نه ده دا خه یاله
 په نگاله بیه کانی کچینی و حه زه کانم، هۆش و بیران بردبووم. ئه وه ش وای
 لی کردبووم هه له له دواى هه له دووباره بکه مه وه.

ناخ کاکه گیان ناخ! تۆ بمایتایه، ئه وه موو به لاو نا په حه تیان ه مان
 به سه ردا نه ده هات، تۆ بمایتایه ئه وه گورگانه ی ژیانیان تاریک کردم،
 نه یانده توانی ده ستم بۆ بیه ن. نه بوونی تۆ ئه وه موو خراپه و،
 نا په حه تییه ی هیتایه پێشمان.

من له ناو خه یال و حه زه کاندایه مسهر و ئه وسهرم ده کرد تا پۆژټکی
 یه کشه مه مه میوانټکی سه یر هاته مالمان.

تازه له خه وه هه ستابووم. ئه وه شه وه دایکم تا به یانی نالاندی، خه و
 نه چوو بووه چاوی. یه کټک له ده رگای دا، که ده رگا که م کرده وه بینیم
 ئافره تیکی به ته مه نه. زۆر شیرین و نوورانیی بوو، وه ک ئه وه ی چاویه سستی
 لی کردیم یه کسه ر حه یرانی بووم.

- سه لامو عه له یك كچم، به یانیت باش
- عه له یكه سه لام پووری فه رموو. كه ئه مه م وت هاتمه دواوه.
- كچم زۆر تینوو مه، ده توانیت په ردا خټك ئاوم بده یتى؟
- به سه رچاو، ئه وه چ قسه یه كه ئه ی چۆن ناتده می.

بۆ ماوه يەك وامزانی خزمەتکارێکم لە ژێر فەرمانی ئەودا، چونکە
 یەكسەر کاری تۆ کرد. یەكسەر بەرەو چێشتخانە پامکرد، کە خەریکی
 ئاوتی کردن بووم دایکم هاواری لێکردم:

- ئەو کێیە کچم؟

- ئافرەتێکی بەتەمەنە، تینوویەتی داوای ئاو دەکات.

- بەم بەیانییە؟

- بە ئێمە بەیانییە.

بەپراستی منیش پێم سەیر بوو بەو بەیانیه کە سێکی ئاوا بیت.

دایکم هاواری لێ کردم:

- دەهێ بیهێنە ژوورەو بەچی لەبەردەرگا پایدەگرت.

پەرداخەکی دەستم دانا و پۆیشتم ئەو ئافرەتە بیهێنە ژوورەو کە
 سەرنجی بەرەو لای خۆی پاکێشا بوو.

- پووری، بۆ نایەیتە ژوورەو کە مێک بەسێیتەو، منیش ئاوەکەت بۆ
 دەهێنم.

کە مێک سەیری کردم و وتی:

- با نەبە مایە زەحمەت بۆتان.

- زەحمەتی چی پووری، فەرموون.

مالە کە مان تەنیا یەك ژووری هەبوو، بردمە ئەوێ. سەلامی کرد و چوو

لای دایکم دانیش و بەدەنگێکی پڕ بەزەییەو بە دایکمی وت:

- خوا شیفات بدات خوشکی دواپۆژم.

دەنگی ئەو نەندە زۆلال و شیرین بوو باس ناگریت.

نیگاکانی چاوبهستی له مرۆف دهکرد

دهستی دایکمی گوشتی و دهستی هینا به سهر پشت و قۆلیدا و وتی:

- خوای گه وره گه وره ترین پاداشتی بۆ بهنده نهخۆشهکانی داناوه، بهتایبهتی نهوانهیی سوپاسگوزاری خودان و یاخی نابن و په رسته کانیان به جوانی نهجامده ده. جیی ئه و نهخۆشانه له بهههشتدا له لای راستی پێغه مبهروهیه ﷺ، ته نانهت حۆرییهکانی بهههشتیش خۆزگه بهوان دهخوازن. ئهوان لهجیی ئه م دونیا دوو سی پۆژییه پر له ناپهههتی و ئاستهنگه موژدهی بهههشتی نه بپاوهیان پێ دراوه. پیرۆزباییت لی دهکه م کچم، تۆش یه کینکیت لهوان. به پشتیوانی خودا منیش خوشکی دواپۆژت ده بم.

وهك ئه وهی ژیا نی دایکم بزانی ت قسهی ده کرد. كه قسهی ده کرد وات ده زانی فریشته یه كه و له بهههشته وه موژدهی هینا وه. ئه وهنده پاك و خاوین بوو ئه وهنده بۆنیککی خۆشی لێ وه ده هات كه هه موو ئه و بۆنانه ی من به کارم ده هینان هیچ نه بوون له ئاستیدا.

ئاوه که م بۆ هینا:

- فهرموو پووری ئاوه که ت بخۆ.

به زه رده خه نه یه که وه ئاوه که ی لی گرتم. پووی کرده قیبله، له سهر چۆك دانیشست، (بسم الله) ی کردو به سی جار ئاوه که ی خوارده وه. دایکی شم به ته وای شهیدای بوو بوو. دووباره له جیی خۆی دانیشست و په رداخه که ی دایه دهستم:

- وهك ئاو خاوين و خوشه ويست بيت، به پشتيوانى خدا وهك چۆن ئاو پىسى پادەماليت. ئاواش خواى گەوره گوناھەكانت پادەماليت. خواى گەوره كۆتاييت به خير بگيرى، خوا بتكانه بهندهيهكى شايسته بهزاتى خوى.

دهتوت زۆر باش دهمانناسيت

كه دوعاى بۆ ده كردم ليم نزيك ده بووه وه، وهك بلى هوالى مه ترسيه كم ده داتى. باش ده يزانى له سه ر پئيه كى هه له م بۆيه ده يويست پيش وهخت به وته شيرينه كانى ئاگادارم بكانه وه.

له تووره كه كهى ده ستيدا سى سيوى ده رهينا. هه رسيكيانى خسته سه ر ده ستى راستى. يه كيكيان سوور بوويو، يه كيكيان هيشتا پينه گه يشتبو، ئه ويتريشيان خهريك بوو ده پزى، ده ستى بۆ من دريژ كرد و وتى:

- كاميانت ده ويت هه ليگره كچم.

له بهردهم ئه و پووداوه چاوه پوان نه كراوه دا كه وتبووه سه رسوپمانه وه. له و چيرۆكه ئه فسانه بيانه ده چوو كه خويندبوونه وه. ئه و ئافره ته دياربوو كه كه سيكى جياواز بوو. كاتيك زانى دوو له وهى چى بكه م، زۆرى لى كردم كه دانه يه كيان هه لگرم، له و لاشه وه داىكم ئاماژه ي بۆ كردم دانه يه كه هه لگرم، ئيتر ده ستم بۆ سيوه سووره كه يان برد.

له ناو ده ستى ئه و دا دوو سيو مابووه وه كه يه كيكيان پينه گه يشتبوو يه كيكيان خهريك بوو ده پزى. بۆيه وتى:

- ماشه لالا. ئەم خاتونەى كچمان كارە پاستەكەى كرد.

ئەو سۆڧەى ھىشتا پىنەگەىشتوۋە، لەو مەڧقە ئىرادە لاوازە دەچىت كە بەبى ئەوەى پەودارەكان بە تەواۋى ھەلبەسەنگىنن و، سوود لە ئەزمونى گەرەكان وەرىگرن، بە ھەستەكانىان بىرىارى لەناكاو دەدەن. بىگومان ئەوانە پىۋىستىيان بە پىگەىشتنە.

ھەرچى سۆڧە پزىۋەكەشە، لەو مەڧقە دەچىت كە نازانن بۆچى دەژىن، باۋەپ بەۋە ناكەن كە دواى مردن زىندو دەبنەۋە، ھەلاڻ و ھەرام و، ھەق و ناھەق نازانن و گۆى بە ناموس نادەن. ئەوانە بەرەگەنىۋى و بۆن كردن پۆىشتون، بەو ھالەيانەۋە زىانىان بۆ خۆيان و دەۋرەبەرەكەيان ھەيە.

سۆڧە سوور و پىگەىشتوۋەكەش لەو مەڧقە دەچىت كە بە خۆشەىستىيەكى پاستەقىنەۋە لەگەڻ خىزان و دۆست و ھاۋرىيانىدا ھەلسوكەوت دەكات و، لەكاتى بىرىارداندا پرس بەكەسانى تىگەىشتوۋ دەكات. ۋەك مەڧقىكە كە خواى خۆى بناسىت و ھەول بەدات كە بىيت بە بەندەيەكى شايستە. ئەم مەڧقە ھەم لە دونىاو دواپۆژدا دلخۆش دەبن ھەم دەبنە نمونەيەكى جوان بۆ دەۋرەبەر.

ۋا دەبىنم ئەم كچەشمان پىى پىگەىشتوۋى ھەلبژارد، بە پشتىۋانى خوا ھەم سوودى بۆ خۆى و ھەم سوودى بۆ دايكىشى دەبىت، و خواىشى بىر ناچىت و ناكەۋىتە ھەرامەۋە و، ژيانىك دەباتەسەر كۆتايىەكەى بەھەشت بىت.

په پامی زور ناوازه‌ی ناراسته دمکردم

قسه‌کانی له‌میشکدا ده‌زنگانه‌وه، پوونکردنه‌وه‌کانی زور جوان و ناسک بوو، به‌بی نه‌وه‌ی بم شکینیت ناموزگاری ده‌کردم و ده‌یویست هه‌له‌کانم راست بکه‌مه‌وه. یه‌کسه‌ر گومانیک که‌وته دلمه‌وه، تو بلتی بیه‌ویت پیم بلت که‌کۆتاییه‌کی خراپم هه‌یه.

هه‌ستایه سه‌رپی و سوپاسی کردین و وتی:

- خوی گه‌وره بۆ هه‌تاهه‌تایه لیتان پازی بیت، له‌سه‌ر نازاره‌کان نارام بگرن و سوپاسی په‌روه‌ردگار بکه‌ن. خوی گه‌وره له‌گه‌ل نارامگران و سوپاسگوزاراندايه، ئه‌و دۆستی ته‌نهایانه‌و له‌گه‌ل بیتکه‌ساندايه. هه‌رکس پشت به‌و زاته ببه‌ستیت پیویستی به‌که‌س نییه.

دایکیشم وتی:

- تکایه دانیشتن ئیمه پیویستمان به‌م قسانه‌یه. ماله‌که‌مان له‌خزمه‌تدايه و کورپشمان نییه، که‌میکێ تر دابنیشیتایه...

هیچ وه‌لامی نه‌بوو. دایکیشم به‌رده‌وام بوو:

- له‌کۆپوه هاتویت و بۆ کوی ده‌چیت؟ تو کیت؟ خو هیشتا خۆت نه‌ناساندوه.

هیچ لای نه‌کرده‌وه، ده‌توت هه‌ر گۆیشی له‌پرسیاره‌کان نه‌بووه،

ته‌نیا وتی:

- به‌خوام سپاردی هاوپی دواپۆژم. پاشان پۆشت.

من و دایکیشم به‌سه‌رسامی ماینه‌وه. ئه‌و ئافره‌ته‌کی بوو که وه‌ک

فریشته‌یه‌ک هات و بێده‌نگ به‌جپی هیشتین، ده‌توت زانایه‌که قسه‌ده‌کات.

ئەو پۇرۇش لەگەل دايكىدا ھەر ئەو ھەمان لىككەدە دايەو، پوورە ھاجەرىش دەريارەى ئەو ئافەرەتە دەپوت:

— ئەمە شىتېك نىيە نەيزانين. ئەو بەندەيەك بوو لەو بەندە نەبىنراوانەى خوا. ئەگەر دەلئىت ئەم دونىايە لەناو ئەم ھەموو زولم و پىسى و گوناھەدا چۆن دەپوات بەپۆتە ئەوا بەھۆى ئەم مەرقە باشانەوہىە.

بۆچەند مانگېك لەژىر كاريگەرى قسەكانى ئەو خانمەدا مامەوہ. وەك نمونەكەى ئەو دەمويست بىمە سىپوئىكى پىگەىشتوو، بەلام بارودۇخى قوتابخانە و، ھارپىتى سەرەپۆ و، ئەو گەنجە نىيەت خراپانەى لە دەورم بوون زوو منيان كۆپەوہ، دووبارە كەتتەوہ داوى ئەو پۇرۇش ترسناكانە.

پوورە نوور

لەو پۇرۇشەدا كە زىيانم بە تەواوہتى تىكچووبوو و، بەئارەزوى خۆم لەگەل كورپاندا دەگەپام، پوورە نوور ئامۇزگارى دەكردم. ئەو وەك خوشكى گەورەى ھەموو قوتابيانى پۆلەكە وابوو، ھەر وەك ئاوەكەى نورانىى بوو.

پوورە نوور بەھۆى نەخۇشسىيەوہ درەنگ چووبوو قوتابخانە. لەبەرئەوہ تەمەنى لە ئىمە گەورەتر بوو. ژىرىى و، سەنگىنى و، دىندارى و كۆششى وای لىكردبوو ھەموو پۆلەكە بە "پوورە نوور" بانگى بكەن. وەك مامۇستا پۆلەكەى بەپۆتە دەبرد. پۇرۇش بانگى كردم و دابىنىشاندم:

— سەيركە سىڭدا گيان خوشكەكەم! من حالى تۆ و خىزانەكەت دەزانم، خۆت دەزانىت يەككىت لەو كچانەى كە زۆرم خۇشەدەوئىت. دوو ھۆكار وام لى دەكات كە تۆم خۇشبوئىت و گرنگىەكى زىاترت پىبەدم. يەكەمىيان

منیش باوكم نىيە، منیش لەناو ئەو ئارپەحەتیا ئەدام، لەبەرئەو ئە تۆ تێدەگەم. دووھەمیش ئەو یە کە تۆ کچێکی زۆر پاك و بێ گوناھەیت. وا دەزانیت ھەموو کەس وەك تۆ نەیتى پاكە. بەرامبەر ھیچ كەسێك نەیتى خراپەت نىيە. پارێزگارى لە خۆت ناكەیت. بەلام ئەم پۆزانە بەجۆرێك ھەلسوكەوت دەكەیت كە بەرەو ھەلدیتر دەبات، لەوانە یە خۆیشت بزانی. كەمێك لەم مەسەلەیدا ئاگات لەخۆت بێت. قوتابخانە تەواو دەكەیت و لە تاقیکردەوێ زانكودا نمرە یەكی باش دەھێنیت و دواتر دەبیتە خاوەن كارێكى باشیش. ھەم خۆت پزگارت دەبیت و ھەم دایكیشت خۆش دەكەیت.

ئێتر تێگەشتە دەیەوێت بڵێت چى، بۆیە وتم:

– زۆر ھاوڕێ ترم ھەن ھەر بەو جۆرە ھەلسوكەوت دەكەن، پوورە نوور، تۆ ئەم پووداوانە تۆزێك گەرە دەكەیت.

– تۆ ناتوانیت وەك ئەو ھاوڕێیانەت بیت. ئەوان پێداویستی تەواویان لەبەردەستدا یە، دەروو یەریكى باشیان ھە یە، ھاوکاری یەكی گەرە لەخێزانەكانیانەو وەردەگرن. ئەوان ئەگەر سەرکەوتووش نەبن زۆر شتیان لەدەست دەرنەچێت، چونكە بارى ئابوورییان خراپ نىيە. كارێك دەدۆزنەو، یان شوو یەكی باش دەكەن و دەتوانن دلخۆش بن لە ژیا نیا ندا. بەلام كەسانى كى وەك ئێمە كە لە خێزانى كى ھەژارەو ھاتووین، ئەگەر سەرکەوتوو نەبین یان تووشى ئارپەحەتی یەك ببین كى یارمەتی مان دەدات؟ كى دەستمان دەگرێت؟

كه سيك بكه وڤت، كهس خۇي ناكات به خاوهنى

خۆت باش ده زانیت كه سيك بكه وڤت ئيتړ كهس خۇي ناكات به خاوهنى، ئيستا جوان و، شۆخ و شه نګيت، سهرنجى هم مو كوپړك پاده كښيت. نه وان گرنگى به به خته وهرى و ئاينده ي تو و خيزانه كهت نادهن، به لكو ده يانه وڤت بو ئاره زووه كاتيه كانيان به كار تبهږتن. نمونه به بو نه و داوانه ي له ده وروپه رتدا دانراون و نايان بښي. تكايه له مه تيڼګه، زيان ت پى ده ګه يه نن و زيان ت تاريخ ده ګه ن.

- نه خير من پړنگه نادم وا هه لسو ګوت بګه ن. پاشان كوا هم مو

هاورپيه تيبه كى كوپ و كچ خراپه. نه ي منيش مافى زيانم نښه؟

- به دلنښاييه وه هته، چه زكړدن له زيان و، ګه پان و به خته وه ريش مافى خۆته. به لام كه ده لټييت: "نه مافه ي خۆم به مجرړه به كار ده هښم" ده ترسم هم مو مافه ګانى ترى زيان ت له ده ست بده يت.

بو خاترى خوا، تو له دلته وه باوه پت به هاورپيه تيبه كى پاك و خاويښى نيوان كچ و كوپ هه يه؟! كه دوو جيهانى جياوازن، چوڼ بو ماوه يه كى زور به پاك و خاويښى به يه كه وه ده ميننه وه؟ هم مو مان به يه كه وه ده رنه نجامه خراپه ګانى نه مه ده بښين. سه يرى (فيګان) بكه... ده ماري ده ستى خۇي برى و خهريك بوو خۇي بكوژيت... يان (بانو)... كه به جټيان هښت زيانى تاريخ بوو. سه يرى (سيڼګى) بكه... له مال پايكړد. هم مو نه مانه ده رنه نجامى نه و هاورپيه تيبه بيسود و بټپوړه نښه كه له نيوان كچ و كوپ دا هه يه!؟

تق خویندن ته واو بکه و کاریک بدۆزه ره وه. که وات کرد زۆر کهس له
دهرگات ده دات. ئه و کاته کیت ده ویت هه لیده بژئیریت. ئه وه شت
بیرنه چیت، که ویستت کاریک بکه یت یه که مجار پرس به دل و ویزدانی
خۆت بکه. ئه و پتی پاستت پیشان ده دات.

هه موو شتیک له گه ل دایکت باس بکه، پلان بق هه موو کاریک دابنی
پاشان بیکه. ئه گه رنا ئه م جوانیه ت سهرت ده خوات.

هه موو ئه وه ی ده یوت پاست بوو. هه یچ شتیک نه بوو که بۆی زیاد
بکه م. بگره له هه ندیک شویندا بق ئه وه ی دلی من نه شکینیت که می وت.

دوو یاره بق چه ند مانگیک هاتمه وه سه ر خۆم، به لام ئه و جیهانه
په نگاوپه نگه ی خرابووه به رده ستم، ئه و گرنگیه ی پیم ده درا، ئه و
که نجانه ی له ده ووبه رم ده سوپانه وه. دله پاک و پر له نیه ته چاکه که میان
دوو یاره تیک دایه وه.

دیاریبوو من ئاقل نه ده بووم، وه ک بلیتی بق ئه وه ی ئاقل بجم و
پاستیه کان بزانه پتویست بوو سه رم بکیشم به به ردیکدا. ئه و خه ونه
خه ریک بوو به ره وه لیدیر ده یبردم. ئه وه بوو ئه و پۆزه پر ئازارانه
سه ره تایان ده رکه وتبوو.

ئه و حه زه وه کو کریمیک چوو بووه سه رمه وه. ده مویت بچه ناو ئه و
جیهانه ئه فسووناوییه وه. ئه و جیهانه ی پایده کیشام زۆر جوان و
په نگاوپه نگ بوو.

خواردنه وه، جگه ره، راپواردن، ده مه ته قیی نیوان هاو پتیان...
ناویانگ ده رکردن، بوونه هه وال له پۆژنامه کاند.

که وتنه سەر زمانی هه موو که سێک...
ئەمانە هه مووی منیان مه ست کردبوو.
ئە ی باشه دەرئە نجامه کانی چی؟
به پاستی ئەوه دهبوو به لا به سهرمهوه.

به‌شی سییه‌م

زۆر جوان و، شوخ و شەنگ بووم. له هه‌زاری و ته‌نیایی
بی‌زار بووم. دهمو‌یست هه‌ستم پێ‌که‌ن و گرنگیم
پێ‌ده‌ن. خه‌یالی زۆر جوانم هه‌بوو، له ئاسماندا دم‌فریم.
هه‌رحیم ده‌کرد نه‌مه‌ده‌و‌یست ئه‌و بازرگانانه ببینم که
بازرگان‌ییان به نامووسی خه‌لکه‌وه ده‌کرد.
به‌لام مه‌خابن هه‌رگیز بیرم له‌وه نه‌کردبوووه که ئه‌مه
پێ‌که‌ بۆ ترازیدیا‌یه‌کی وا خوش ده‌کات...

له پیناو خه یالەکانی ههزره ییمدا هیچ نه مایه وه نه یکه مه قوربانی

دهمویست ناوبانگ دهر بکه م و له ههزاری پرزگارم ببیت
ناخ له دهست نه و پووداوانه... خۆزگه پوویان نه دایه. خۆزگه نه و
پووداوانه م نه بینایه و له ناو یاده وه ریه کاندا شتی له و جۆره نه بوایه.
نێتر ههزره یی ئاویه... خه یالی سه یرو سه مه ره، بیرۆکه ی شیرین و
جوان، جیهانیکی ئالووالا... له و سالانه دا هیچ شتیکی نییه ئاره زوی
نه که یه.

له پۆلی سییه می ئاماده یی بووم. هه موو هاو پێکانم خۆشه ویستیان
هه بوو. هه ندیک کوپیش گرنگییان به من ده دا. زۆر پێم خۆش بوو ئاوا
گرنگیم پێده ن. زۆر چه زم ده کرد پووی خۆشم پێده ن، دهمویست
ده ورو به رم به بایه خه وه سه یرم بکه ن. بیکه سی و به ش خوراوی مندالیم
وای لی کرد بووم پوو له بیرۆکه یه کی وا بکه م زۆر دلخۆش ده بووم که پووی
خۆشیان پێده دام. وامده زانی ئوه یه که مجاره به مرۆفم داده نین، به لام له
ته مه نیکدا نه بووم که هه ست به راستی بکه م. له راستیدا ئوه پۆژانه ی
وێرانیان ده کرم نزیک بوون.

که له پۆلی سیتی ئاماده یی بووم. گهنجیکم ناسی. به قسه ی خوی عاشقم بوو، ده بیوت که بازگانیکی زۆر ده وله مهنده و هاوسه ره که ی تازه وه فاتی کردوهو، به دوا ی کچی کدا ده گه پیت که له خیزانیکی به په وشته بیت. ههروه ها ده بیوت نه گه شووی پیبکه م هه م ئاگای له دایکم ده بیت و هه م له هه ژاریش پرزگارمان ده کات. منیش له بهر ئاینده ی دایکم و به خته وه ری خۆم هه زمه کرد. زوو زوو به کترمان ده بیینی، تا ده هات زیاتر له به کتر نزیک ده بووینه وه.

به پیتی نه وه ی پیتی وتم به نه ماله که ی کچیکی هه ژاری وه ک منیان نه ده ویست. ههروه ها نهیده توانی دلی ماله وه شیان بشکیتیت. چونکه نه و که سیکی ناسراو و به شه ره ف بوو. که نه م بۆ دایکم باس کرد به توو په بییه وه هاته وه به پوومدا: "شتی وا نه که ییت ها... هه رگیز هه وللی شتیکی ئاوا شیتانه نه ده ییت. هیشتا مندالیت، جاری تۆ خویتدن ته واو بکه. له ئاینده دا که سانی چاکتر دینه داوات.

کی متمانه به وجۆره که سانه ده کات. خوانه کات له وانه یه ده ستت بپریت. توخوا به هه له یه کی واوه مه یه ره وه به رده مم، چونکه نه وکاته من ناتوانم بزیم."

نه دایکم و نه پووره هاجه ر پازی نه بوون به وکاره. نه وان به و نه زموونه ی هه یان بوو نه وه یان ده بیینی که پووی دها، به لام من نه وه نده کویر بوو یووم یه ک هه نگاو پیش خۆم نه ده بیینی. چ به لایه ک له مه گه وده تره بۆ کچیکی هه رزه ؟

له و پۆژانه شدا هه والێكم له ناو پۆژنامه كهدا خوێندهوه كه به تهواوی
نه قلی تێك دام، هه والێكه به م شێوهیه بوو:

"دای ئه وهی له مال پاریکرد، ناویانگی پهیدا کرد. ئه و کچه جوانه ی
له بریاره زۆره ملیکانی دایک و باوکی بێزار بوو، به هۆی یارمهتی
بازرگانیکه وه به ناویانگ بوو. له ئیستاشدا داوا دهکریت له چهند فیلمیکدا
پۆل ببینی، ههروهها دهلیت: تاکه ئامانج ئه وهیه خۆم بسهلمیتم بۆ
ئهوانه ی به بچووکم دادهنن."

ئه وه والێ وه هه وره برووسکه دای له سه رم. کهم تا زۆر منیش
هه مان حاله تی ئه وم هه بوو. ئه گه رچی من دایک و باوکیکم نه بوو که زۆرم
لی بکه ن، به لام به هۆی هه زاری و کهم ده رانه تیه وه که س گرنگی
پینه ده دام. به مروفیان نه ده زانیم. پتیوست بوو ئه و کۆت و به نده بشکیتم
و له وه حاله پزگارم بێت. ئه و کاته هه م خۆم ده سه لماند و، هه م دایکیشم
له هه زاری پزگار ده کرد.

دایکم له سه رچی و به نه خووشی به جی هیشت و له مال پامکرد
له و پۆژهدا هه له ترین بریاری ژیا نمان دا. به داخه وه نه مده زانی ئه وه
کاره ساتیکی وا دروست ده کات که وه ئه وه وایه به دهستی خۆم فه رمانی
له سیداره دانی خۆم ئیمزا کرد بێت. له کۆتاییدا له گه ل (هاکان) ی
خۆشه و یستما بریارماندا. هه لێین و جیهانیکی تازه بۆ خۆمان دروست
بکه ین.

بۆ به یانی وه که ئه وه ی هه یچ پهری نه دابیت هه ستام، خۆم پازانده وه،
جانناکه م هه لگرت و له مال ده رچووم. دایکی نه خووشیشم له جیگادا هه ر

نرکه نرکی بوو. بۆ دوايین جار سه يری دايکم کرد. نه وه نده نازاری هه بوو که له دهم و چاویدا به ناسانی درده که وت. که نه وم به و حاله وه بيینی دلم پریوو.

ههستم کرد نه و کاره ی ده یکه م هه له یه. ناگرێک له ناخمد هه لگيرسا. زۆر سهخت بوو دايکم له و حاله دا به جی بهیلم؟ دهنگیک له ناخمد هه واری ده کرد و پیی ده وتم که نه پۆم.

نایا ده بوايه په شیمان به مه وه؟ ... نه خیر جارێکی تر نه وه له م بۆ نه ده په خسا. له دلی خۆمدا ده موت هه م پوره هاجه ر ناگای له دايکم ده بیت. هه م خۆیشم که کاره کانم به ته واری پیکهسته وه دیم و دايکیشم ده به م.

بیته وه ی گوێ به و دهنگی ناخم بده م پۆیشتم. به لام حاله زۆر خراپ بوو بوو. که مێک به ملولادا هاتم. وام ده زانی دايکم له دوامه وه هه واریم لیده کات و ده لیت: "کچم توخوا مه پۆ و به ته نیا جیم مه هیله!" که چوومه کۆلانه که (هاکان) پێشوازی لی کردم و وتی:

- چی بوو خۆشه ویستم. دايکت کێشه یه کی دروست کرد؟

- نه خیر، بێناگاداری نه و هاتم، به لام به رگه ی دووری نه و ناگرم.

له ویدا دانیشتم و دهستم کرد به گریان.

- تو خۆیشته ده زانیت به چی نا په حه تیت؟ خۆ ئیمه دايکت به ته نیا به جێناهیلتین. مانگی هه نگوینیمان نه و په پی ده پۆز بۆ مانگیکی پی ده چیت. دوايی دینه وه مانیکی جوان ده کپین، دايکیشته ده هیئینه لای خۆمان. دواي نه وه هه موو پۆزیکمان به خۆشی ده به یه نه سه ر. ده بیینی

ژیاننیکي شاهانه‌ی وه‌هات بۆ فراهه‌م ده‌که‌م که هه‌موو هاوپ‌یکانت
نیره‌ییت پئی ببه‌ن.

خۆم کړکړده‌وه و چوینه ناو ئۆتۆمبیل‌ه‌که‌ی ها‌کانه‌وه. گوايه ئیتر
ده‌رده‌سه‌رییه‌کانم ته‌واو بوون و، هه‌موو بیچاره‌یییه‌کانم کۆتاییان ها‌تووه.
به‌خه‌یالی خۆم به‌ره‌و ناینده‌یه‌کی خۆش و پا‌زاوه هه‌نگاوم ده‌نا.
ناخ! له‌ده‌ست خه‌یاله‌کانی هه‌رزه‌یی!...

کۆ ده‌زانیت چه‌ند که‌س بوونه‌ته‌ قوریانی هه‌له‌ی له‌م جۆره.
هه‌زاران که‌س؟ یان ده‌یان هه‌زار که‌س. نازانم، چۆن به‌زمانیایه
له‌کاتی‌کدا منیش یه‌کێک بووم له‌وان.

به‌ره‌و ولاتی خه‌ونه‌کان

به‌ره‌و ولاتی خه‌ونه‌کان که‌وتینه‌پئی. ئه‌و ئۆتۆمبیل‌ه‌ی پیمان بوو بوو تا
بلیی پیشکه‌وتوو و جوان بوو. ده‌یوت:
- ئه‌مه‌م بۆ تۆ کړیوه. ئه‌م شۆفی‌ره‌شم له‌به‌ر تۆ گرتیوه. له‌مه‌ودوا ئه‌مه
شۆفی‌ری تایبه‌تی تۆیه.

ئو‌گه‌نجه‌ سه‌یاره‌که‌ی لی‌ ده‌خوپی سه‌ریکی پاوه‌شاند و وتی:

- له‌ژێر فه‌رمانی چه‌ناب‌تاند‌ام براژن.

به‌پاستی به‌شتی ئاوا پا‌نه‌ها‌تبووم. که‌س تا ئه‌و کاته‌ ئاوا پووی
خۆشی به‌ من نه‌دا‌بوو، که‌سیش ئاوا گرنگی پئی نه‌دا‌بووم. ژیاننیک ده‌ستی
پیکرد که‌ خاوه‌نی شۆفی‌ری تایبه‌ت به‌ خۆم و ئۆتۆمبیلی خۆم بووم...

دوا‌ی شه‌ش حه‌وت کا‌ژێر گه‌یشتی‌نه‌ ئه‌و ئۆتیل‌ه‌ی که‌ لی‌ی ده‌ماینه‌وه.
له‌پنگه‌ جل و پیل‌وو جان‌تای نویم کړی. له‌به‌رده‌مدا با‌زرگا‌ننیک هه‌بوو که

وہکو ئاو پارہی لە مندا سەرف دەکرد گرایە منی وەك شیت خۆش دەوێت.

ئیتەر لەو حالەتەدا كی گوی دەداتە پارە؟

لە ھۆتیلێك بووین كە جوانی دەریا و دارستانی لەیەك كاتدا كۆكردبوو. بۆ خۆمان پۆژانێكی خۆشمان بەسەردەبرد، ئێو ژوورەیی بۆ ئێمە دانرابوو بەپاسستی زۆر سەرنجراكێش بوو. لەبەردەمیدا دەریا و لەبەرانبەریشیدا دارستانیکی سەوز. سەیری ھەركوێم دەکرد سەوزایی بوو. ھاكان وتی:

— دە پۆژ لێرە دەبین. ھەموو شتێك دیتە بەردەستمان، بۆ دە پۆژ

بێئەوێ بێر لە ھیچ شتێك بکەینەو. بۆ خۆمان دەژین.

كە زانیم گەشتووینە كۆتایی پێگەكە پرسیم:

— ئەو مارە ناكرێن لە یەك؟

— كە گەڕاینەو بە پەسەمی لەیەكتر مارە دەكرێن. واز لە مارەکردنی

ئایینیش بھێنە. من باوەڕم بە شتی وا نییە. ھێندە بەسە مرۆڤ یەكێکی

خۆشبویەت. چ پێویست دەكات خەلکی تر ئاگادار بن؟ ئێمە دڵخۆش بووین

ئیتەر چ پێویست بە شایەت دەكات؟ شایەت ھەبێت یان نەبێت جیاوازی

نییە.

بێدەنگ بووم... لەو ولاتی خەونەدا سەرخۆش بووبووم. بێر لە ھیچ

شتێك نەدەکردەو. لەو کاتەدا وتی:

— تۆ چەند سەعاتێك بنوو. من لە خوارەو ھەندێك پێداویستی دەکێم.

سەیریکی دەورووبە ریش دەکەم بزانم کوێ ھەیە بگەڕێن. لە ماوێ دوو

سەعاتدا دێمەو.

هاکان چووہ دەرہوہ، بە لām کە چوو ههستم کرد به شیوه یه کی تر
سه یرم دهکات، وهک نه وهی پیم بلّیت: "خوات له گهل نهی کچه گیله که.
دواترین قوربانیم تو بوویت."

مانگی ههنگوینی و له ناوچوونی هه موو ئومیده کانم
جله کانم داکه ند، خۆم شت و پال که وتم. زۆر هیلاک بووم. خیرا خه وم
لیکه وت. به دهنگی ته له فۆنه که به ناگا هاتم. هاکان بووتی:
- خۆشه ویستم. من وا دیمه سه ره وه. شتیکت ناویت.
- نه خیر

- باشه نه وا دیم، ده رگا که به کراوه یی به جییه یته.
هه ستام، ده رگا که م کرده وه و چاوه پیتی هاکان بووم، به لām له نا کاو
که سیکی درنده ی ورگ زل خۆی کرد به ژووردا که هه ر نه مده ناسی. زۆر
سه رم سوپما به په له خۆم گۆ کرده وه و به شله ژانیکی زۆره وه وتم:
- تو کییت؟

وهک نه وهی هیچ پووی نه دابیت خۆی هه لدا به سه ر قه نه فه که ی
به رامبه رم. منیش قیزاندم به سه ریدا:
- خیرا به ژ دهره وه. ئیستا هاکان دیته وه. که نه وهاته وه چی ده که یت.
زۆر خراپ دهستی کرد به پیکه نین و وتی:
- هاکان نایهت جوانه که م. نه و تو ی بو من هیتا. ئیشی خۆی ته واو کرد،
پاره که ی وه رگرت و پۆیشت.
ئای خواجه گیان! چه ندین بۆمب له ناو می شکمدا ته قینه وه. وامزانی
له شم بووه به هه زار پارچه وه. به رچاوم په ش بوو.

لەشویینی خۆمدا کەوتم و دەستم کرد بە ھاوارکردن. بەدوای
پووناکیە کدا دەگەرام بەلام دەستم نەدەکەوت.

لەو شوینەدا ھەموو شتیکیان بە شیوەیەک داپشتبوو، کەس
نەیدەتوانی بگاتە ھاوارم.

ئێتر لە دۆنیادا کچیەک نەبوو بەناوی سێفدا... ھەموو شتیەک لە دەست
دابوو، تەنانەت خۆیشم لێ ونبوو. جوانی و پاکێتیم پیس بوون و لەگەڵ
خەیاڵەکانمدا خرابوونە زیلدا ھەو.

وێک شیری فیلمێک ھەموو پارانەوێکانی دایکم و پوورە نوور و پوورە
ھاجەر ھاتنەوێ یادم کە چۆن لێم دەپارانەوێ تاکو تووشی ئەم کارە پیسە
نەبم. وام دەزانی ئەوێ کۆتایی ژیا ھەم. وێکو کچیەک گەنج ھیچ شتیکی
ترم نەما بوو کە لە دەستی بێم. تەنیا یەک شتم لە مێشکدا بوو ئەویش
ئەوێ بوو، ھەرچی زوو تر ھەرم و پزگاری بێت.

دە پۆز لەوێ ما ھەو، نەمەزانی کێ دێت و دەپوات. ئەو کچەی لای
دایکە نەخۆشە کە یەو بە پاکی ھاتە دەرەو، ئێستا ھەموو گیانی
ھەلکێشراو لە تاوان.

ئەو گورگە برسیانەوێ دەووبەرم بێتەوێ بەزەبیان پێمدا بێتەوێ
خەیاڵ و ھەست و سۆزێان پارچە پارچە کردم. نۆر ھاوارم کرد، نۆر
پارامەو، بەلام بۆ تەنیا جارێک دادی نەداو گۆییان لێ نەگرتم و بۆ
ساتێکیش ویزدانێان نەجوولا.

حه زمه کرد بمرم

هه موو شتیکیان وا پیکهسبوو که نه مده توانی پابکه م. په نجه ره و ده رگاگان داخرا بوون. له ژوره که دا هیچ که ره سته یه کی وه که چه قو یان گوریسی لی نه بوو. ویستم هه وزی که رماوه که پر بکه م له ناو و له ویدا خوم بخنکینم، به لام نه متوانی...

به پاستی زور ترسناک بوو. هه زمه کرد بمرم، به لام نه مده توانی خوم بکوژم. نیوه سهیری حالی ئه م که بکه م بچی هات و توشی چی بوو.

خواه گیان چه ند به سؤیه! چه ند ترسناکه!

ده پوژ بوو دایکم نه بینیبوو. ده مزانی له و ده پوژدهی که هیندهی ده سال دریز بوو چه ند بیرى کردووم. به لام نیت نه مده توانی برومه وه بولای، نه مده توانی قسه ی له گه لدا بکه م. به و حاله مه وه چون پووم بیت گویم له دهنگی بیت، تازه به هیچ شیوه یه که مافی نه وه نه بوو ده سستی لیبده م. ئای دایه گیان! بۆ ده بیت من وام لیبیت؟ بۆ ده بیت من ناوا به تو بکه م؟ ئاخر نه خوشییه کانی خوت که م بوون، وا من ئه م نازاره شم بۆ زیاد کردیت؟

خوا من له ناویه ریژ! من نیت نافرته تیکی سوکم، له م کومه لگه یه دا جیم نابیته وه. پیویسته هه رچی زووتره بمرم. به لام ناتوانم خوم بکوژم... نیستا ده زانم که مردنیش هیندهی ژیان قورسه.

پامکرد

ئافره تىڭ خواردنى ددهيتار دهربرد. دياربوو كه زوريان ليكردبوو، كه دههات بيئه وهى يهك وشهش بليت دهرؤيشته دهره وه، بهلام جاريك زور لى پاپامه وه:

- نهگه ر مندالت ههيه بؤ خاترى نهوان گويم ليبيگره. منيان له دايكيكي نهخوش جياكرده وه. باوكم نيهه. تهنيا مردن من پاك دهكات وه، تكايه چه قويهك، گوريسيڭ، شتيكم بؤ بهينه تا خوم بكوژم و پزگارم بيت له م پيسيه. ليت دهرپارتمه وه يارمه تيم بده.

دلى پر بوو. زور به زهيه پيدا هاته وه، وتى:

- من ناتوانم يارمه تيت بدهم. چونكه كه ميڭ له ولاوه پياوه كانى ئاغا يه لمار وه ستاون.

نه مه ماناي ئه وه بوو ئه وه كه سهى منى بهو حاله گه ياند بوو و كردبوومى بهو جهسته بئگيان، ئاغا يه لمارى له عهتتويه ! دوباره داوام لهو ئافره ته كرد:

- تو نه خشهى ئه م شوينه دهرانيت، پئيهكى دهرچوون پيشان بده. تكات لى ده كه م ليتره پزگارم بكه.

نازانم ناوى چى ليتنيت. پزگاريوون؟ پاكردن؟ يان زياتر چه قين له ناو نهو زه لكاو ده دا؟

مالى نهو ئافره ته ئاوه دان بيت منى پزگار كرد. زور به نه سته م گه يشتمه وه شار، به لام بؤ كوئ ميؤم؟ بؤلاى كئ؟ له دهرگاي كئ بدهم؟ له ناوه راستى نهو شاردها بيئه وهى پارهيكي ئه وتوم پئ بيت. هه موو شتيكم

له ده ست چوو. ته نانه ت نه مده توانی بلّيم: "خوايه گيان يارمه تيم بده." به
چ پوهويه كه وه داواي يارمه تي له خوا بكه م. وه كه سيكي ناوا تاوانبار؟
يان وه منداليكي بيخير كه داكي له سر جي به نه خوشي به جي
هيشتوه؟

نور بيچاره و برسي بووم، سه مونيكم كړي و پالم دايه وه به ديواي
پاركيكه وه، ميشكم نه و نه ده جه نجال بوو به رپتي خرم نه ده بيني، ته واو
بيهيوا بووم.

بانگه وازه كه م بيني

له و پارچه پوژنامه يه دا كه پيچار بوو به سه مونه كه وه بانگه وازيك
نوسرابوو: "به داواي خزمه تكاريكي به توانا دا ده كه پيښ كه بتوانيت ټاگاي
له نافرته تيكې پير بيت."

به نوميدى نه وه ي ببيت چاره يه ك بق درده كه م، ته له فونم كرد بق نه و
ژماره يه ي كه نوسرابوو. له راستيدا نافرته تيكې پير وه لامى دايه وه،
ناونيشانه كه ي خوي پيدام و داواي ليكردم كه بړوم تا چاوي پيم بكه ویت.
له لايه ك نوميدم هه بوو كه نه مه پييه كي پزگار بوون بيت، له لايه كي
ديكه وه له وه دهرتر سام هه مان پووداوم به سر دا ببيت وه. له ناو نه و شاره دا
به برسيتي چيم بكر دايه؟ هيچ نه بيت له وي جتيه ك بق مانه وه م دا بين
ده كرد.

به هه زار بيركې پيچه وانه وه ماله كه م دوزيه وه، ده ستم به
زه نكه كه دا نا، نافرته تيكې پير درگاكي كرده وه و به ده نكيكي پر
متمان وه وتي:

- وەرە كچم، وازانم تۆ ئو كەسەيت كە تەلەفۇنت كىردى.

- بەلى، من بوم.

بىردىمە ئۆردە.

- سەيركە كچم، زۆر كەس ئەم بانگەوازەى بىنيو و تەلەفۇنى بۆ كىردى. ئىمە كەسمان قىل نە كىردى. چونكە ئىرە شىتتىكە بە شەرف و پىز ناسراو. ئو وى كە دىتە مالمان دە بىت پاستىگۇ و بەرەشت بىت. خۇ من دە بىنىت، بە تەنیا دە ئىم. دەست و قاجم دەلە زىت، كارى تۆ ھەر ئو وە بەرەپىتەى من بىكەيت و لەزىكە وە ئاگات لە ھالە بىت.

بەلى چارە بىو وە لام دايە وە:

- من ئو كەسم تۆ بە دوايدا دەگە پىت. ھەموو كارىكت بۆ دە كەم، تەنیا قىل بىكە.

- دەى مادام وايە پەلە مەكە. پىكە وە زۆر قسە دەكەىن لەم بارەى وە. تۆ جارى كەمىك پشوو بە. كاتمان زۆرە بۆ قسە كىردى.

لەسەرىكە لە قەنەفەكان دانىشتم. مالەكە زۆر گەرە و جوان بوو، ھەروەھا زۆر بە جوانى پىك خرابوو. بە پاستى نە دە چو وە قەلە وە كە ئەم ئافرەتە لەم مالە گەرەىدا بە تەنیا بى. كەتتو وە گومانە وە بە لام قسە كىردى ئو ئافرەتە كەمىك مەنەى پى بە خشىبووم. پاش كەمىك بانگى كىردە چىشتخانەكە ووتى:

- با كەمىك نان بخۆين. دواتر دادە نىشىن و قسە دەكەىن.

که چوموه چیشتهخانه که بیینم زۆر سه رنجراکیشه. یه که مجارم بوو
شونینکی ئاوا بیینم. زۆر دلخۆش بووم که له جیهیکی ئاوا دا کار بکهیم.
به لام چ دلخۆشیه ک...

زۆر به دریزی باسی خۆم بۆ کرد. جا به شیوهیه که باسم کرد که نه و
به دلی بیت. پێم وت که له شاریکی تروه هاتووم و نه و بانگه وازه م له پێی
هاوپییه که وه پێگه یشتوه، پێشم وت که دایکم نه خۆشه و خاوه نی
نه زمونیکی باشی چاودێرکردنی خه لکی پیرم هه یه. به لام سه رنجدا هه یچ
گوێ له من ناگریت و، گرنگی به و چیرۆکه پڕنازاره ی من نادات. وه ک
ئه وه ی بیه ویت کاتم پێوه بکوژیت. له کۆتاییدا وتی:

- باشه، تۆ وه رده گرم. مادام مالتان له شاریکی تره لیره جیه که ت
ده ده می. لیره ده مینیت وه، هه ندیک جاریش من دالی نه و خزمانه م دینه
ئیره. بۆ ئه وه یان کیشه ت نه بیت. ئیمه خانه واده یه کی خاوه ن ئابرووین.

به لایه کی تر

زوو زوو باسی نامووس و په وشتی ده کرد. ئه وه ش منی خستبووه
گومانه وه. وه ک ئه وه ی له که یه کی به سه ره وه بیت و بیه ویت پاکی
بکاته وه. ژووړیکی نیشان دام. وتی:
- تۆ لیره ده مینیت وه.

ئه وێ ژووړیک نه بوو! به لکو مالتیک بوو له ناو نه و ماله دا، هه ر له ناو
ژووړه که دا ته والیت و گه رماوی تیدا بوو. چیشتهخانه یه کی بچووک،
ته له فیزیۆنیک و سه لاجه یه کی تیدا بوو.

به پراستی سه رم سوپما بوو... پېم و ابوو كه نه خشه ی هه موو خانووه كه
ئاوايه. كه شه و هات چوومه ژووره كه ی خوم، هیشتا نه و سه رساميه م
له كۆل نه بوو بووه وه. هه مان پووداو پوويدايه وه. پياويك خوی كرد به
ژووردا. منیش لیم پرسى:

- تو كییت؟ چیت ده ویت؟

- مه ترسه، كه سیكى بیگانه نیم. خاوه نی ئه م ماله م.

- نه ی باشه خاوه نی ئه م ماله نه و ئافره ته پیره نییه؟ من هاتم تا ئاگام
له و بیت.

- به خیرییت... خوشیت هیئاوه. بۆ شوینیکی پاست هاتوویت. ئه م ماله
خرمه تکاری لی نابریت، یه كی دیت و نه وی تر ده پوات...

كه تیگه یشتم ئیتر چاره م نه ماوه. دهستم كرد به پارانه وه لی:

- من كچیكى بیكه سم، هیچ نه بی له بهر نه وه به زه بیتان پیمدا بیته وه،
وام پی مه كن.

به ده م هاوار كردنه وه كه وتم به سه ر قاچیدا. داوام لی كرد به زه یی
پیمدا بیته وه، به لام نه و هیچ گوئی نه دا به وه ی كه چی له ده رووندا هه یه.

ژۆر پارامه وه لی وتم:

- تو له خوا ناترسیت؟ مال و مندالت نییه؟ نازانیت ئه مانه هه موو
حیسابی خویان هه یه؟

من له كی ده پارامه وه؟! نه گه ر نه و خوی بناسیایه کاری وه های
ده كرد؟ ژۆر به ناشیرینی وه لامی دامه وه:

- من باوه پم به خواو پۆژی دواپی و قه دهر و نهو جوره شتانه نییه !
 شتی وا نه سلی نییه . هه موو شتیك ئه م دنیا یه یه . ده خۆیت و،
 ده خۆیت هه و، پاده بویریت... تیده گهیت کچم !!! له م شتانه به ولاره
 په یوه ندی به منه وه نییه . نهو شتانه له میشتک فری بده . نه گهر که میك
 میشتک کار ده کات تا گه نچ و جوانی پابویره . له خوا و پۆژی دواپی و
 تاوان و نهو شتانه مه ترسه . نه گهر نه وهی تو ده یلئیت پاست بووایه ، خوا
 ده هات و تۆی پزگار ده کرد . دهی کی شتی وای بینیه ؟ کی له و یوه
 هه والیکی هیئاوه ؟ باسی چاره نووس و شتی واش مه که ! هه موو مرۆفیک
 خۆی چاره نووسی خۆی ده نووسی . نه گهر خوا دهینووسی بۆچی
 چاره نووسی خراپی بۆ تو نووسیوه و هی چاکیشی بۆ من داناوه ؟
 باوه پ بهو شتانه مه که ... نه گهر گوی بده یته نهو شته پر و پووچانه ،
 ژیا ن لئ تال ده بیته . خۆشی لی نابینیت ... نه گهر نهو شتانه له میشتک
 بسپرته وه نهوا به ئاره زووی خۆت پاده بویریت ...
 تیکه یشتیت ؟ !!
 ناگایشت له خۆت بیته لیره چون هه ل سوکه وت ده کهیت ...

خوا نه م ژیا نه ی من بیریت

منیان کرده نهو ژوره وه و ده رگایان لیداخستم ، من به نیازی نه وه
 چوو بووم که بیه خزمه تکار و خزمه تی نهو ئافره ته پیره بکه م ، که چی
 نهو هشیان پی پهوا نه بینیم ...
 هه موو شه ویک میواندارییه کی پر تاوان ساز ده کرا و نه کته ری
 سه ره کیش من بووم . هه موو شه ویک ده بوومه کزیله ی ههوا و ئاره زووی

يەككى دىكەو، ھەموو پۇڭىڭ پارچە يەككى تر لە گيانم دەپچرا. تا دەھات
زىاتر لەناو دەچووم. خوا زىيانىكى ئاوا بېرىت...

گوايە ئەگەر بېيتە كۆيلەي ئارەزوو كەنى خەلكى ئەو ئازادىيە!
خوایە گيان! ئەو چ پابواردنىڭ بوو؟ ئازەلىش ئەو قىبول ناكات.

دەرگاگەم لەسەر داخرايوو، نەمدەتوانى بېرۈمە دەرەو... ئەو
دەھات كىلىسى پىسى بوو دەرگاگەي دەكرەو و ئەو دەرپۇشت
دەرگاگەي دادەخستەو. نەمدەزانی چەند پۇرە لەویم. كاتم بە تەواوى لى
تېكچوويو. شەو و پۇرەم لەيەكتر بۇ جىانە دەرگاگەي. تەناتە دۇنيایش
نەبووم لەوئەي كە ئايا زىندووم يان نا. جارى وا ھەبوو مېشكەم دەوئەستا،
خۇيشم لەبىر دەچووەو. ئاگام لەو نەبوو كى دىت و كى دەپوات. ئىتر
ھىچ شىتەك بۇ مەن گىرنگى نەبوو. لەناو ئەو دۇنيایش خۇمدا وەك
جەستەيەككى بى گيان بىز بوويووم. تاكە شىتەك كە دەھاتە گویم ئەو
دەنگەي دايكەم بوو كە دەيوئە:

"كچەم لەكوئىت؟ ماوئەت؟ مردوويىت؟ ھەوالىك بە مەن بدە. ئىتر
بەرگەي دوروئەت ناگرم، تاكەي وەرەو... زۇر بىرت دەكەم. تۆ تەنيا
وەرەو، مەن ئامادەم گەردنت ئازاد بەكەم."

خوا مەن بىكۆئىت، كى ھەيە لە مەن بەد و تاوانبارتر؟ كەسىك ئەو
ھەموو ئازارە تووشى دايكى بىكەت، چۆن پىسى دەوترىت مۇئە؟

بە ھىل خۇم بووران دەو

دووبارە دەرگا دەرگاگەيەو كەسىكى بېغەپ خۇي دەكرە بە ئووردا.
بېرۈكەيەك ھات بە مېشكەمدا... خۇم فېرېدايە سەر زەوى تا وابزانن

بور اوومەتەوہ. ئەوہى كە ھاتە ئورەوہ ھاوارى كىرد: "وہرن ئەم كچە مردوہ!" منىش ھەولئىكى زۆرم دا تا خۆم كۆنترۆل بكەم. ئەو ئافرەتە پىرە و پىاويك خۇيان كىرد بەئوردا. سى كەس بە منەوہ خەرىك بوون. يەككىيان لىدانى دلى گىرم و وتى:

- ماوہ، لەوانەيە بوورابىتەوہ، كەمىك كۆلۇنيا بەيىنن، پاش كەمىك دىتەوہ ھۇش خۇى.

ئافرەتەكە زۆر ترسا:

- باشە چى دەيىت ئەگەر نەيەتەوہ ھۇش خۇى؟ دووبارە لەگەل پۇلىسدا تىكدەگىرىيىنەوہ. با لەكۆلى خۇمانى بكەينەوہ، خۇ ھەرچۇنئىك بىت ھەموو پۇژىك يەككىك دىت.

پىاوەكەى تەنىشتى پرسى:

- چۇن لەكۆلى خۇمانى بكەينەوہ.

- بىبەن سوارى سەيارەيەكى بكەن. لەپىگادا ھاتەوہ ھۇش خۇى، بىگەرپىننەوہ. نەھاتەوہ ھۇش خۇى، لەدەرەوہى شار لەجىيەكدا فرىى بدەن.

- ئەى ئەگەر ھاتەوہ ھۇش خۇى و، لەلاى پۇلىس شكاتى لىكردىن؟

- بىبەن بەردىك بكىش بە سەرىدا و بىكوژن.

پاست بوو خۆم بووراندىبووہوہ، بەلام كە گويم لەوہ بوو ئەوان دەيانەوئىت پىم بكەن زۆر ترسام، دواتر بەتەواوى خۆم كۆنترۆل كىرد تا ھەستم پى ئەكەن. لەلايەكىشەوہ دلم خۇش بوو بەوہى دەمكوژن. من

خۆم نەمدەتوانى خۆم بكوژم بەلام با ئەوان بمكوژن و لەم زىندانەى كە
پىيى دەوترىت ژيان پزگارم بىت. ئافرەتەكە بەو پياوھەكەى تەنىشتى وت:
- ئەكرەم تۆ بىيە. تا كارى تەواو نەكەيت نەيەيتەو. بىكەيتە بەلا
بەسەرەو سەرت دەپەپۆنم.

مىيان ھەلگرت و بردمىانە خوارەو، چاوم كەمىك كردهو بىنىم ئەو
ئەكرەمەى كە دەيووت گەنجىكە. يەكەمجارم بوو بىبىنم. خستىمە دواى
ئۆتۆمبىلەكە و بەخىراى كەوتەپى و دووركەوتەو. ئۆتۆمبىلەكە زۆر
بەخىراى دەپۆشست و منىش خۆم بۆ مردن ئامادە دەكرد.
ئەو چەند دەقىقەيەم بۆ باس ناكرييت. لەلايەكەو دەل خۆش بووم
بەوەى كە دەمرم، لەلايەكى تريشەو لە ترسى ئەو بەردەى كە دەيكيشا
بە سەرمدا خەريك بوو دالم دەوەستا.

ھاوارم دەكرد بمكوژە!

تەكسىيەكە لەشار دەرچوو و چوو ناو پىڭگاي دارستانىك،
دەرووبەرمان سەنەبەرى لى بوو. ديار بوو شوينىكى تەواو چۆلبوو. بۆيە
منىش ھەستامەو و وتم:
- من دەكوژيت ھا؟

ئەكرەم پووى تىكردم و وتى:

- من لەژىر فەرمانەكانى ئەواندام، چى بلىن ئەو دەكەم.
- دەى كەواتە مەترسە و بيشلەژان كارەكەت بكە، خۆ شتىك نەماوە من
وا لىبكات لە ژياندا بمىنم.

له ته كسيه كه دابه زيم و له ژيړ سنه و بهر يكي گوره دا دانېشتم، دهستم
گرت به ده موچاومه وه و پټم وت:

- دهی زور به خپرایي نه م چا که یه م له گه ل بکه. هیچ لیت تووږه نابم،
بگره سوپاسیشت ده که م.

نه که رم بؤ ماو هیه که به پټوه وهستا... دلنیا م که وتبووه ناو
لپرسینه وه یه کی ترسناکی ویزدانیه وه. به ناسانی له پروی ده خوینرایه وه
که چ په شه بایه که له ناخیدا هه لی کردووه.
هات له به رده ممدا دانېشت و وتی:

- تو کیت؟ چ کاره یث؟ چون پټ که و ته نیره؟

ده توت گویم له م قسه یه نه بووه، به به رده وامی ده پارامه وه لی:

- نه و به رده هه لبره بیکیشه به سرمد، به راستی ده مه ویت بمرم.

- ده مه ویت یارمه تیت بده م، تا ئیستا خرابه م به رامبه ر که س نه کردووه و
دهستم نه چو ته خوینی که س.

- نه ی نه گه ر وایه ئیشت چییه له وئی؟

- منیش وه که تو به دوا ی ئیشدا ده گه پام، که و تمه به رده ستیان. هه رچی

ده که م پرزگارم نابیت. ته نیا چه ند ئیشکی سه رپیښیان بؤ ده که م و هیچ
په یوه ندیم به و کاره پیسانه وه نییه.

له ده نگیدا وا ده رده که وت که راست ده کات، یان به لایه نی که مه وه
پؤله که ی جوان ده بینیت.

دەمويست خۆم بكوژم، بەلام نەمدەتوانى

مەموو پووداوهكانم بۆ باس كرد. كە تەواو بووم وتى:

- پېويستە تۆ پزگار بكم. ھەرگيز ناتوانم بكوژم...

- چۆن ئەمە دەكەيت؟

- وازت لى دېنم بپۆ، بەلام شكاتمان لى مەكە. ئەوى تىرى بدەرە دەست

من، بە درۆيەك مەسلەكە لای ئەوان دادەخەم.

قىژاندم بەسەريدا:

- نەخېر... من ھىچ جىيەكم نىيە بۆى بپۆم. نامەوئە دووبارە بكمەومەوه

ئەو داو و پىسيانەى كە تىتى كەوتووم. تكات لى دەكەم بۆ تۆ ھىچى

تىناچىت بكموژە و پزگارم بكمە.

من كەسېكم كۆتاييم پى ھاتووه بە تەواوى فەوتاوم، دوو فلس پارەم

پېنىيە و ھىچىش بەم شارە ئاشنا نيم ئىتر چى بكمە لىرە ؟ دەى توخوا

ئەم ئىشە بكمە كۆتاييم پى بەھتە.

قۆلى گرتم و وتى:

- وەرەو سواری ئەو ئۆتۆمبىلە ببە. من ناتوانم تۆ بكوژم، بەلام ئەگەر

ھەر دەتەوئە بمریت، ئەوا خۆت ئەو كارە بكمە.

بەدەم خۆمەوه وپېنەم دەكرد و دەموت: "ئاخ خۆزگە بمتوانيايە !..

ئاخ بمرەمايە !.."

دەمويست بمرم بەلام نەمدەتوانى خۆم بكوژم.

ئۆوه سەيرى ئەم بپچارەبىيەى من بكن، نە دەتوانم بمرم، نە دەتوانم

بژيم. ژيانىكى ئاوا ھەر نەبىت باشترە.

وتى:

- من خىزاندارم، كچىكى تەمەن سى ساڭم ھەيە. تۆ دەبەمە مائەو، تا جىيەكى پىڭ و پىڭ دەدۆزىتەو ھەيە دەبىت.

ھاوارم كرد بەسەرىدا:

- ھەرگىز... ئىتر باوھەم بە كەس نەماو. ھەموو كەسىڭ بېرەوشت و درۆزە لای من، ھەموو كەسىڭ ھەكو كورگ بەدوای كۆشتەو ھەيە...
و ھەلەمى دامەو:

- خوشكەكەم، بە ھالەدا ديارنىيە؟! ئەگەر بەوئىت خراپەيەكت لەگەل بکەم، لىرە بەتەنيان كى دەتوانىت دەستم بگريت؟ بەلام دلتيا بە كەسىڭى وا نىم. تاكە ئارەزووم ئەو ھەيە يارمەتيت بەدم. خۆت باش بىر بکەرەو.

منى لەمائی خۆیدا قیول کرد

نۆر بەخیرایی تەكسىيەكەى لىخوپى و لەو شوینە دوورکەوتەو.
لە مێشکەدا دەیان ھەزار بگرە ملیۆنان بىرى ئالۆزو گومانى سەیرم ھەبوو. نەمدەزانى چۆن و بەچ شىو ھەيەك کارەکان بەرپیکەم. دەستم بۆ ھەركوئ دەبرد، لقیكم دەست نەدەكەوت دەستى پێو بەگرم، متمانەم بە ھەركەس بکەدایە خیانەتى لێدەکردم. خوايەگیان دەبیت ئیستا چى بکەم؟!

بەناو شارداد دەپۆشتین كە ئەكرەم لەپىرتى:

- بېرىار بەدە. دادەبەزىت يان لەگەلەدا دىتەو ھەيە بۆ مائەو ؟

- بەپاستى نامەوېت بېمە بار بەسەرتانەو، بەم حالەمەو، ناتوانم پەنا بەرمە بەر كەس. خېزانىت ھەلە تېدەگات، نېوانتان تېك دەچىت، مافى ئەو،م نېيە نېوانتان تېك بەدەم...

- نا نا خەمى ئەو،ە يانت نەبىت، ھاوسەرەكەم باشترىن مرقۇشى ئەم جىھانەيە. زىانىكەت بۇ ئېمە نابىت، چەندىك دەتەوېت دەتوانىت بىننىتەو.

دەبوايە چىم بىكرادى؟ ئايا دەمتوانى متمانە بەو پياو،ە بىكەم؟ تۆ بلىتى لەم دونيا تارىكەدا كەسانىكى ئاوا پاكىش ھەبن؟

دەنگەم نەكرد. ئەكرەمىش ئۆتۆمبىلەكەى بەرەو مالەو،ە لىخوپى. ھەر واش بو، بەپاستى ھاوسەرىكى ئۆر چاكى ھەبو، ھەرگىز باو،ەپم نەدەكرد كەسىك ھەبىت ئەو،ەندە دلفراوان و تىگەىشتوو و بەبەزەيى بىت. ئەمە ماناى ئەو،ەيە ھىشتا مرقۇفە چاكەكان ھەر ماون.

سەلماخاننى ھاوسەرى، بوو،ە خوشكىكى گەورە بۆم، ھەموو ژيانى مەنى دەزانى، بەلام سەرەپاى ئەو،ەش وەك مىوانىكى ئۆر بەپىز ھەلسوكەوتى لەگەل دەكردم...

لەشى ئەكرەمىش ساغ بىت، كارىكى بۇ دۆزىمەو،ە. لە دوكانىكى سەرچااكردن كارم دەكرد، بەلام لەوېش ئاسوودە نەبووم، ديسان دەوربەرم پىر بوو لە فرسەتچى. نازانم ھەوالى منيان لە كوئىو،ە بېستبوو. ئۆر ھەزم دەكرد لەو كارە پيسانە دورىكەومەو،ە، بەلام ھەرچىم كرد ئەوانەى بازىرگانىيان بە نامووسى خەلكەو،ە دەكرد بەرۇكىان

بەرئەدەدام، نازانم لەکوێوە بۆنیا ن کردبوو؟! مانگێک لە مالتی ئەکرەم
مامەوێ دواتر چووێ بەشی ناوخۆیی...

هیچ شتێک بەرەو باشی نەدەپۆشت! نەمدەتوانی بێمەوێ سەر پێی
پاست. دایکم وەک پمێک هەموو کاتێک هەناوی پێ دەکردم لە خۆین. یان
دەبواوە بمرەمەوێ یان بچوومەوێ دایکم ببینایە. ئەم بیرە تەواو حالەتی
منی تێکدا. دەبواوە یەکیەک لەو دوو پێیە بگرەبەر، ئەگەر نا نەمدەتوانی
لەم ژیاوە بەردەوام بێ...

بهشی چوارەم

ئەگەر كچىكى گەنج كەسىتى و شەرمف و
نامووس و ھىواكانى بدۆرپىنىت چى دەكات؟
منىش برپارم دا ئەو بەكەم.
تەنيا يەك رېگەم لەبەردەمدا بوو...

ئىتر وەك جەستەيەكى بى گيان وابووم

برپارى خۇكوشتنم دا

بۇ من ھەموو شتىك تەواو بووبوو، ھىچ شتىكى ترم نەمابوو جگە لە جەستەيەكى بى گيان، ئىتر من مروفىكى لەكەدار و بىرپىز بووم و چەقىبوومە ناو كۆمەلىك تاوانى زۆر گەرەو. تازە جىيەكم بۇ نەمابوو ۋە لە دونىادا. ماقى ئەو ۋەم نەبوو كەسانى دەروپەرم بىتاقەت بكم و لەكەداريان بكم.

ژيانم پىش ئەو ۋە دەست پىتكات تەواو بووبوو، ھىواو خەيالەكانى ھەرزەيى و لەسەروو ھەمووشى ۋە شەرەفم خستبوو ۋە بەردەستى ئەو پراچىيانە و تەنيا پەشىمانى و فرمىسكم بۇ مابوو ۋە...

ئاي دايەگيان! ... تۆ منت بۇ ئەمانە پەرەردە كرىبوو؟ لەناو ئەو ھەموو ئىش و ئازارەي نەخۇشىەكانتدا منت بۇ ئەمە دەگوشى بە خۆتەو، ھەموو جارىك دەتوت: "ئەم كچى من دەبىتە خاتوننىكى گەرە، كچى من دەبىتە نمونە بۇ ھەموو كەس." بەداخەو دايە گيان زۆر بەداخەو كە تووشى ئانومىدىم كرديت ... من شايانى ئەو نەبووم كچى تۆ ۋە. ئەو مروفە بىويژدان و بى ئىنسافانە، لەزىر ناوى چاكە و خۇشىدا ھەموو شتىكيان لى سەندمەو...

له ناوه پاستی شاردا ته نیا بووم، دووباره وازم له نیش هینا بوو و دوو پوژ بوو برسی بووم، به ته واوی هیژم له بهر برابوو. موحتاجی پارچه نانیکې وشك بووم، نه و دنیا په نگارپه ننگه و، نه و ناویانگه ی هه موو خه لکی ناواتی پی ده خوانن منی به و حاله گه یان دبوو...

برپاری خوکوشتنم دابوو! نیتړ نه مده توانی به و نازارانه وه بژیم. هیژم تیادا نه مابوو، که سیتی خوم له ده ستدا بوو، نیتړ جه سته یه کی بی ناوه پوک و بی سوود بووم، شتیکم نه مابوو بیفرۆشم به و درنده گوشتخورانه. له سووچیکې پارکیکدا و له ژیر داره نجیریکدا دانیشتم، نه وه نده هیلاک و ده سته وه سان بووم ده پارامه وه و دموت: "مردن له کوئی؟ وهره و بمکوژه!"

به لام نه ده هات...

نه مده توانی به و حاله مه وه بگه پیمه وه ماله وه، نه وه ی که پیم دهوت مال ژیر زه مینی مالی پوره هاجر بوو، له کاتیکدا که به جیم هیشت دایکم له تاو نازار ده یالاند...

ناه دایکه نازیزه کم! نیستا نازانم له چ حالیکدا یث. چهند مانگه هه واث نازانم. هیژ و توانای گه پانه وه م نییه...

نازانم ده ژیت یان مردوویت؟ له م دنیا یه دا مردن له ژیان نذر خوشتره.

ناخر ژیانی من چ سوودیکی هه بوو؟ چی ده بوو پیش نه وه ی له و ژیا نه پیس و له که داره دا ون بېم بمردمایه؟ نه وکات به پاک و خاوینی

دەچومەووە ئەو شوپنەى بۆى دەچم. هیچ نەبیت ویزدانم ئاسوودە دەبوو،
 كەسایەتیم بە پاك و خاوینی دەمایەو، وەك براكەم...
 كاتێك لەنیوان ژیان و مردندا لە كێشمەكێشمیكى سەختدا بووم
 جەستە بێ شەكەت و ماندووەكەم ئەوەندە بەرگەى نەگرت و لەویدا
 كەوتم.

خەونیكى زۆر سەیر بوو

لەو شوپنە كە لێى كەوتبووم خەونێكم بینی ئاراستەى ژیانمى گۆپى.
 لەدواى ئەوێ لە دایكم جیا بوومەووە یەكەمجارم بوو لە خەمدا دەمبینى.
 لەجێبەجێكى زۆر پاك و خاوین و خوشدا هاتە بەرچاوم. جلى زۆر جوانى
 لەبەردابوو، چاك بووبوووە، قەلەو بووبوو، ئەو پەنگە زەردەى پۆشتبوو،
 شێو و پووخسارى زۆر زۆر جوان بوو. برا پەحمەتییهكەشمى لەگەڵ بوو.
 لەكاتێكدا بیرم لەو دەكردهووە كە پەتم دەكاتەو، بەلام بە نەرم و
 نیاىیهكى زۆرەووە باوەشى پیاكردم و وتى:
 - كچم! زۆر بێرت دەكەم. خێرا مەوهستەو بڕۆ بۆلای پوورە هاجەرت،
 ئەو چاوەرپێت دەكات. ئەمە دوا شتە لە تۆى داوا دەكەم... دەى خێرا
 بڕۆ.

بێئەوێ بزانم چى پووى داو بەئاگا هاتم، دەوربەرم كەسى لى
 نەبوو، لە پاركەكەدا لەناو دەرەكانى خۆمدا نوقم بووبووم... لەبەرئەوێ
 لەمێشكەدا دامنابوو كە دەمارى دەستى خۆم بېرم و خۆم بكوژم، لە
 سەرەتادا زۆر گویم نەدا بەو داواىیهى دایكم.

ئاخىر لە ئىۋە دەپىرىسم! كىچىك كە بەھۇى تىۋەگلانى لەھەموو ئەر
كارە بەدو پىسانەدا بېپارى خۆكۈشتىنى دابىت چۆن دەتوانىت لەبەردەم
مىۋىكى پاكى ۋەك پوۋرە ھاجەردا بوەستىت؟ بەو ھالەمەرە كە نوقمى
تاۋان بوو بووم، چۆن دەمتوانى دەستە پاكەكانى ئەر ماچ بىكەم و پىسى
بىكەم؟

ئاي دايەگيان! .. تۆ نەتدەزانى لە چ دۆخىكدام.

لەو كاتەدا ئازارىك ۋەك ھەۋرەبروسكە داي لە مېشكەم، تۆ بلىنى دايىم
مىردىت؟ ئەي نەگەر دەئى بۆ نەبوت ۋەرەۋە بۆلاى خۆم وتى بېرۆ بۆلاى
پوۋرە ھاجەرت؟ بۆ وتى ئەمە دوا ئارەزوۋە لەتۆى داۋا دەكەم و زۆد
سۈۋر بوو لەسەرى؟ لەژياندا جگە لە ئازار ھىچ شىتېكم پېشكەش
نەكردبوو ئىتر چۆن دەمتوانى كۆتا ويست و ئارەزوۋى ئەر پىشت گۆى
بخەم؟ ئايا دەكرا ھەموو شىتېك پىشت گۆى بخەم و بىچم بۆلاى پوۋرە
ھاجەر؟ دايىم لە ژىرەمىنى مالى پوۋرە ھاجەردا دەژيا، لەدلى خۆمدا وتم
ئەگەر لە ژياندا بىت. پېش خۆكۈشتن سەردانىكى ئەرۋىش دەكەم. ئەرۋەبوو
بېپارىم دا سەردانى مالى پوۋرە ھاجەرم بىكەم، دواترىش خۆم بىكۆم...

تاكە شىتېك كە لەمېشكەمدا بوو، ئەرۋەبوو كە چۆن و بە چ پوۋىكەۋە
خۆم پېشانى ئەر خانەم فرىشتەئاسايە بدەم كە لەمىندالىۋە ۋەك مىندالى
خۆى پەرۋەردەى كىردبووم... لەۋە ناخۆشتىر دايىم كە لەۋە ھەموو ئازارەدا
جېم ھىشتبوو چۆن لېم خۆش دەبىت؟

به دهم خۆمه وه وتم خۆ من مردوویه کی گه پۆکم. گرنگ نییه چیم پی ده لێن، چی ده لێن با بڵێن. که من دواى چەند پۆژێک خۆم کوشت هه موو نه مانه له دواى خۆم به جی ده هیتم...

به گوپی دایکمم کرد

پۆیشتم. به لام به چەند تاوانیکه وه که لیخۆشبوونیان نه بوو، به شه ره فیکی له که دار و ناموسیکی فرۆشراوه وه پۆیشتم... نه ک ژيان له و بارودۆخه دا، به لکو بیرکردنه ویش له و حاله ته دلی مرۆف ده وه ستینیت... نزیکی چیشته نگاو بوو. دابه زیمه ئه و ژێرزه مینه ی دایکمی لی ده مایه وه، سه یرم کرد ده رگا داخراوه و به رده م ده رگا که ش پیلای لی نییه. دام له ده رگا و ده ستم نا به زه نگه که دا، به لام هه چ ده نگێک نه بوو... وتم: "له وانه یه دایکم له سه ره وه بیته، یان له وانه یه شتیکی به سه ر هاتبیته. تق بلی به راستی مردبیته؟"

دله خوورپه یه کی سه یر ناخی داگیر کردم. له جی خۆم دانیشتم، تا ماوه یه ک نه هاتمه وه سه ر خۆم. دواتر چومه سه ره وه بۆ مالی پوره هاجر. که گه یشتمه به رده م ده رگا که ناخم پڕ بوو له خوړپه. نه مده زانی چی پوو ده دات؟ کچیک که ئه وه موو تاوانه ی کردوه، ده کرا درۆ بکات؟! ده بووایه چی رۆکی هه لبه ستایه یان دانیشتا یه بگریایه و داوا ی لیخۆشبوونی بکردایه؟

نه مده زانی... کاتیک له نیو ئه وه موو کیشمه کیشمه ی ناخدا بووم، له پڕ ده رگا کرایه وه و له گه ل پوره هاجر دا پووبه پوو وه ستاین.

ئاي خويەگيان!!! ئۆيۈ سەيرى ئەو پووخسارە پاك و بېگەردە
بەكەن. بە سىماو ۋەستانىيە ۋە دووبارە مەنى شەيداي خۇي كەردە ۋە.

خانمىكى فريشتەئاسا

بۆ ماۋەيەك ئەو نىگا شېرىنانەي ئاپاستەكردم و دواتر بە پوويەكى
خۆشەۋە وتى:

- تۆ (سىڭدا)ى خۆمان نىت؟

ئىتر لە شەرمدا سەرم دانەۋاند. ئەۋەندە تەرىق بوۋمەۋە كە لە
عارەقى خۆمدا تەقۇم بوۋم. ھېچ ۋەلامم پى ئەبوۋ. مەنى خستە نىۋان ئەو
بالەگەرم و گورپانەيەۋە.

- ئاي كچم سىڭدا، خۆ ئەۋە تۆيت. نازاننىت چەندە بېرم دەكردىت.
قۇلى پاكىشام:

- تۆ جارى ۋەرە ژوۋرەۋە. ژۆرشت ھەيە دەبىت پىكەۋە باسى بەكەين.
بەردمىيە ژوۋرەۋە. مالىكى پاك و بېگەردى ۋاي ھەبوۋ كە دلى مرقۇى
دەكردەۋە. ئەو مالە بۆنى ئاسۋودەيى لىۋە دەھات و كارىگەرى لەسەر
ھەموو گيانم دادەنا.

بە سۆز و بەزەيى دايكىكەۋە بە دەۋرەمدا دەسوۋاپايەۋە. ئەمانە شتىك
نەبوۋن دروستكراۋ بن. بەلكو ئاۋىنەي خۆشەۋىستى و سۆزى ناخى بوۋن.

- پۆلەي خۆشەۋىستىم. ژۆر بى تاقەت و ھىلاك ديارىت. ھەستە بېرى خۆت
بشۆ. با مەنىش جلى پاكىت بۆ بەيىم.

- دايكم لەكۈيىيە پوۋرە ھاجەر؟

له پر له و پوهه پر نووردهيدا هه وړی خه م ده ركهوت و، له و چاوه
شیرینانهيدا دلۆپ دلۆپ فرمیتسك پزیزان به ست.

تیغیك دای له دلم و ناخه كلیه ی سه ند. پیشه بینیه كه م پاست
ده رچوو. دایكه له و خه ونه دا له دونیا یه کی تره وه هاواری لی کردم.
به ترس و له رزه وه وتم:

- خوانه خواسته خو نه مردووه؟

به ده نگیکی پر له نازاره وه وه لامي دایه وه:

- ته قدیری خواجه كچم.

ئهو هه واله جه رگی له ت له ت کردم

له و كاته دا كه وتمه سه ر زه وی... ئه وه دوا پوه خانم بوو، له هه موو
دونیا دا به س ئه وم هه بوو ئه ویش پویشیت. ئیتر هه وره برووسكه كانی می شکم
دوا پر یاریان پی ئیمزا کردبووم.

"هه رچی زووتره ده بیته ئه م كاره ته واو بكه م."

پوره هاجه ر باوه شی پیدااكرده وه و، وه ك دایكیك دوویاره له
نامیزی پر سوزی گرتم:

- تق نازانیت كچم. ئه و ئه وه نده به مردنیکي جوان مرد، ئیره بیم پتبرد
و هیوام خواست له جیی ئه ویم. چه ند پوژ پارامه وه له خوا، كه منیش ئاوا
بیاته وه.

هه موو شتیكت زور جوان بوو، هه موویت بق باس ده كه م. بروام
پنیکه گیانه كه م، هه والی زور خوشت پی ده ده م. هیچ مه گری به لكو دلت
خوشتیت و شانازی به دایكته وه بکه... ئه وه نده جوان بر دیه وه لای خو ی

ناتوانم باسی دلخۆشی نه و کاتهی بکه م، داماو له ژيانیدا دلخۆشی نه بینی...

پوره هاجر به و زمانه شیرینهی خۆی ده یویست دلم بداته وه، نه دله می هسانده وه که هیچی ده ربارهی بیروباوه پ و ئیمان و خواو پۆزی دواهی تیدانه مابوو.

سه رمی به رز کرده وه به دهسته نهرمه کانی و فرمیسه که کانی سپی. چه ندین جار پوومه ته کانی ماچکرد و دهستی هینا به سه رمدا. من شایانی نه و خۆشه ویستییه نه بووم، من شایانی نه و گرنگی پیدان و به زه ییه نه بووم، به لام پوره هاجر فریشته بوو، له گه ل نه وهی که ناگای له زۆر شت بوو، به لام نهیده هیشت ههستی پی بکه م.

چلکه کانی جهسته م پاك ده بووه وه، به لام پۆحم....

پیش هه موو شتیک به زۆر کردمی به گه رماوه که دا، پاشان جل و به رگی پاك و خاوینی پیدام. له دواي نه و هه موو ماوه یه نه وه یه که مجارم بوو به ناویکی پاك خۆم ده شت، چلکی جهسته م لاچوو، به لام نه و پیسیانیهی له گیاندا بوون وه ک خۆیان مابوونه وه.

له گه رماوه که ده رچووم سه یرم کرد خوار دنیکی زۆر خۆشی ئاماده کردوه، چی هه بوو له و خواندا نه بیئت؟ هه رچی هه بوو به و دهسته پاك و پیرۆزه ی خۆی کردبووی.

له به رابه ر خۆیه وه دای نیشاندم، سی پۆژ بوو نانم نه خواردبوو، بۆیه باش خۆم تیرکرد، هه م به رابه ر یه ک دانیشتبووین نانمان ده خوارد هه م باسی دایکمی بق ده گێرپامه وه:

- له دواى پښتني توره بهرگه نه گرت، زور بيري ده كړدیت. له وه
ده ترسا تووشی شتېك ببیت. منیش به تهنیا به جېم نه ده هیشت، زورجار
له خواره وه به یه كه وه ده خه وتین.

له دوا ساته كانی ته مه نیدا وه ك فریشته ی لیها تبوو. به دل و گیان
پووی كړدبوه خواى كه وړه، شهو و پوژ باسی خواى كه وړه له سهر زاری
بوو، هم نژای بۆ من ده كړد هم بۆ تو.

پیش یه ك پوژ له وه فاتى وتی: "پوړه هاجره، كه كه كم نه مانه ت
بی لای تو، خه ونېكم بیڼی، نه دیت بولای تو، نیت نه هیلیت بروات، من
پېبورم به م نزیكانه ده پوم. منیان بانگ كړد، چې كه كه شمیان پی نیشان
دام."

منیش لیم پرسى: "له كوڼیه؟"

به لوم وه لامى نه بوو، كه و ته بیر كړدنه وه، سه یرم كړد پووی وه ك گول
كه شایه وه و زه رده خه نه یه ك پووخساری كړته وه، وه كه نه وه ی نه و شوینه ی
بینیبت كه بوی ده پوات، بوی زور دلخوش دیار بوو.
دواى یه ك پوژ و له شهوى هه یڼیدا وه فاتى كړد، نه وه نده مردنیکى
جوان مرد هر مه پرسه.

سه یرم كړد دوباره پوړه هاجره فرمیسك به یری چاوانی كرت و
نیگا كانی بۆ شوینیکى دور پویش.

منیش پارووه كه له قوپگمدا گیر بوو بوو و نه ده چووه خواره وه.
تووشی شك بوو بووم. به به رده وامی نه فره تم له خوم ده كړد و دواى
لیخو شبوونم له گیانی دایك ده كړد.

مردنی پر وانهی دایکم

پووره هاجر بهرده وام بوو له باسکردن:

- گېشتېووه دوا ساته کانی، چاوه کانی منی نه ده بیښی، به لکو نه و
جڼی ده بیښی که بوی ده پښت. له گهل من نا به لکو له گهل نه واند
قسهی ده کرد:

"خوا له من خوشبوو؟! کوږه که شم له وڼی؟ نهی که که م و
مږده که م؟" ده توت له بهرام به ریدا که سیک هیه و قسهی له گهل ده کات.
بو دوا جار سهیری منی کرد و تی: "که ردم نازاد بکه پووره هاجر، من
ده پږم، نه و هاتن به شویندا."

ده موو چاری نه و نه ده گه شایه وه ده توت پارچه یه که نووره. بهرده وام
خه ریکی زیږی خوا بوو. له ناسووده بییه کی هه می شه پیدا چاری لیکنا.

دوویاره له گهل پووره هاجر باوه شمان کرده وه به یه کدا... نه و نه ده
خراب په له قارم ده کرد خه ریک بوو خوم ده کوشت. نه ویش وه که دایکی کی
به به زه یی دلی ده دامه وه. بو چنه کارژیریک له سه سفره که فرمی سگمان
پشت. هه موو خه م و په ژاره کانم له گهل نه ودا له بیر کرد بوو. ده توت
یه که مجاره ناوا دلم ئی سراحت ده کات. قولمی پاکیشا:

- وهره کچم جیگا کهی خوم ناماده کردووه. که میک پشویده.
به نذر برمییه ژووره کهی خوی، ژووریک کی تا بللی خوش و پاک و
خاوین...

چون ده متوانی له جڼی ده بخوم. که سیک که نامووسی خوی دپاند
بوو چون ده متوانی له جڼی کی وه هادا بنویت که هیچ تاوانی کی تیدا

نەكراوه؟ ھەرگىز مافى ئەو ھەم نەبوو ئەو جىيە پىس بىكەم. كە ئەو چوۋە
دەرەۋە لەسەر زەۋىيە كە پالکە وىم و ئاگام لە خۆم نەما. كاتىك چاۋم
كردەۋە ھەسابوۋمەۋە. ۋەك ئەۋەى دووبارە گىيان ھاتىيىتەۋە ناو
جەستەم. چەند كاژىرىك نووستىۋوم. نىزىكى نىۋەشەۋ بوو كە ھەستام...

- پوۋرە ھاجەر مەن زۆر مامەۋە. دەبىت بېزۇم ھاپىكانە چاۋەپىمەن.
بەمشىۋە چەند درۆيەكم پىكخست، پاستىيەكەى نەمدەۋىست مالاكە
بە مەۋە پىس بىيىت. نەدەۋو كەسكى ۋەك مەن لەو مالاكە بەمىيىتەۋە.
بەلام ۋەلامى دامەۋە:

- جا چۆن شىۋە دەبىت؟ بە ھىچ شىۋەيەك ناھىلەم بېزىت. تۆ يادگارى
دايكتىت لاي مەن. با پېزۇ بىيىتەۋە ئەمانە ھەموۋى باس دەكەين...
ھەرچى ھەۋلەم داۋىرۇم پىكەۋە نا نەمتوانى لە دەستى دەرياز بىم.

تۆ نەبويىتايە مەن جىم دەگرد

لەۋى مامەۋە، تا بەيانى دەردەدلمان لەگەل يەكتر كرد، بەلام
نەمدەۋىست باسى ئەۋ ھەموو تاۋانانە بىكەم كە كردوۋمەن، گوايە خۆم
دەدزىۋە. ئەۋ لە ھەموو شىۋەك تىدەگەشست، بەلام ھىچ ئامازەيەكى
نەدەدا كە بزانم تىگەشستوۋە.

مىردەكەى (مامە پەھمى) كۆچى دوايى كردبوو. لە ھەمان كاتدا
دايىكى ھاپىي مىندالەيم (شەيدا) واتە كچەكەى پوۋرە ھاجەر گەپابوۋىۋە
بەردەم بارەگايى خوا. شەيدا لەگەل باۋكى (مامە يوسىف) دەمايەۋە. جگە
لەۋەش شەيدا دەزگىراندار بوو، ھاسەرەيتى لەگەل دادوۋەرىكدا كردبوو،
بەۋ نىزىكانەش زەماۋەندىيان دەگرد.

چو وینه‌ی شه‌یدای بق هینام و بۆی باسکردم:

- نه‌وان نیستا له‌گه‌ل باوکی له قاتی سه‌ره‌وه ده‌ژین.

وینه‌که‌ی پیشاندام، گه‌وره‌بوو، کچی‌کی گه‌نجی بالاپۆشی زۆر جوان بو. واته دواى نه‌وه‌ی من پۆشتووم زۆر شت گۆپاوه. من چۆن گۆپابووم نه‌وانیش گۆپابوون. به‌لام به جیاوازییه‌که‌وه، نه‌وان پینگه‌یشتبوون به‌لام من دۆپابووم.

نه‌یه‌یشت برۆم

په‌وره هاجه‌ر دوو پۆژ نه‌یه‌یشت برۆم. نه‌و دوو پۆژه وه‌ك شیفایه‌کی چه‌ند ساڵه وابوو بۆ من.

کوتا پۆژیش شه‌یدا هات. باوه‌شمان کرد به‌یه‌کدا و سه‌ره‌تی نه‌و ماوه دوو‌یه‌یه‌مان ده‌رکرد. نه‌و زۆر شتی هه‌بوو بۆ باسکردن، به‌لام من هه‌چ نه‌بوو باسی بکه‌م. به‌رده‌وام نه‌و قسه‌ی ده‌کرد و من گویم ده‌گرت... باسی مرۆفی ده‌کرد، بۆچی دروستکراوین. مردن، پۆژی دوا‌یی، لیپرسینه‌وه...

به‌لای منه‌وه نه‌و باسانه له پابردودا به‌جی ما‌بوون. نه‌و ژیا‌نه‌ی تیا‌یدا‌بووم بچو‌وکت‌رین شو‌ینه‌وا‌ری نه‌و چه‌م‌کا‌نه‌ی له مندا نه‌ه‌یشت‌بوو. به‌ته‌وا‌وی که‌وت‌بو‌وه ناو با‌زنه‌ی بی‌پروایى و نکو‌لی کردن. می‌ش‌کم چه‌ندین په‌رس‌یار و کێشه‌ی تیا‌دا‌بوو:

- نه‌مشه‌و ده‌زگی‌را‌نه‌که‌م، (نه‌رکوت) دیت، هه‌م یه‌ک‌تر ده‌ناسن، هه‌م نه‌م په‌رس‌یارانه‌ش له‌و ده‌که‌یت. نه‌و که‌س‌یکه زۆر باش خۆی په‌روه‌رده کردووه. دل‌تیا‌م زۆر خو‌ش‌حا‌ل ده‌بیت به ناسینت.

منیش قبولم کرد.

نئیواره له گهل ده ستگیرانه کهیدا یه کترمان ناسی. کوپکی بالابه‌رز و
پووخسار پۆشن بوو، پیک و پیکی نهو کوپه له حالیدا دیاربوو. نۆر باش
خۆی په‌روه‌رده کردبوو.

به‌شی پینجه‌م

خوای گه‌وره منی له له‌ناو‌چوون گیرایه‌وه.
موعجیزه‌یه‌کی وای دروست‌کرد وات دهمزانی سیف‌دای
پیشووی سرپوه‌ته‌وه و دانیه‌کی تازه‌ی دروست
کردووه. ئەو کەش و هه‌وایه، ئەو قسه ئاسایانه‌ی
ده‌یکرد ئەوه‌نده جوانبوون ناتوانم باسیان بکه‌م.
ئەوه ورده ورده زیندوو بوونه‌وه بوو بۆ من

ئەو رۇژەى ژيانى گۆرى

ئايا دىگىرىت مەۋە بى ھوودە بى؟

شەۋلە مالى پىورە ھاجەر گىتوگىيەكى نۇر سەرنىچراكىش
ھاتەكايەۋە. مەن پىرسىيارم دەكرد و كاك ئەركوت بە شىۋازىكى شىرىن و
لۇژىكى ۋەلامى دەدايەۋە.

مەن لە پوانگەى بىرى خۇمەۋە چوۋمە ناۋ بابەتەكەۋەۋەۋەم:

– بەپاى مەن بىرۆكەكانى ۋەك خودا و ئايىن، نۇر لەدۋا بەجىماۋە ۋەقەل و
پاستىيە زانستىەكان جىيان گىتونەتەۋە. مەۋە دەبىت چۇن دلى خۇشە ۋا
پەفتار بىكات و بى.

لەپاستىدا ئەم بىرۋاۋەپە دەرنەنجامى ئەو ژيانە نوپىەم بىو. ھىشتا
بى تىگەيشتنى كۆمەلەك پاستى بەھانەم دەھىتايەۋە، بەلام ۋەلامەكەى
كاك ئەركوت بى پىرسىيارەكەم نۇر ناۋازە بىو:

– لەۋانەيە بىرۆكەكەتان بەپاى خۇتان پاست بىت، بەلام ۋەرە با بەيەكەۋە
سەبىرى پوۋيەكى تىرى مەسەلەكە بىكەين! دلىنام كە كۆمەلە پاستىيەكى
تىرىش مەن كە ناچار دەبىت قىۋلىان بىكەيت.

کتیبتیکی گه وره ی بهرگ سووری گرت به ده سستییه وه. چەند به شتیکی
جیاوازی له کتیبه که خوینده وه و هم پوونیشی کرده وه.

مه سه له که به چیرۆکیکی زۆر کاریگەر دهستی پیده کرد:

"له دیر زه ماندا، دوو برا پیکه وه چون بۆ گه شتیکی دوور و درێژ..

ئه م دوو برایه پێیان گرت بهر تا گه یشتنه دوو پانیك، له ویدا پیاوێکی
هه لکه وتوو و دامه زراویان بینی ئه مانیش لێیان پرسى:

- ئایا ئه م دوو پێگایه کامیان باشتره ؟

ئه ویش وتی:

- پێگای دهسته راست، په پره ویکردنی ناچارى یاسا و پێسای تێدایه،
به لام ئه و په پره ویکردنه ئاسایش و کامه رانیى بۆ ئه وانه تێدایه که
ده یگر نه بر. پێگای دهسته چه پیش بییاسایى و به ره لایى و سه ره سستى
تێدایه، به لام له دوو توێى ئه و سه ره سستیه پواله تیه دا پێره وانى ئه و پێیه
دوو چارى فه وتان و به دب ختی ده بن.. ئیستاش خۆتان له هه لبژاردنی
هه رکام له و دوو پێگایه دا سه ره پشک و سه ره ستن.

پاش بیستنى ئه م وته جوانانه، په وشته که یان، که پر به دل
حه زى له په پره وى کردنى یاساو پێساو پێکو پێکی بوو، پێگای راستى
گرت به رو، وتى: (توکلت على الله) که وته پێ.. به لام بیچاره
به دپه وشته که یان، پێگای چه پى به باشت زانى، له بهر حه زو ئاره زوى
به ره لایى و سه ره سستى که له و پێگایه دا هه بوو..

ده با ئیمه ش به نه ندیشه و خه یال شوین پێى ئه م پیاوه یان هه لبگرین
که پێگایه کى به پوالت سووک و ئاسانى گرت بهر، ئه و پێگایه ی که له

پاستیدا تا بلتی زه حممت و دهر دیسری و ماندووبوونی له دووئو دایه،
تاكو بزانی چیی به سهر دیت.

ئهم پیاوه، پاش ئه وهی شیو و دۆله قوول و بهرزاییه سهخته کانی
پێگای بپی، گه یشته دهشت و بیابانیکی سامناک. له ناکاودا دهنگیکی
ترسناکی بیست، که ئاوپیکی لی دایه وه شیریکی گه وهی بینی که له ناو
جهنگه لیکه وه به ره و پووی ده هات! یه کسه به ترس و له زه وه له بهری
هه لهات، تا گه یشته لیواری بیریکی وشک که به ئه ندازهی شهست گه ز
قوول بوو. له ناچاریدا خۆی هاو یشته ناو بیره که وه بۆ ئه وهی له دهست
ئه و شیره پزگاری بیت. له کاتی بازدان و پیش ئه وهی بگاته بنکی بیره که
دهستی له دره ختیگ گیربوو که به دوو لق په گه وه له دیواری بیره که دا
پوابوو، یه کسه خۆی پتوه پاگیر کرد. هه هیندهی که به دره خته که وه
گیرسایه وه و ده ووبه ری خۆی به باشی بینی، سهیری کرد دوو مشک،
یه کیکیان پهش و ئه وی تریان سپی، به رده وام به دانه تیژه کانیان و
له سه رخۆ خه ریکی قرتاندنی ئه و دوو په گه ی دره خته که بوون!

پاشان سهیریکی سه ره وهی کرد، بینی و شیره که وه ک پاسه وان له
دهمی بیره که دا پاوه ستاوه .. که سهیری خواره و هشی کرد هه ژدیهاییکی
گه وهی له بنکی بیره که دا بینی که له نزیکه ی سی گه ز دوورییه وه سه ری
هه لپریبوو دهیویست لی ئه نزیکه بیته وه و، ده میشی به فراوانیی بیره که
کردبووه وه و چاوه پوانی ئه و ساته ی ده کرد که ئهم به ربیته وه و ئه ویش
قوتی بدات! سه ره پای ئه مانه، چه ندین میرووی گه زنده و ژه هراوی
جۆراوجۆریش وه ک بازنه ی دهست ده وریان لیدا.

پاشان سهیری لای سهره وهی دره خته که ی کرد، بینیی ئەم دره خته له پوآله ندا دره ختی هه نجیره، که چی به شیوه یه کی ده راسا گه لێک جۆری جیا جیای میوه ی وه ک گوێز و هه نار و شتی تری له و جۆره ی گرتوه !

ئەم پیاوه ش، به هۆی تی نه گه یشتن و نه فامیی خۆی، نه یده زانی که ئەم شتانه ی ده یان بینیت ئاسایی نین و، هه رگیز ناگونجیت به پێکهوت و بێمه به ست هاتبنه کایه وه و، له وه تی نه ده گه یشت که ئەم کاروباره سه یرا نه هۆکار یکیان هه یه و ده بێت له پشتی ئەم شتانه وه یه کێک هه بێت به پێوه یان بیات و پێکیان بخت..

له گه ل ئەمانه شدا، ده روونی به دخوازی ئەم کابرایه، وه ک بلیت هه یچ شتێک پوهی نه دابیت و هه یچ گه یرو گه رفتیکی ش تووشی "دل" و "گیان" و "ژییری" ی ئەو نه بوو بیت، هه مو نه وانه ی فه رامۆش کرد و په لاماری میوه ی دره خته که ی دا و بێ سێدوو ده سستی دایه خواردنی ئەو به رو بوومه، هه رچه نده ش هه ندیکیان ژه هراوی و کوشنده بوون. ئەمه ش ته نیا له بهر نه وه ی گوێی خۆی له تاو هاوار و ناله ی "دل" ی بناخنیت و، دهنگی داد و فریادی دل و گیان و ژیری نه بیستیت!

به م چه شنه، که وته ناو ناگری سزا و ئازاره وه، نه ئەو بوو به مریت و له و ئازار و سزایه پرزگاری ببیت، نه ده یشتوانی ژیا نی به شادمانی به سه ر به ریت!

وا ئێمه ش له لایه نی خۆمانه وه ئەو نه گه ته به جێده هێلین، با له سزا و ئازاری خۆی دا بته لیته وه و، به پێگای خۆمان دا ده گه پێنه وه تا کو بزانی براهی چی به سه ر هات؟

ئەمىش، ۋەك براكەي، پىتى كەۋتە ناۋ بىبابانىكى بەرىن و دەشتايەكى فراۋانەۋە. ھەروەكۇ ئەۋىش، لە ناكاۋدا دەنگى شىرەكى بىست كە ھەلمەتى بۆ دەھىنا، ئەمىش، ۋەك براكەي، ترس و بىم دای گرت و سامى لى نىشت، بەلام كەمتر لە چاۋ ترس و سامى براكەي، چونكە بەھۆى بىر كۈندەۋەى جوان و گومانى پاكى، بە جوانى بىرىكردەۋە و لەبەر خۇيەۋە وتى:

— (دىارە ئەم بىبابانە فەرمانرەۋايەكى ھەيە. كەۋاتە دەبىت ئەۋ شىرە خزمەتگوزارىكى گۆپرايەلى ژىر دەستى ئەۋ فەرمانرەۋايە بىت).

بەمە دلتىيى پۈۋى تىكرد. بەلام لەگەل ئەۋەشدا لە دەست شىرەكە ھەلھات و پرايكرد، تا كەشتە لىۋارى بىرىكى وشك كە شەست گەز قوۋل بوو. ئەمىش، ۋەك براكەي، لە ترسى شىرەكە خۆى ھاۋىشتە ناۋ بىرەكەۋە، بەلام پىش ئەۋەى بگاتە بنكى بىرەكە دەستى لە درەختىك گىر بوو، يەكسەر خۆى پىدا ھەلۋاسى. سەيرى كرد وا دوو زىندەۋەر پەيتا پەيتا ھەردوۋ لى پەكى درەختەكەيان دەقرتاند.. پاشان كە سەيرى سەرۋەى كرد، شىرەكەى بىنى كە لە دەمى بىرەكەدا پراۋەستابوو.. ئىنجا سەيرى خوارەۋەى كرد ھەژدىھايەكى لە بنكى بىرەكەدا بىنى.. كە سەيرى خۆى كرد بىنى لە بارىكى سەير و سەرسوۋرەيتەردايە و، گەلىك پاما، بەلام سەدان جار لە پامانى براكەي كەمتر، چونكە پەۋشتە جوانەكانى بىر كۈندەۋەى جوانيان پىبەخشىبوو، كە ئەمەش لايەنە جوانەكانى ھەموو شتىكى پىشان دەدا..

له بهر ئه مه، بیری کرده وه که ئه م شته سه رسووپهینه رانه
 په یوه نندیان له گه ل په کتر دا هه یه و، وا درده که ویت که یه کیک هه یه
 بیان بنوینیت و، ده بیت ئه م کاروباره سه رسووپهینه رانه نهینیه کی شاروه
 و ته لیسمیکی داخراویان تیدا بیت:

- (به لئ، هه موو ئه م شتانه ده گه پینه وه بۆ فه رمانی فه رمانپه وایه کی
 نادیار، که واته من لیږده دا ته نیا و ئاواره نیم، به لکو ئه و فه رمانپه و نادیاره
 ده مبینیت و پارێزگاریم ده کات و، بۆ ئه نجام و مه به ستیکی تایبه تی تا قییم
 ده کاته وه و، بۆ کوئ بیه ویت ده مبات)!

له م بیر کردنه وه جوانه دا شوق و تاسه یه کی تیدا په یدا بوو که ئه م
 پرسیاره ی هینایه کایه وه:

- ئایا ده بیت ئه و که سه کئ بیت که به م جوړه تا قییم ده کاته وه و
 ده یه ویت خوړیم پئ بناسینیت و له م پښازه سه یره وه به ره و ئه نجامیکی
 دیاریکراو ئا راسته م بکات؟!

خۆشه ویستی خاوه نی ته لیسمه که له حه زکردنی ناسینیه وه دروست
 بوو.. له و خۆشه ویستیه شه وه حه زی شیکردنه وه ی ئه و ته لیسمه گه شه ی
 کرد.. له م حه زه یشه وه ئاره زووی وه رگرتنی باریکی شیاوی گونجاو
 به رامبه ر خاوه نی ئه و ته لیسمه و بۆ ده سته گوتنی په زامه ندیی ئه و، له
 ده روونی دا په یدا بوو..

پاشان سه ری هه لپری و سه یریکی دره خته که ی کرد، بینیی ئه م
 دره خته به پوالت دار هه نجیره، که چی هه زاران جوړ میوه ی په نگاوپه نگی
 گرتوه! هه ر که ئه مه ی بینیی یه کسه ر ترسه که ی به ته واوی په ویه وه.

چونکه بؤی پوون بووه وه كه ئەم دارهه نجیره لیسته و پێرست و پیشانگایه كه فهرمانپه‌وای نادیار، به‌وشیوه سه‌یره، نمونه‌ی پێكهاتووه‌كانی په‌زو باخچه‌كانی خۆی لیڤه‌دا داناو و ئەم دره‌خته‌ی پێ پازاندووه‌ته‌وه بۆ پیشاندان و دره‌خستنی ئەو له‌زه‌ت و خۆشییانه‌ی كه له باخچه‌كانی‌دا بۆ میوانه‌كانی خۆی ئاماده‌ی كردوون. ئەگەر نا دره‌ختێك هه‌رگیز به‌روبوومی هه‌زاران دره‌خت ناگرێته‌ خۆ..

ئێتر ئەم مڕۆڤه‌ كه‌ گه‌یشته‌ ئەم ئەنجامه‌، هه‌چی بۆ نه‌مایه‌وه له‌ نزا و پاران‌ه‌وه زیاتر، بۆیه به‌ سه‌ركزی و ملکه‌چی یه‌وه‌ئه‌وه‌نده‌ پاراپه‌وه‌ تا کلیل نهنێییه‌كه‌ی كه‌وته‌ دل‌ه‌وه‌ و‌تی:

– "ئە‌ی فهرمانپه‌وای ئەم هه‌رد و ده‌شت و بیابانه‌ ! وا په‌نام بۆ هه‌نایه‌ت و لێت ده‌پارێمه‌وه‌، من خزمه‌تگوزاریکی تۆم و، ته‌نها په‌زامه‌ندیی تۆم ده‌وێت، داوات ده‌که‌م و له‌ دووت ده‌گه‌ڕێم".

پاش ئەم پاران‌ه‌وه‌یه‌، یه‌کسه‌ر دیواری بیره‌كه‌ له‌ شیوه‌ی ده‌رگایه‌کدا له‌سه‌ر سه‌وزایی و باخچه‌یه‌کی فراوانی جوان و بێگه‌رد کرایه‌وه‌. دوور نییه‌ هه‌ر ده‌می هه‌ژدیه‌اکه‌ بووێت به‌ ده‌رگا و لێی خرابیته‌ سه‌رپشت..

شێر و هه‌ژدیه‌اکه‌ش وه‌ک دوو خزمه‌تگوزاریان لێهات و خولگیان ده‌کرد بۆ ناو باخچه‌که‌، ته‌نانه‌ت شێره‌که‌ له‌به‌ر ده‌ستیدا شیوه‌ی ئەسه‌پکی ئاماده‌ و زینکراوی وه‌رگرت.

ئەو دوو براهیه‌، یه‌کێکیان: "پۆخ"‌ی ئیماندار و "دل"‌ی پیاوچاکه‌.. ئەوی تریان: "پۆخ"‌ی کافر و "دل"‌ی مڕۆڤی فاسقه‌..

پښکای لای پاستیان: پښانی قورئان و شاپښکای نیمانه.. پښکای لای
چه پیش: پښانی کوفر و یاخی بیونه..

نئو باخ و بیستانه ی سهر پښاکه ش: نئم ژيانه کومه لایه تی و کاتیه ی
کومه لی مروفایه تی و شارستانیتی ناده میزاده، که له یه کاتدا باش و
خراپ، خیر و شه پ، پاک و پیسی تیدایه..

نئو بیابانه ش: نئم دنیا و سهرزه وییه ی خومانه که تیایدا ده ژین..
نئو شیره ش: مردن و نه جلی مروفه..

نئو بیره ش: له ش و جهسته ی ناده میزاد و سهردهم و کاتی ژیانیه تی
قوولیه شه ست گزیه که ی بیره که ش: نامازیه بۆ تی کرای ته من که
شه ست ساله..

نئو دره خته ش: ماوه ی ته من و مادده ی ژيانی ناده میزاده..
نئو دوو گیانه به ره ره ش و سپیه ش: شه و پوژن له ته منی
مروفدا..

مه به ست له ده می هه ژدیه که ش: ده می "گور" ه که ده رگایه که له
پووی به رزه خ^۱ و ژيانی ناخیره تدا ده کریته وه، نئو ونده هیه که نئو ده مه
بۆ مروفی باوه پدار ده رگایه که پیایدا تپیه په بیت، کاتیک له به نديخانه ی
دنیاوه به ره و باخچه و بیستانه کانی به هه شتی به رین ده پوات و هه نگو
ده نیت..

نئو میرووه زیان به خشانه ش: گپوگرفت و به لاکانی ژيانی دنیان.
نئو ونده هیه بۆ مروفی باوه پدار هوکاریکی شیرینی بیدار کردنه وه ی

۱- به رزه خ: ژيانی ناو گور.

خواوهندن و، ئاوردانەوہی پەرەردگارن لە بەندەکانی خۆی، تا ھەرگیز
"بێ ئاگایی" بە سەریاندا زāl نەبێت..

بەرۆبوومە ھەمە چەشنەکانی ئەو درەختەش: نێعمەتەکانی دنیان کە
پەرەردگاری گەرە و سەخواوەتمەند دروستی کردوون، بۆ ئەوہی وەك
لیستە و ناوەرۆکێك و ابن بۆ نێعمەتەکانی ئاخیرەت و یادی نێعمەتەکانی
ئەویان پێ بکڕیتەوہ و، خواوەندی دانا بۆ بانگێشتی کپارەکانی میوہی
بەھەشت لە شێوہی چەند نمونەیکدا بەدی ھێناون.

ئەو ھەموو میوہ جۆراوجۆرانەش کە خوا بەو درەختە بەخشیبوو،
پەنجە بۆ مۆرکی "سەمەدانییەت" ی خوا و تەمغە^۱ "پەرەردگاریتی" و
فەرمانپەرەوایەتی "دەستەلاتی" ئەو درێژ دەکات..

چونکە (دروستکردنی ھەموو شتێک لە تەنیا یەك شت) وەك
پێکھێنانی ھەموو جۆرەکانی پووەك و بەرۆبوومەکانیان لە تەنھا یەك گۆل
و، دروستکردنی ھەموو زیندەوەرەکان لە یەك ئاو و، داھێنانی ئامێرەکانی
زیندەوەرانیشت لە خۆراکێکی ساکار.. ھەرەھا (دروستکردنی یەك شت لە
ھەموو شتێک) وەك دروستکردنی گۆشتێکی تاییەتی و پێستێکی ئاسایی
بۆ زیندەوەرەکان لە چەندین جۆر خۆراکی ھەمە چەشن و جیاواز.. ھەموو
ئەمانە سەکە و تەمغە ی کەسێکی "سەمەد" و تاک و تەنیا و، مۆری
تاییەتی پادشای ئەزەل و ھەتاھەتایین کە ھەرگیز بە کەس لاسایی
ناکړنەوہ.

۱- تەمغە: مۆری دەزگای دەولەتی.

بهائی، داهیتانی یهك شت له هه موو شتیك و، به دیهیتانی هه موو شتیكیش له ته نیا شتیك، تاییه تکارییه کی سه ریه خوی به دیهیتنهری هه موو نه و شتانه یه و، به لگه یه کی تاییه تی نه و خواوهنده یه كه به سه ر هه موو شتیكدا به توانا و زال و به دهسته لاته.

نه و ته لیسمهش، نهینیی دانست و ئامانجی به دیهاتنی بوونه وهرانه، كه ته نها به هوی نهینیی ئیمانه وه دهكریته وه.
 نه و كلیلهش كه ده یكاته وه (الله لا إله إلا هو الحی القيوم) و (یا الله) و (لا إله إلا الله) یه.

گوپانی ده می هه ژدیهاكه و بوونی به ده رگای باخچه و بیستان، هیما ی نه وه یه كه: "گوپ" به ندیخانه ی دلتنگی و له بیرچوون و فه راموش كردنه و، بۆ گو مپریان و ستمكاران وه كو ناوسکی هه ژدیها وایه .. به لام بۆ نه هلی باوه پ و قورئان ده رگایه كه خراوه ته سه رپشت، تا له به ندیخانه ی نه م ژیا نه به ره و باخچه و گو لزاره كانی ژیا نی نه مری و هه می شه یی و، له كو پی تاقی كرده وه ی دنیا وه بۆ خوشی و كامه رانی ی به هه شت و، له ده ردی سه ری نه رکی ژیا نه وه بۆ ژیر سایه ی به خشن ده یی خوا ی گه وه ی می هره بان ده ریا ز بین.

گوپان و بوونی نه و شی ره دپنده یهش به نه سپی کی ئاماده كراوی خزمه تگزار، هیما یه بۆ نه وه ی كه: "مردن" بۆ گو مپریان جو دا یی و لیكدابرا نیکی سزا ده ری هه تا هه تاییه له هه موو دۆست و خوشه ویستان و، به جیهیتشنی به هه شتیکی دروینه و هه لئه له تی نه ری وهك دنیا یه، بۆ ناو ته نگ ی و ته سکی به ندیخانه ی ته نیا یی ناو گوپ و ون بوون و

سەرلەشپۈتۈنلىكى بېسىنور... بەلەم بۇ ئەھلى ھىدايەت و قورئان،
 گەشتىكە بەرەو جىھانى دىۋانى و ھۆكۈمىتى گەشتىكە بە خۇشەيستان و
 ھارپىيانى دىۋىن و، ھۆيەكە بۇ چۈنە ناو نىشتىمانى پاستەقىنە و
 بەختىيارى ھەمىشەيى و، خولك و بانگىردىنكى بەپىزانەيە بۇ دەريازىۋون
 لە بەندىخانەيى دىۋا بەرەو باخچەكانى بەھەشت و، چاۋەپوانىيەكە بۇ
 ۋەرگىرنى پاداشتى خىزمەتگوزارىيەكان لە لايەن مېھرەبانىيى خۋاي
 گەۋرەۋە و، ھەۋانەۋەيەكە لە ئەرك و لىپىرسراۋىيەكانى ژيان و
 پىشۋودانىكە لە فەرمانبەرىيەكانى و، پاگەياندنىكە بۇ كۆتايى ھاتنى
 ئەركەكانى بەندايەتى و تاقىكردنەۋەكانى فېربۈون لەم ژيانەيى دىۋادا.

ھەركەسىك ژيانى دىۋايى فانى بىكات بە ئامانچ و مەبەستى خۋى، ئەۋا
 ھەر ئەم ژيانەيى (لە پاستى و ناۋەرۈكدا) بۇ دەبىت بە دۆزەخىكى
 دىۋوتىنەر، با لە پۈللەتەشدا لە پاپۈردن و ناز و نىعمەتدا بىت... بەلەم
 ئەۋكەسەي پۈۋ بىكاتە ژيانى ھەمىشەيى و نەپراۋەيى ئەۋ دىۋا بە پاستى
 و دىۋىزى تىپكۈشەيت ھەۋلى بۇ بدات و بۆي لى بېرەيت، ئەۋا كامەرانى و
 بەختىيارى ھەردۈۋ لاي دەستگىر دەبىت و شايانى ھەردۈۋكىيان دەبىت، با
 ئەم دىۋايەشى لە پۈللەتەتەنگ و خراپ و ناخۇش بىت، بەلەم ئەم
 بەلەيەۋە خۇش و شىرىن دەبىت و لەبەر چاۋىدا دەبىت بە ھۆلى
 چاۋەپوانىيى بەھەشتى بەرىن. لەبەرئەۋە، ئارام دەگىرەيت و ھەمىشە لە
 سۈپاسگوزارى پەرۋەردىگارى خۋىدا دەبىت.^{۱۱}

۱- ۋەتەكان، "ۋەتەي ھەشتەم"، لە نوۋسىنى بەدىعوزمان (سەئىدى نوۋرىسى) يە
 (فارۋوق پەسول يەحيا) ۋەرىگىپراۋەتە سەر زمانى كوردى.

مرۆڤ پټوښته نهم پرسيارانه له خړۍ بکات:

نهم زاتهۍ کائيناتي بهم نه خشه و پلانه جوانه دروست کړدوه، زاتيک
که نيمه تانيکۍ بيته ندازی پيشکesh به مرۆڤه کان کړدوه نايا گونجاوه
همو نه مانه پشتگوځ بخت و مرۆڤ بۍ لټپرسينه وه و به بۍ هو به جۍ
به پلټت؟

نايا واده زانيت سته مکارو سته مليکراو، راست و درؤ، به ناپروو و
بيټاپروو همووی تیکه ل به يک دهن و لټپرسينه وه يان له ته کدا ناکرټ.
هرکه سيک عه قلی له سهردا بيت يه کسهر وه لامی نهم پرسيارانه به
نه خير ده داته وه.

منيش هر وه لامی نه خيرم ده دايه وه، به لام ميشکم تیکچوو بوو به سهر
يه کدا.

له بهرامبر نهم وه لامه جوانه دا پرسياریکی له م شپوه يه م پرسۍ:
- نه گهر خوا هه يه با نيمهۍ لټنا گدار بکاته وه، خويمان پۍ بناسيټت.
بابينا سين و خوشمان بوټت. با ناچار نه بين به دوايدا بگه رځين.
نهميش له کتيبه کهۍ به رده ستيدا لاپه په يه کی کړده وه و ده ستی کړد
به خوښنده وه:

- همو دروستکراوه کان به لگۍ پوون و ناشکران له سهر خالقيتهۍ خواۍ
گوره، ته نها نه وه يه که نيمه هو شياران و رد نابينه وه يان نامانه وټت نه و
راستيانه ببيستين.

بيريکه نه وه... "هروهك شووشه دهرمان و پيکها ته يه کی کيميايۍ ناو
دهرمانخانه يه کی گوره، که به چه ندين تهرانووی سهرنه گهر و نه ندازهۍ

ورد ئاویتهی یه کتر کرابیتن، دهیچه سپینت که دهرمانگریکی داناو
 کیمیاگریکی زانا ئه م کارانهی ئه نجامداوه. دهرمانخانهی گۆی زه ویش،
 که چوارسه ده هزار جۆری پوهه و زینده وهری زیاتر تیدایه به هه مان
 جۆره... چونکه له پاستیدا هه ریه که له و پوهه و زینده وهرانه وه ک
 شوشه یه کی پر له پیکهاتووی ورد و، ئاویته کراویکی زینده کاری
 سه رسوپهینه ر وایه.

جا ئه م دهرمانخانه گه وهره یه خواوهندی داناو شکۆمه ند پیشانی
 هه موو که سیک، ته نانه ت کویره کانیش ده دات و، به ئه ندازه ی پله ی که مال
 و پیکوپیک و گه وهره یه که ی، به دیهینه ری به خشنده به جگه له خۆی
 ده ناسییت. به چه شنی دهرمانخانه که ی بازا پر. که کیمیاگر و
 دروستکهری خۆی ناساند.

هه روه که ئه گه ر کارگه یه کی گه وهره و ناسایی له ته نها ماده یه کی زۆر
 ساکار چه ندین جۆر کوتالی جۆراوجۆر بچنیت و به ره مه میان به ینیت، ئه و
 به م کاره ی ده یچه سپینت که بی هیه گومانیک ئه ندازیاریکی میکانیکی
 کارامه هه یه ئه م کارانه راده په رینیت. به م جۆره ئه و کارگه یه
 ئه ندازیاره که یمان پی ده ناسییت.

هه روه که کۆگاو گه نجینه یه کی گه وهره ی ئازووقه، که له هه موو
 لایه که وه هه زاران جۆر خواره مه نی تیدا ئاماده کرابیت و له یه ک
 جیاکرا به وه هه ریه که یان له جیگایه کی تاییه تیدا پرێکراین. تیمان
 ده گه یه نیت که خاوه ن و به رپوه به ریکی هه یه سه ره په رشتی ده کات.
 ئه م گه نجینه پۆزیدانه خوابیه ش به هه مان شیوه یه..

ئەم گەنجىنەيەى كە لە گەشتى يەك سالىدا ماوہى بىست و چوار
ھەزار پى بەوپەرى پىكوپىكى دەپرېت و سەدان ھەزار بەدىپىنراوى لەناودا
ھەن كە ھەريەكەيان پىويستى بەجۆرىك خواردەمەنى تايپەتى ھەيە...

ئەم گەنجىنەيەى كە بەسەر چوار ۋەرزەكەدا تىپەپ دەبىت و، ۋەرزى
بەھار ۋەك كاروانىك كە ھەزار جۆر خواردەمەنى پىبىت، لەگەل خۆيدا بۆ
ئەو ھەموو ھەزارانە دەھىنەت كە لە زستاندا خۆراك و ئازوقەيان لىپراوہ.

يان ئەگەر سوپايەكى گەرە چوارسەد ھەزار گەل و نەتەوہى
جىاجىاي لە ژىر ئالاكەى خۆيدا كۆكردبىتەوہ و ھەريەك لە ۋەزگەز و
نەتەوانەش خواردەمەنى لەوانى تر جىاواز بىت و، چەكى ھىچيان لەوى
تريان نەچىت و، بەرگ و پۆشاك و شىوہى مەشقردن و جۆرى تەعلیمات
و ماوہى پشودانىان لەيەكتر جىابىت و، پىشەواى ئەو سوپايە، بى
ئەوہى ھىچيانى بىر بچىتەوہ و سەرى لى تىك بچىت، خۆراك و پۆشاكى
جىاجىايان بداتى...

ئەو سوپايەى بەم جۆرە بىت دەرىدەخات كە: پىشەواكەى كەسىكى
بىۆينە و ئاوازەيە.

جا ھەروەك ئەم سەربازگە سەرسوپھىنەرە ئەو پىشەوا ئاوازەيەمان
بۆ دەردەخات و پىمان دەناسىنەت و تەنانەت خۆشەويستىشى دەكات
لەلامان، سەربازگەى زەويش بەھەمان جۆرە. چونكە سەربازگەى زەوى لە
ھەموو بەھارىكدا سەرلەنوئى سوپايەكى خايبى گەرە لە چوارسەد ھەزار
پەرگەز و جۆرى پھووك و نەتەوہ جىاجىاكەنى زىندەوہران پىك دەھىنەت
و، ھەر جۆرە شىيان پۆشاك و، خۆراك و، چەك و، مەشق و، پشوى تايپەتى

خۆی له لایه ن پێشه وایه کی گه و ره ی تا ک و ته نیا وه، به بی له بیر چوونی هه یچ کام ی کبان، یان لی تیکچوون، یان سه ره گه ردان بوون و، به وه پی ته وای و پیکوپیکیشه وه، پی ده به خشریت.

یان نموونه یه کی تر نه گه ر کتیبیک هه بیته، له هه ر دپیکیدا کتیبیک به خه تی ورد و له هه موو وشه یه کیدا سووره تیکی قورئانی تیدانووسرابیت و هه ریه ک له و مه سه له و بابه تانه ش که لییان ده دویت ورد و په و اتابن و پشتی یه کتری بگرن. بی هه یچ گومانیک، کارامه یی له پاده به ده ری نووسه ره که ی و توانستی ته وای دانهره که ی ده رده خات.

به م جه ره و به پی ئه وانه ی باسما نکرد، هه ریه که له و زانسته له پاده به ده ر و زه رانه، به لگه یه له سه ر به دیه پنه ری شکومه ندی بوونه وه ر و، خوای گه و ره مان به ناوه جوانه کانی و که مالات و سیفه ته به رزه کانی پی ده ناسپینیت^۱.

نووسه ری ئه م کتیبانه، به دیعوژه مان سه عیدی نوورسی له کتیبیکی دیکه یدا نموونه یه کی تر بۆ ئه م مه سه له یه ده هینیته وه:

"سه رنج له هه ر ده رماخانه یه ک بده یت، سه دان شووشه ی پر له ماده ی کیمیا یی جه را و جه ری تیدا ده بینیت...

هه ریه که له و مادانه به پی ته رازوویه کی دیاریکراو پیکه اتووه و پوخته کراوه. گرامیک له م ده رمان و سیان له و ده رمان و ده گرام له وی تر. به م جه ره و له هه رکام له و ده رمانانه ئه ندازه یه کی تایبه تیان

۱- تیشکه کان، "تیشکی یازده مه م، مه سه له ی شه شه م"، له نووسینی به دیعوژمان (سه عیدی نوورسی) یه (فاروق په سول یه حیا) وه ریگتپاوه ته سه ر زمانی کوردی.

لێوهرگیراوه، بهجۆرێك گهر بهاتایه و بهئەندازەى بهشێك له یەك گرام زیاتر یان كەمتر بوايه ئەو كارێگەرییەى نەدەماو، زۆرجاریش دەبووه ژەهرێكى كۆشەندە.

جا ئایا دەچیتە عەقلی هیچ مۆفێكى ژێرهوه كە ئەو هەویرەى بەم جۆره هەموو بەشێكى به وردى حساب كراوه و لێك دراوه تەوه، به هۆى پێكەوتنێكى سەیرەوه پەیدا بووبێت؟ یان لە ئەنجامى هەلگرەنى پەشەبایەك شووشەكان بەسەر یەكدا كەوتبەن و ئەو ئەندازە دیاریكراوانەى ئاویتهى یەكترى كەربێت و بەم جۆره ئەو دەرمانەى پێك هێنا بێت.

ئەو مۆفەى بەئەندازەى تۆزقالتێك عەقلی هەبێت، دەلێت: من ئەم بێرۆكەىەم قبوڵ نیه! "^۱

ئەم پاستییانە یەك یەك بیداریان دەكرەمەوه، بەلام مێشكەم ئەوەندە كاس بوو كە بەناسانى خالى نەدەبووم.

ناتوانم بپروا بەوه بكەم مردوو زیندوو دەبێتەوه
هەر لەمنداڵیمەوه نەمدەتوانى بپروا بەوه بهێنم كە مردوو زیندوو
دەكرێتەوه، ئێسكە پزێو و جەستە پەرش و بلاوه بووه كان دووبارە
دەبنەوه به مۆفێكى ئاسایی.
ئەویش لەوەلامى ئەوەدا وتی:

۱- بریسكەكان، "بریسكەى بیست و سێهەم" لە نووسینی بەدیعوززمان (سەعیدی نوورسی) یە (فاروق پەسول یەحیا) وەرێگێراوە تە سەر زمانى كوردی.

- سیتفدا خان ئایا دەرزانیت، له سایه ی قورئانی پیروزو فرموده کانی
 پیغه مبردا ﷺ هیچ مه سه له یه کی قورس نه ماوه باس نه کریت. ته نها
 نه ونده به سه که مروف به ئینسافوه لییان ورد ببیته وه و ئینکاری
 پاستیه کان نه کات.

له وتی دهیه مدا دهریاره ی ئه م مه سه له یه چیرۆکیکی ئاوا
 باسکراوه:

" له گه شتیکدا دوو کهس پتکه وه بۆ ولاتیکی گه لێک قه شه نگ و
 تابلێ جوان و په نگینی وه که به هه شت پویشن (مه به ست له م لیکچوانده
 دنیا) که گه یشتنه ئه وێ، سه رنجیان دا: خه لکی ئه و ولاته دهرگای
 دوکان و خانووه کانیان به کراوه یی جیه یشتووه و، بایه خ به چاودیری و
 پاراستنی خانویه ره و دوکانه کانیان نادهن و، پاره و پوول و
 سامانه کانیان بێ هیچ پاسه وانێک و به ئاشکرا و له بهر چاو و دهستی
 خه لکیدا داناوه ..

که ئه مه یان دی، یه کێکیان - به هاندانی دهروونی به دخوازی خۆی -
 ئه مه ی به هه ل زانی و، په لاماری ئه و که ره سه و شمه ک و پاره و
 سامانه ی ئه وێی دا و، تاوێک تالانی ده کردن و تاوێکی تر چیی به رده ست
 بکه و تابه ده ی دزین .. به م جوړه، هه ر چه شه سته م و خراپکارییه کی پتکرا
 و لێی وه شایه وه درغیی لێ نه کرد و، دانیشتووایی ولاتیش بایه خێکی
 ئه و توپان پێ نه ده دا ..

هاوێکه ی پیتی وت:

- ئەو ە چى دەكەيت؟.. بىگومان تۆ ھەر ئاوا ئەم كارانەت بەسەردا
 تېنپاپە پېت و لە ئەنجامدا سزاي ئەم پەفتارانەت دەچىژىت و، منىش -
 لەگەل خۆتدا - دووچارى چەندىن بەلا و گىروگرفت دەكەيت. ئەم
 سامانانەى دەيانبىنىت، ھى دەولەتن و، دانىشتوانى ولاتىش بە
 خاوخىزانەو تىكپا بوون بە سەرباز و كارمەندى دەولەت و، بە پۇشاكى
 مىللى(مەدەنى)يەو لە كار و فەرمانبەرىيەكانياندا خراونەتە كار، ھەر
 لەبەر ئەو ەشە كە بايەخىكى ئەوتۇيان پى ئەدايت. ئنجا ئەو ەش بزانە كە
 ياسا و پىساي ئىرە گەلىك توندوتىژە و، لە ھەموو لايەكدا تەلەفۇن و
 چاودىر و ھەوالدەر و پىياوانى پادشا بلالو بوونەتەو، دەسا ھەر ئىستا
 خىراكە و بە پەلە بېق داواى لىبوردن بكە).

بەلام ھاوپى گىژ و گەلخۆكەى، نكولى كرد و سەرسەختى نواند و،
 وتى:

- ئەم سامانانەى دەيانبىنىت ھەرگىز ھى دەولەت نىن، بەلكو بىخواو ەن
 و گشتى و ھەرپەمەكىن و، ھەموو كەسىك دەتوانىت بە ئارەزووى خۆى
 دەستيان بۆ ببات. ئەو ەتا مەن ھىچ شتىك نابىنم پى سودو ەرگرتنم لەم
 شتە جوان و پەنگىنانەى بەردەم لى بگرىت.. ئەو ەش بزانە كە: جگە لە
 شتى بە چاوبىبىنم مە باو ەم بە چىترنىيە)! پاشان كەوتە قسەى
 پىروپوچى و پىنەئاسا و فەلسەفەلىدانى ئەم بۆچوونەى خۆى!

ئا لىرەدا گەفتوگۆكەى نۆوانيان پىتر پەرى سەند و كەوتە دۇخىكى
 توند و گەرمەو ە و، باباى گىلى كەلخۆ لە ھاو ەلەكەى زىاتر ھاتەپىش و،
 لىلى پرسى:

- ئايا پېمنا ئىت پادشا كىيە؟ .. من نايناسم!

هاوپىكەى وەلامى دايەوہ:

- تۆ گومانىت لە و پاستىيە نىيە كە: گوندى بېكوپىخا و .. دەرزی بېوہستا و خاوہن و .. پىتى بىئوسەر نىيە و نابىت. ئەى ئايا چۆن ئەوہ بە خۆت پەوا دەبىنىت كە پىتوابىت ئەم ولاتە پىكوپىك و پەنگىنە بى پادشا و فەرمانرەوا بىت؟ يان چۆن ئەم ھەموو سەرۋەت و سامانە بەنرخ و بەھادارانە بىخاوہن دەبن؟ كە ئەوہندە زۆر و زەبەندە و بەردەوامن دەلىت لە جىھانى پەنھانى غەيبەوہ شەھەندە فەرىكى پىر لە ئازۋوقە و پۆزى بەنرخ دەم بە دەم دىت و بارەكەى لىرەدا پۆ دەكات و پاشان دەگەپتەوہ و دەپوات؟ ئايا نابىنىت لە ھەموو لايەكى ئەم ولاتەدا ئاگادارى و بەياننامەكانى پادشا بلۆكرانەتەوہ و، ئالاكانى لە ھەموو كۆشەيەكدا دەشەكپتەوہ و، تەمغە و مۆرى تاييەتپى خۆى لەسەر ئەو ھەموو كالا و سەرۋەت و سامانانە نەخشىنراوہ؟ ئىتر چۆن بە بى خاوہنپان دادەنىت؟ .. ديارە تۆ شتىك لە زمانى فەرەنگ فېرېووت و تواناى خويندەوہى ئەم نووسىنە ئىسلامىيانەت نەماوہ و، ناتەوېت لە كەسىكى شارەزاش بېرسىت و داوا بكەيت ئەو نووسىنانەت بۆ بخوېنپتەوہ! وەرە با من گرىگترىنى ئەو فەرمان و بەياننامانەى پادشات بۆ بخوېنمەوہ.

هاوپى سەرەختەكەى گەرايەوہ و وتى:

- با دان بە بوونى پادشايشدا بنىن .. بەلام ئايا چ زيانكى پى دەكات و چ كەم و كورتى و ناتەواويەك بە گەنجىنەكانىيەوہ دەرەكەوېت گەر من

بۆ خۆم سوودىكى كەمىيان لى بىيىنم؟.. پاشان من لىرەدا هېچ بەندىخانە و
تۆلە و سزايەكى هاوچەشنى نابىيىنم كە تۆ باسيان دەكەيت.

هاوپىكەى وەلامى دايەوہ:

- بىرام! ئەم ولاتەى بەرچاومان - لە پاستىدا - برىتييە لە:

گورەپانىكى تاقىكردەوہ و..

مەيدانىكى مەشق و مانقۇر و..

پىشانگايەك بۆ خستەنەپروى سنعەتە نايابەكانى پادشا و..

مىوانخانەيەكى تابلەئى كاتى و كەم خايەن.

ئايا نابىيىت ھەموو پۆژىك كاروانىك مىوان دىنە ناوى و كاروانىكى تر
دەپۆن و كۆچ دەكەن و، ھەمىشە لە مىوان پىر دەكرىت و پاشان خالى
دەكرىتەوہ؟

جا ئەم مەيدانە - لە ئەنجامدا - بە تەواوى و يەكجارى لە مىوانەكانى
ناوى چۆل دەكرىت و دەگورپىت بە مەيدانىكى تىرى نوئى ھەمىشەيى و،
ئىنجا ھەموو خەلكى بۆ ئەوئ دەبرىن و، ھەريەكەيان "سزا" يان
"پاداشت"ى خۆى لەوئ وەردەگرىت.

هاوپى خىانەتكار و سەلىشىواوہكەى، جارىكى تر لىئ ھەلگەپايەوہ
و وتى:

- باوہپم بەم قسانەت نىيە! چۆن دەگونجىت ئەم ولاتە ئاوہدانە لەناو
بىرىت و دانىشتووانەكەيشى بۆ ولاتىكى تر پۆن و بگويزىنەوہ؟
هاوپى ئامۆزگار و بىوہى و دلسۆزەكەى پىئ وت:

- مادەم تۇ ئاۋا سەرپىچى لە "پاستى" دەكەيت ولەسەر بۆچۈنى خۆت ھەر سوور و بەردەوامىت، ئەوا ۋەرە با بە كورتى ئەۋەندە بەلگەى لەپادەبەدەرت بۆ پوون بگەمەۋە كە ھەر ھەموويان - بە بېگومانى - بوونى: دادگايەكى يەكجار مەزن و.. خانەيەكى پاداشتدانەۋە و.. لانەيەكى تۆلە و بەندى و سزات بۆ دەچەسپىتن و، دەرىدەخەن كە ھەروەك پۆژ لە دۋاى پۆژ ۋلات لە دانىشتوۋانى خالى دەكرىتەۋە، ھەر بەو جۆرەش پۆژىك دىت كە بە يەكجارەكى ئەم خاكەيان لى چۆل دەكرىت و ئەم ۋلاتەش بە تەۋاۋى وىران دەبىت .

ئىستا ۋەرە ! با تەماشاي بەشىك لە سەۋكەكانى ئەم فەرمانگە و كۆمەلانە بگەين. ئەۋەتا ھەندىكيان دەتۋان پاستەوخۇ بە تەلەقۇنى تايبەتى پەيوەندى بە پادشاي مەزنەۋە بگەن، تەنانت ھەندىك لەو سەرەك فەرمانگەيانە پلەى ئەۋەندە بلىد و بالاىە كە بۆ دىۋانى حوزۋورى خاۋىن و مەزنى پادشا بەرزيۋوۋەتەۋە و بانگ كراۋە..

سەرنج بدە و بزانه ئەۋانە چى دەلئىن؟.. ئەۋەتا ھەر ھەموويان ئەم ھەۋالەمان پى پادەگەينەن كە: "پادشا جىيەكى گەۋرە و فراۋان و پەنگىنى بۆ پاداشتدانەۋەى چاكەكاران و، شوئىنىكى تىرى سامناكى بۆ تۆلە و سزادانى خرابكاران نامادە و تەرخان كىردوۋە و، بۆ ئەمەش بەلئىنى تەۋاۋ پاست و بەھىز بۆ كەسانى چاكەكار و، ھەرەشەو گۆپەشەى يەكجار توند و تىژ ئاپاستەى بەدپەفتاران دەكات". ديارە پادشايش گەلىك بەرز و مەزن و بە عىززەتترە لەۋەى كە خۆى گرفتارى پىسۋاىى و زەلىلىسى بى پەيمانى بكات. خۆ ئاشكرايشە كە ئەم ھەۋالەى ھەۋالەدەران پايانگەيانە

هه‌والتیکی ئه‌وه‌نده يه‌ك له دواى يه‌ك و زۆر و پشتگيراره كه گه‌يشتووه‌ته
 پاده‌ى "ته‌واتور" و هه‌يزى به‌كده‌نگى و به‌كبوون، چونكه هه‌ر هه‌موو
 هه‌والده‌ران پيتمان پاده‌گه‌يه‌نن كه: باره‌گاي ئه‌م ده‌سته‌لاتدارى و
 پادشاييه‌ى كه ليره‌دا شوينه‌وار و پوو‌خساره‌كاني ده‌بينين، له ولاتيكي
 ترى گه‌لێك دووردايه و، كۆشك و خانويه‌ره‌كاني ئه‌م مه‌يدانى
 تاقيكردنه‌وه‌يه‌ش تيگرا كاتين و، له پاشاندا ده‌گورپين به‌چهند كۆشك و
 ته‌لارێكى هه‌ميشه‌يه‌ى و، ئه‌م زه‌ويه‌يه‌ش لاده‌بريت و زه‌ويه‌يه‌كى ترى نوێى له
 جي‌دا داده‌نريت. چونكه ده‌سته‌لاتدارى و فه‌رمانپه‌روايى ئه‌م پادشاييه‌
 مه‌زن و هه‌ميشه‌يه‌يه‌ى كه له شوينه‌وار و جي‌كاره‌كانيه‌وه مه‌زنويه‌يه‌ى
 ده‌رده‌كه‌ويت، ته‌نيا له‌وه‌دا نيه‌يه كه به‌سه‌ر ئه‌م شته فاني و له‌ناوچوانه‌دا
 زāl و ده‌سته‌لاتدار بيت، به‌لكو به‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ى كه داراي سيفه‌تى:
 "مانه‌وه و كه‌مال و مه‌زنى"ن، ئه‌و ده‌سته‌لاته‌ى هه‌ميشه هه‌ر زāl و
 به‌رده‌وام و جي‌گير ده‌بيت.

به‌ئێ! زيندوو‌بوونه‌وى دواى مردن وه‌ك پۆڤيوونه‌وى دواى شه‌و، و
 به‌هاري دواى زستان بي‌گومانه!"

يان وه‌ك دكتور خالوق نورباقي ده‌لالت:

"له‌وانه‌يه له عه‌قلاه دووربيت كه چۆن ماديياتى مرۆڤ ده‌پاري‌زريت و
 له‌دواى مردن ده‌گه‌پنرته‌وه، به‌لام هه‌موو تايبه‌تمه‌ندييه مادييه‌كاني مرۆڤ
 ده‌توانریت له شريتێكى DNA دا بنووسريت كه چهند مليار جار له
 سه‌ره‌ده‌رزيه‌ك بچووكتره.

نهمه پاستیه کی زانستییه و بیگومان چه سپاوه. نه گهر شریټیک له مانه له ژیر خولدا نه گهری که شه کردن و سهره لدانی هه بوايه، ده کرا هه رچی DNA ی مرقه کانه له وه ته ی دنیا هه یه بکریته په رداخیکه وه و فری بدریته سهر زهوی، نه وکاته ده مانتوانی هه موویان به یه که وه زیندوو بکهینه وه.

فایرۆسیک بۆ چه ندین سه ده له ژینگه دا ده مینیتته وه، نه مه له کاتیکدا هیچ سیفه تیکی زیندوو پتی تیدا نییه له دهره وه ی خانه ی زیندوو. به لام که بارودوخیکی گونجای بۆ هه لکه وت چالاکي بۆ ده گهریته وه، باشه نه گهر فایرۆسیک ناوه ها بیت، ده کریټ مرقی مردوو به فرهانی خوی گهره ژیا نی بۆ بکه پریته وه؟

به لئ، نه و خویایه ی هه موو کائیناتی به بی ناته وای دروستکردوه، به فرهانی ببه، نه و شيفره یه ی هینده ی په رداخیک چایه ده پریته سهر زهوی و هه موو مرقایه تی زیندوو ده کاته وه."

نه مانه کومه له وه لامیکی زور لژیکی و کاریگهر بوون، تازه به تازه پاستی هه ندیک شتم بۆ دهرده که وت.

ناتوانین هه موو شتیکی به چاو ببینین

یه کیکی تر له و پرسیارانه م پرسى که می شکم پیوه ی خه ریک کردبوو، پاست بوو وه لامه که یم که م تا زور له و شتانه ی پشتر خویندیه وه وه رگرتبوو، به لام به ته وای قه ناعه تی پیا نی نه کردبووم، پرسیاره که ش نه مه بوو:

- ئىمە ناتوانىن نەخوداۋ، نەفرىشتە و، نەجىنۆكەو، شەيتان بىيىنىن. بەتايىبەتى لە بوونى خودا و فرىشتەكاندا لەبەرئەوێ ناتوانىن بە چاۋ بىيانىن، زۆر خەلك دەكەونە گرمانەو و ئىنكارى بوونىيان دەكەن. چۆن دەتوانىن ئەمە پوون بکەينەو؟

كاك ئەرکوت پېش ھەمووشتىك بە نمونەيەكى خەندەئامىز وەلامى دامەو:

- سىڤدا خان، با بلىين خواردنىكى خوش لىدەئىت، ئەگەر پىمان بلىيت: "ئادەى وەرن سەيرىكى ئەم خواردنە بکەن بزائن خوش دەرچوۋە؟"

ئىمەش بىين و بلىين: "خاتوو سىڤدا، ئىمە باوەر بەو ناكەين كە بە چاۋ نەبىيىن. بۆ ئەوێ تامى خواردنەكە بکەين دەبىت سەرمان بچەقنىن بەناو خواردنەكەدا، لەوانەيە ئەو كاتە بتوانىن بە چاۋمان تامەكەى بىيىن، ئەو كاتە پاى خۆمان دەلىين دەربارەى ئەوێ ئايا خوشە يان نا. "چىمان پى دەلىيت؟

ئەم وەلامە خەندە ئامىز و وردە ھەموومانى خستە پىكەين:

- بە دلىيايەو وايە، بۆ ئەوێ بزائىن تامى خواردنەكە چۆنە، زمان بەكاردەھىين.

كاك ئەرکوت بەردەوام بوو:

- بە ھەمان شىۋە، ئەگەر وتمان: "وەرن سەيرىكى ئەم گولە بکەن بزائن چەند بۆنى خوشە" ئەو كاتە بە چاۋمان نا بەلكو بە لوتمان بۆنى

دهكەين. كه ده‌لښين: "سه‌بركەن نه و موسيقايه چەند خۆشه." گوئى له دهنگه‌كه‌ى ده‌گرين.

بۆ نه‌وه‌ى له بوونى خوداو، تاكيتى و قودره‌تى خودا و نه‌و بابەته ناديارانه‌ى وه‌ك نه‌مه جى گومانى خه‌لكين تىبگه‌ين، نابيت چاومان به‌كاربه‌نين به‌لكو عه‌قلمان ده‌خه‌ينه كارو به‌ دووربينى عه‌قل سه‌يرى بابەته‌كه ده‌كەين.

ئايا فريشته هه‌يه؟

ده‌رباره‌ى ئه‌م بابەته‌ش به‌ديعوززه‌مان ماموستا سه‌عيدى نوورسى به چيرۆكىكى نۆز جوان ئه‌م بابەته پوون ده‌كاته‌وه:

"له‌ گه‌شتى‌كدا دوو كه‌س، كه‌ يه‌ككيان: نه‌زان و ده‌شته‌كى، نه‌ويتريشيان: شاره‌زا و خه‌لكى شار بوو، پي‌كه‌وه به‌ره‌و شارى‌كى گه‌وره‌ى وه‌ك نه‌سته‌مبوول كه‌وتنه‌پي، به‌لام پيش نه‌وه‌ى بگه‌نه ناو شار، له‌ سووچيكيه‌وه، پتيان كه‌وته خانويه‌كى بچووك و وه‌رشه‌يه‌كى پيس و چه‌په‌ل. سه‌يريان كرد ئه‌م خانووه‌ پره‌ له‌ كرێكارى ماندوو كه‌ هه‌ريه‌كه‌يان سه‌رگه‌رمى كاروبارى خۆيه‌تى له‌م كارگه‌ سه‌ير و نامۆيه‌دا. له‌ ده‌ره‌وه‌ و ده‌ورپشتى ئه‌م خانووه‌شدا چه‌ندين ئاژه‌ل و زينده‌وه‌رى جياجيايان بينى كه‌ هه‌ريه‌كه‌يان به‌ گويزه‌ى پتيوستى و مه‌رجه‌كانى ژيانى خۆى، ده‌له‌وه‌پين، هه‌نديكيان پوهه‌كى ده‌خوارد و، هه‌نديكى ترماسى و... هتد.

پاش بينينى ئه‌مه، سه‌ريان به‌رز كرده‌وه، هه‌زاران ته‌لارى پاراوه و كۆشكى به‌رزيان له‌ دووره‌وه بينى، كه‌ له‌ نۆوان هه‌ريه‌كه‌ و نه‌وانى تردا چه‌ندين گۆره‌پانى گه‌وره و فراوان هه‌بوون، به‌لام دانىشتوانى ئه‌م

کۆشکانه به چاوه نه ده ببنران، چ له بهر دووریان، چ له بهر کزیی چاوی
 نه مان، یان له بهر نه وهی نه و دانیشتوانه خۆیان ده رنه ده خست و
 مه رجه کانی ژيانیش، که له و کارگه شپۆله و بیسه رو به ریه دا هیه، له ویدا
 نه بوو..

لێره دا ده شته کییه که یان - که تا ئیستا شاری نه دیوو - وتی: (نه و)
 کۆشکانه هیچ گیانه به رتکیان تیدا نییه و چۆلن، چونکه من نایانبینم و
 هیچ شتیکیش له و کۆشکانه دا نییه - وهك ئێره - په نجه بوونی ژیان
 راپکێشیت تیا دا). ئیتر به م جۆره و پێنه یه کالفامی و نه زانیی خۆی ئاشکرا
 کرد!

هاوه له شاره زا و عاقله کهی، به له سه رخۆبیه یه وه، پتی وت:
 (کاکای خۆم! ئایا نه م خانووه بچووک و که م نرخه نابینیت که پر به له
 زینده وهران؟ ئایا نابینیت نه وانه یه ک بست چۆلاییان نه هیشتووه ته وه و،
 یه کێک هه یه هه رده م ده یانگۆریت و هیت ده هینیت و ده یانخاته سه ر کار؟
 باشه ئایا ده گونجیت نه و ته لاره پێک و پێک و کۆشکه پازاوه دوورانه
 که سیان تیدا نه بیت که له گه ل نه و ده ورویه رده با گونجیت؟.. نه خیر! نه مه
 شتیکی مه حاله، به لگو ده بیت نه و کۆشکانه پر بن له گیانداری نه و تو که
 مه رجه کانی ژيانی خۆیان یان تیدا بیت، به لام نه بینیان له بهر دووری، یان
 کزیی چاو، یان له بهر ده رنه که وتنیان، هه رگیزاو هه رگیز نابیت به به لگه
 له سه ر نه بوونیان، چونکه هیچ کاتیک نه بینن و ده رنه که وتن نه بووه و
 نابیت به لگه له سه ر "نه بوون" ی هیچ شتیک!)

له بهر پۆشنای نه م نه وونه ئاشکرا و ئاساییه دا ده توانین بلێین:

ئەم سەرزەۋىيەى ئىمە كە يەككىكە لە قەبارەكانى ئەم ئاسمانە
 گەۋرەيە، ھەرچەندە لەچاۋ قەبارەكانى تردا بچووكە، كەچى دەينىن بوۋە
 بە مەلبەندىك بۆ ژيانى لەپادەبەدەرى گياندار و خاۋەن ھەستەكان،
 تەنانت چەپەلترىن جىگەي زەۋى بوۋە بە سەرچاۋە و پىشانگە و
 كانگايەكى گەۋرەى بەشىكى زۆر لە گياندارە ورد و بچووكەكان.. جا
 زەۋىيەك كە بەم جۆرە بىت، دەبىت بە حوكمى ژىرى و پىتۈستى و
 دلىيى بىگومان، ئەم بۆشايىيە فراۋانەى ئاسمان و، ئەم ئاسمانە خاۋەن
 بورج و ئەستىرە و ھەسارە گەۋرانە، پىر بن لە گياندار و شتى خاۋەن
 ھەست. قورئانى پىرۆز و شەرىعەتى پاكى ئىسلام ئەو خاۋەن گيان و
 ھەستانە، كە لە پوۋناكى و ئاگرو تارىكى و ھەوا و دەنگ و بۆن و تە و
 ئىثر و تەنانت لە كارەبا و ھەموو شتە ناسكو پەۋانەكانى تر دروست
 كرۈن، ناۋ دەنن بە: "مەلائيكتە" و "جان" و "پۇحاننىيەكان"..

ئەۋەى دەللىت ئاسمانەكان بۆشە و مەلائيكتە و پۇحاننىيەكان بوۋىيان
 نىيە، جىاۋازى نىيە لەگەل ئەو گىلە دەشتەككىيەى بە گەپەكە پىس و
 چەپەلەكە بلىت پىرە و، بە خانوۋە جوان و تەلارە بەرزەكان بلىت چۆل و
 بەتال..^{۱۱}

ئەگەر مردن نەبوۋايە، خۇشتر نەدەبوۋ؟

يەككىكى تر لەو مەسلەلەنى كە لە ژيانمدا پىتى قەلس دەيم مردنە.
 مردن، لەناۋچوۋن، دوركەتتەۋە لە خۇشەۋىستان... ئەمانە ترسناكن.
 خۋاى گەۋرە بۆ مردنى دروست كردوۋە؟ مردن نەبوۋايە باشتەر نەدەبوۋ؟

۱- ۋەنەكان، "ۋەنى بىست و تۆيەم".

ئەویش بە پېكەننەنەوہ وەلامی دایەوہ:

- مەترسە سێڤدا خان. مردن تەنیا بۆ ئەم جیھانە. مەرۆڤ لە راستیدا
کە دەمرێت ئێتر دەگات بە نەمری. لەوێ ھەتاھەتایە لەگەڵ
خۆشەویستانت دەبێت.

چاوەکانم داخست و بەھەموو ھەستیگەم وە وتم: "ئینشائەللا..."

کاک ئەرکوت بەردەوام بوو:

"بیری مردن سروشتی مەرۆڤەکانی کە مانەوہی ھەتا ھەتاییان دەوێت،
تێکداوہ و خستویەتیە لەرزە. نیگای مەرۆڤەکان بۆ مردن ساردە، لەبەر
ئەوہی وەک جیابوونەوہ و کوتایی ھاتن و لەناوچوون دەبینرێت."

لەراستیدا مردنیش وەکو ژیان نەعمەتیکە، کۆژانەوہ و کوتاییھاتننیک
بێئامانج نییە، بەلکو سەرەتایەکی پڕ ھیوا و ئامانجە.

ھەموو مردنێک سەری لە زیندوو بوونەوہیە کەوہ دەردەچێت، پزین و
مردنی تۆویک، بەشیوہیەکی دەرئاسا بە سیستەمیکی نوێوہ سەرەتای
نەخشیك و ژياننیکى نوێیە. کاتێک تۆ پارچە پارچە دەبێت، گۆلەگەنەکان
بەپووی ژياندا پێ دەکەن.

ئەو بەروبومە پووەکیانەى مەرۆڤ دەیخوات، کە لە لاقەکانیان
دەکرێتەوہ دەمرن، بەلام لە جەستەى مەرۆڤدا ژياننیکى بەرزتریان
دەستدەکەوێت. ئەگەر بوونەوہرێک لە ئاستی ژيانى پووەکدا بمریت و
زیندوو بوونەوہى ئاوا بێت. وەک ھەرزەتى مەولانا^۱ لە شیعەرە کەیدا ئاماژەى

۱- مەبەست لە مەولانا جەلالەدینی رۆمى، ناوی تەواوی (محمد محمد حسین بهاء
الدين البخلی) لە ۳۰ ئەیلوولی ۱۲۰۷ لە دینی بەلخی سەر بە ناوچەى خوراسان، لەدایک

پنکړدووه، ټاخو زیندووبوونه وهی مړوښه کان چوڼ بیت که له بهرترین
پله ی بووندان؟

مردن گه یشتنه وهیه به خوښه ویستان. دهرچوونه له دونیای ته سک و
تهنگ و پر ناسته نگه وه بڼ چوونه ناو ژیانیکې پرخوښی و گه یشتنه به
باخه پر له میهره بانیه کانی خوی گوره.

خه و بڼ مړوښه کان و بڼ دهریون نا نارامه کان هوکاري حه وانه وهیه.
وهک ده زانین له خه ودا هیچ بیروکه یه ک نییه و بڼ خه و زیندان و کوښک وهک
یه که. مردنیش که برا گه ووهی خه و تنه بڼ نه وانه ی که به لا و کاره سات و
نه خوښیان هیه نیعمه تیکې گوره و پر حه ته.

که له حاله تیکې وهک پیریدا که دنیا له مړوښه ته سک ده بیته وه، مردن
پزگار بوونه نه گهر مردن نه بووایه کاتیک مړوښه ده ست و قاچی
له کار ده که و تن و نه یده توانی بچولیت به هه موو هیزی هاواری ده کرد و
داوای مردنی ده کرد نه گهر مردن نه بووایه ژیان پر ده بوو له ناخوښی و
جییه که نه ده ما قاچی تیدا دابننن، شاخ و دهر و دشت پر ده بوو له
باوای پیرانمان که نه مردیون و ماون. نه و مار و میروونه ی له ماوه ی سالی کدا

بوه و له شاری کونیا ی تورکیا و له ۱۷ ی کانونی یه که می ۱۲۷۲ کچی دواپی
کردووه. له دونیای ئیسلامی و سؤفیگریدا به پیشه وای تهریقه تی مه ولوی داده نریت
و و ته و کتیه کانی تا ئیستاش له جیهاندا لیکولینه و دیان له باره وه ده کریت و پڼکخراوی
یونسکزی سر به نه توه یه ککرتوه کان سالی (۲۰۰۷) ی له جیهاندا به سالی مه ولانا
ده ستنیشان کرد. له کتیه کانی: المثنوی، فیه مافیه، الدیوان الکبیر، و مکتوبات.)

دەمرن ئەگەر نەمردنایە ھەموو دونیا پێ دەبوو لەوانە و ھەتا بەری لوتمان
دەچەقین لەناو ئەو پاشە پۆیانەدا.

ھەروەکو ئەمانەش ھاتنی مردن بۆ مرقیش پەحمەتییکی گەورەییە.^۱
لەدوای ئەم وەلامە جوانە برا کۆچکردوو ھەم ھاتەو یاد، زۆر بە
گەنجی لە دەستماندا، منیش و دایکیشم زۆر بۆی گریان و زۆر ناپەحەت
بووین، بەتایبەتی دایکم بۆ چەند مانگێک نەھاتەو سەر خۆی.

بۆچی ھەندیک کەس ھەر بە منداڵی دەمرن؟

دەربارەى منداڵ و بیتاوانەکان لێم پرسی:

- ئەوان ھەم دەھێنرێنە دنیاو ھەم پێش ئەوەی ئەوەندە بژین، لە
گەنجیتیدا و بگەرە لە منداڵیدا دەمرن. نازانم بۆچی وایە، ھەرچی دەکەم
تێناگەم؟

وەلامەکانی کاک ئەرکوت زۆر سەلمێنەر و قایلکەر بوون. دەتوت
لەگەڵ ھەر پرسیارێکدا کەمێک زیاتر دێمەو ھەم خۆم و دەخەویمەو.

- باوە پەچەتەیکە کە مردنیش لای مرقە جوان دەکات.

دایکێک کە منداڵەکی لە دەست دەدات، قبوڵی مردن ناکات و لێی
تێناگات. بەرگەى ئەو بێکردنەو ھەم ناگرت کە لە جگەرگۆشەکی
جیابێتەو و منداڵەکی بپزێت و جارێکی تر نەیبینێتەو. عەقل لە سەریدا
نامی نیت و نایەوێت بێر لە ھێچ بکاتەو، بەھەمان شێوە خۆیشی وەك
مردووی لێ دیت.

۱- مەکتوبات، "مەکتوبی یەکەم".

باوہ، تاکہ پرچہ تہیہ کہ ئاسوودہیی دہبہ خشیتہ دہروونی ئو دایک و باوکہی مندالیان مردوہ .

مردنی مندال پئیش تہمەنی پیگە یشتنی بۆ باوہ پداران دہبیتہ ھۆی ئو ھۆی بۆ ھەتا ھەتایە خۆشی لە مندالەکیان وەرگرن. لەبەر ئو ھۆی لە پۆزی دواییدا مندالبون نییە، ئو مندالانەیی لە پئیش تہمەنی پیگە یشتندا دہمرن دہبنە ئو مندالانەیی لە باخەکانی بەھەشتان. وەک بەرامبەرێک بۆ ئو خۆشییەیی دایک و باوک خۆشییەکی ھەمیشەیی لە خۆشویستنی مندالەکانیاندا دەستدەکەویت.

ھەروەھا ئو مندالانەیی پئیش تہمەنی پیگە یشتن دہمرن و دہچنە بەھەشت دہبنە ھۆی تەکاکی و پزگاری دایک و باوکیشیان.

ئو مندالەیی دہبیتہ ھۆی ئو ھۆی دایک و باوکێ ژیانیکێ ھەمیشەیی بیہنەوہ، بە مردنی بوو تہ ھۆی ئو ھۆی^۱.

بۆ ئو ھۆی زیاتر لەم بابەتە تئبگەین ، بەدیعو زەمان نمونە یەکی لەم شیوہیە دہھێنیتەوہ:

"سەردەمێک پیاویک لە بەندیخانەدا بوو. ماوہ یەکی زۆری نەخایاند کۆپە خۆشەویستەکی شیان خستە لای! ئیتەر جگە لە ئازاری تایبەتی خۆی. ئازاری کۆپەکەشی و نەتوانینی دابینکردنی حەوانەو ھۆی ئو ھەندەیی تر ئازارەکی زیاد کردبوو.

فەرمانەر ھاوکەش لەبەر ئو ھۆی زۆر میھرەبان بوو. مرقۇنیکێ نارد بۆ لای ئەم پیاوہ کە پێی بلێت:

۱- مەکتوبات، "مەکتوبی حەشەدە یەم".

(هەرچەندە ئەم مەندالە ھى تۆيە بەلام لەھەمان کاتدا يەكکە لە
 دانىشتوانى ولاتەكەم و گەلەكەم. وا ئىستا دەيبەم بۆلاى خۆم و لە
 كۆشكىكى گەورە و پەنگىن و پازاوەدا پەروەردەى دەكەم.
 باوكە بەندكراوەكەش كە ئەمەى بيست دەستى دايە گريان و ناخ و
 ئۆف كردن و خەفەت خواردن.. پاشان وتى:
 (نەخىر ناتەدەمى. چونكە ئەم كۆرە ھۆى دلنەوايمە لەم
 بەنديخانەيدا)!

ھاوھەلەكانى بەنديخانەشى پىيان وت:

(برادەر! ھىچ پىويست بە خەمخواردن ناكات و خەفەتەش دادى تۆ
 نادات. ئەگەر تۆ خەمى كۆرەكەتە، ئەوا بۆ كۆشكىكى بەرىنى پازاوە
 دەپوات لەبرى مانەوھى لەم بەنديخانە تەنگ و نالەبار و پزىوھەدا. خۆ
 ئەگەر خەمى خۆتە و بەدواى بەرزەوھەندى تايبەتى خۆشتدا دەگەپييت،
 ئەوا باش بزانە ئەگەر كۆرەكەت لىرەدا بۆ مەبەستى دلدانەوھ و
 خەمپەويىنى تۆ بەيئىتەوھ – كە سوودىكى كاتىبە و لەوانەشە ھەرگىز
 نەيەتە دى – تووشى نازارو ئەشكەنجەيەكى زۆر دەبييت.

بەلام ئەگەر بېروانە ئەو كۆشكەى پادشا. دەبييت بەھۆى دەستكەوتنى
 ھەزاران سوود بۆ تۆ. چونكە مانەوھى لەوئ دەبييتە تەككارت و ھەولئ
 جوولاندنى بەزەيى فەرمانپەرەوا سەبارەت بە تۆ دەدات، ئيتەر پۆزىك ديتە
 پيش كە فەرمانپەرەوا حەز بكات لەگەل كۆرەكەتدا بەيەكتر شاد ببنەوھ. خۆ
 گومانىشى تيدانىيە كۆرەكەت نانئيرتەوھ بەنديخانە بۆلاى تۆ، بەلكو تۆ
 دەردەكەت و دەتباتە ناو ئەو كۆشكە و، لەوئ بە ديتنى شاد و بەختەوھ

ده بیت.. ئه مه له کاتیکدا ئه گهر تو گوێزپایه ئی پاشا بیت و باوه پت پیتی
هه بیت."¹

ئینشانه لالا... به لام که سیکێ تاوانباری وهك من چی داوه له به ههشت
و بینینه وهی براكه ی؟ خۆزگه بفه و تامایه و ئه و پۆژانه م نه بینایه.

بۆچی خوای گه وره خراپه و شهیتانی دروستکردوه؟
پاشان دوو پرسیارم کرد که سالانیک بوو سه رقالیان کردبووم،
تهنانه ت ئه و دوو پرسیاره په یوه ندییان به یه که وه هه بوو.

یه که میان ئه وه بوو که خوای گه وره بۆچی خراپه و شهیتانی دروست
کردوه؟ ئه وه مانای ئه وه نییه که خوا (حاشا) مرۆفه کان به قهستی پال
پێوه ده نیت بۆ خراپه؟ ئه گهر خراپه و شهیتان دروست نه کرانایه مرۆف کوا
تاوانی ده کرد؟

دووه م پرسیاریش ده ریاره ی چاره نووس بوو. مادام خوای گه وره
پیش له دایکبوونمان چاره نووسمان ده نووسیت، بۆچی ئیمه ده بینه
لێ پرسراو له بهرده م تاوان و هه له کانه اندا؟ با شتی چاکێ بنووسایه تا
ئیمه ش که سیکێ باش بووینایه.

کاک ئه رکوت له لایه که وه قومی له چایه که ی ده دا و له لایه کیشه وه
ده یویست وره م پێ بدات:

۱- مهکتوبات، "مهکتوبی حه فده یه م".

- ئافەرىن سىڭدا خان. ئەم پرسىيارانە ھەموو مۇڧتىك نايانكات، كەسىكى زىرەك دەيانكات كە مېشكى تىك درايىت. ھەر لە يەكەم پرسىيارەو دەمزانى خاتوونىكى زىرەكى.

نەخىر، لە پاستىدا ئەوئەندەش زىرەك نەبووم ، من خۆم دەناسم، كاك ئەركوت دەيوىست پازىم بكات.

پرسىيارى يەكەمى ئاوا وەلام دايەو:

- " بەدېھتەنى (خلىق) شەپ، شەپ نىيە.. بەلام بەدەستەيتان (كسب) شەپ بە شەپ دادەنرەت، چونكە ئەو مۇڧتە تەمبەلەى زىانى لە بارانەو پىنگەيشتوو - ئەو بارانەى كە گەلىك بەرژەوئەندىي تىدايە - مافى ئەوئەى نىيە بلىت: باران مېھرەبانى نىيە. ھەرۋەھا بۆ ئەو چەقۇيەى كە دەستى دەپرەت و ئەو ئاگرەى دەستى دەسوتىنەت ناتوانەت وا بلىت. لە دروستكرندە لەگەل ھەر شەپىكى بچووكدا چەندىن خىرى گەرە ھەيە. لەبەر ئەو خراپە بچووكەى لىي دەوئەشەتەو مۇڧ ناتوانەت واز لە خىرىكى گەرە بھىنەت و بلىت شەپىكى گەرەيە.

دروستكرەنى شەيتان خراپە نىيە بەلكو زەلىل بوونى مۇڧ لە دەستىدا خراپەيە. شەيتانەكان ناكەونە وىژەى فرىشتەكان، لەبەر ئەوئەى پلە و پاىەيان نەگۆرە. ئەوئەى مۇڧ بەرز دەكاتەو ئەوئەى كە بەرامبەر وەسوئەسى شەيتان وريا بىت و بە ئىرادە بىت.^۱

۱- وئەكان، "وئەى بىست و شەشەم".

ئەگەر خودا قەدەر دەنوو سیٹ بۇچی لە کارەگانمان

لەپرسراو بین؟

بۆ وەلامی پرسپاری دووهمیش کتیبەکی بەردەستی کردەو و

دەستی کرد بە خویندەو:

- "هەموو بوونەو و دروستکراوەکان، بە فرمان و ویستی خوای گەرە دروست بوون. چاکە و خراپە بە دانایی و دەسلاتی ئەو دروست بوون، بەدەر لە زانست و ویستی ئەو زاتە تەنانەت میسشیکیش ناتوانیت بایی پاوەشیت، یاخود گەلایەک ناتوانیت جوولە بکات.

خوای گەرە بە زانستی خۆی دەزانیت و دەبینیت ئێمە لە ئاینەدا چی دەکەین و لە قەدەرمان دەینوو سیٹ. ئەگەر نا ناچیت لە قەدەری هەندیک مۆفدا چاکە و چاکەکاری و لە قەدەری هەندیکیشیان خراپە بنوو سیٹ.

بۆ نمونە کەسێک لە پەنجەرە شوقەکیانەو خۆی فری داتە خوارەو، واتە خۆی دەکوژیت. نووسینی ئەمە لە قەدەری ئەودا، لەووە سەرچاوە دەگرت کە خوای گەرە پێشتر دەیزانیت. سزادانی بەندەش لەسەر ئەمە بەهۆی ئەووەیە کە بە ئیرادەی خۆی ئەو کارە کردووە، بەلام ئەگەر کەسێکی تر لەپەر لە پەنجەرە شوقەکەو بکەوێتە خوارەو و بمیرت، راستە لە قەدەریا هەیە، بەلام ئەمە نابێتە هۆی سزادانی. ئەمە مانای ئەووەیە قەدەر ئیرادەی مۆف نابەستیتەو. نووسینی چاکە و خراپە لەقەدەری مۆفدا لە لایەن خوای گەرەو بەویستی خۆی، پێچەوانەی

دادپه‌روه‌رییه‌تی. نه‌گه‌ر نه‌مه‌ وا بو‌وايه نه‌وا پټويستی نه‌ده‌کرد مروژ بق
تاقیکردنه‌وه بنی‌ردیته دنیا.

خوای گه‌وره له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌زانیت کی تاوان ده‌کات و کی چاکه
ده‌کات. تاوانبارانی بق دوزه‌خ و چاکه‌کارانی بق به‌ه‌شت دان‌اوه، به‌لام
خوای گه‌وره مروژه‌کانی خستوه‌ته تاقیکردنه‌وه‌وه. ئیراده‌ی به‌ مروژ
داوه و گرته‌به‌ری پی‌ی پاست و هه‌له‌ی داوه‌ته ده‌ست خو‌ی. له‌گه‌ل
نه‌مانه‌شدا په‌یام‌به‌ر و کتیه‌کانی نار‌دوه‌وه تاوه‌کو پی‌ی چاکه‌ پيشانی مروژ
بدن. به‌ فه‌رمان کردن به‌ چاکه‌ خه‌ل‌کیان له‌ خراپه‌ دور‌خستوه‌ته‌وه.

نه‌و کارانه‌ی له‌ مروژدا ده‌رده‌که‌ون ده‌بن به‌ دوو به‌شه‌وه، کژمه‌لک
له‌مانه‌ به‌ ته‌واوی دور له‌ ئیراده‌ی ئی‌مه‌ پووده‌ده‌ن که‌ پټیان ده‌لټین
(قه‌ده‌ری ناچاری)، له‌م قه‌ده‌رده‌دا ه‌یچ لی‌پرس‌راویه‌تیبه‌ک ناکه‌و‌یته‌ سه‌ر
مروژ و ه‌یچ پاداشتی‌کی‌شی نی‌یه‌ له‌ به‌رام‌به‌ریدا. ده‌کریت نمونه‌ش بق
نه‌مانه‌ جووله‌ی پټلوی چاوه‌کانمان، سو‌پی خو‌ینمان، په‌گه‌زمان یاخود
نه‌ته‌وه‌مان بیت. به‌شی دوو‌مه‌یش نه‌و کارانه‌یه‌ که‌ به‌ ئیراده‌ی خو‌مان
ده‌یکه‌ین. خیر و شه‌پیش که‌ لی‌رده‌دا جی‌ی باسه‌ ده‌که‌و‌یته‌ ژیر نه‌م به‌شه‌ی
قه‌ده‌روه‌ که‌ پی‌ی ده‌وتریت (قه‌ده‌ری ئیختیاری) وه‌ک خو‌اردن و
سه‌یرکردن و خو‌اردنه‌وه و قسه‌کردن. که‌سیک که‌ له‌ ویزدانیدا بزانیته‌ کام
کاره‌ی له‌ به‌شی (ئیختیاری)یه‌ و کامه‌ی (ناچاری)یه‌ چو‌ن و به‌ چ مافی‌ک
ده‌توانیت له‌ به‌رام‌به‌ر نه‌و خراپه‌یه‌دا که‌ ده‌یکات بلټت: (من چی بکه‌م؟
ناچار بو‌وم نه‌و کاره‌ بکه‌م چو‌نکه‌ له‌ قه‌ده‌رم وا نووسراوه‌...)

کاتیڤ که سیڤ کارښکی چاکه‌ی کرد ده‌ست بکات به باسکردنی خوی
 بلّیت: (من وام کرد. و ئاوام کرد) چۆن مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه خراپه‌کانی
 هه‌واله‌ی قه‌ده‌ر بکات؟ ئه‌مه له کاتیڤدا هه‌ر هه‌مان خراپه که سیڤ
 به‌رامبه‌ر ئه‌م بی‌کات کاره‌که ناداته پال قه‌ده‌ر! ! بۆ نموونه کاتیڤ داوا
 تو‌مار ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و دزه‌ی چووه‌ته مالتیان قه‌ده‌ری بیر ناکه‌وێته‌وه.
 خوی ناگرێت و تو‌وپه‌بوونه‌که‌ی ناخواته‌وه ئه‌گه‌ر دزه‌که له‌به‌رده‌م
 دادوه‌ردا بلّیت: (من چ تاوانیکم هه‌یه؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له قه‌ده‌رمدا خراپه
 هه‌یه و به ناچاری دزی ده‌که‌م). به هه‌مان شیوه کاتیڤ ده‌ستی
 خستووه‌ته بی‌نی ئه‌و که‌سه‌ی هه‌ولی کوشتنی مندا له‌که‌ی داوه، وا بیر
 ناکاته‌وه که له قه‌ده‌ری ئه‌و که‌سه‌دا وا نووسراوه. یاخود کاتیڤ که سیڤ به
 چاوێکی خراپه‌وه ده‌پوانیته ئابپه‌وی، نالّیت له قه‌ده‌رمدا وا نووسراوه مافم
 نییه به سه‌ریه‌وه. که‌واته ده‌توانیته کاتیڤ خوی له‌و جۆره کارانه ده‌کات
 بیداته پال قه‌ده‌ر؟" (موحه‌مه‌د کرکنجی)

(مرۆڤ به ته‌واوه‌تی به‌رپرسیاری کرده‌وه خراپه‌کانیه‌تی، چونکه
 مرۆڤه‌که خوی ئه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی "ویستوه". جا له‌به‌رئه‌وه‌ی
 کرده‌وه خراپه‌کان له‌بابه‌تی "په‌وخاندن" ن ئه‌وا مرۆڤ ده‌توانیته ته‌نیا به
 یه‌ک کرده‌وه‌ی خراپ په‌وخاندنێکی گه‌وره ئه‌نجام بدات، به‌لام له کرده‌وه
 چاکه‌کاندا، مرۆڤ مافی شانازی و به‌خۆنازینی نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌شی
 ئه‌و له کرده‌وه چاکه‌کاندا یه‌کجار که‌مه، چونکه ته‌نها "میهره‌بانی" ی

خوای گه وره "داخوای" نه و کرده وه چاکانه بووه و ویستوویه تی نه نجام بدرین^۱

به کورتی نه وه ی که ئیمه له ژیا نماندا چون ده ژین و نه وه ی خوای گه وره پیش وخت نه مه بزانیته، نازادی ئیمه سنووردار ناکات و ئاراسته ی ناکات بۆ هیچ شوینیک، چونکه ئیمه سه ربه ست و نازادین له وه ی که چی ده که یین. له بهر نه وه قه در لپرسراو نییه له وه ی ئیمه ده یکه یین، به لکو خۆمان لپرسراوین.

ده توانیت چی بلتیت به رامبه ر نه م وه لآمه جوانانه ؟
نه م وه لآمانه ده رمانیکی زۆر کاریگر و چاک بوو بۆ نه و نا ئارامی و کیشانه ی له ناخمدا بوون. چونکه یه که مجارم بوو لپرسینه وه له گه ل خۆمدا بکه م.

خوا به گیان ! من خه ون ده بینم یان به راستی ده ژیم ؟ چی ده بیته با خه ونیک نه بیته که به ناگاهام ته واو بیته .

مه رجه نوێژ بکه یین ؟! خۆشه ویستی خودا به س نییه بۆ ئیمه ؟!

- ئایا نوێژ مه رجه بۆ زانیین و ناسین و به ندایه تیکردنی خوا ؟ مرۆڤ ده توانیت بیته وه ی نوێژیش بکات خودا بناسیت، و پزنی لپگریت. نه م هه ستان و دانیشته نه چ مانایه کی هه یه ؟ بۆچی له مه سه له ی نوێژ و په رسته شه کا ندا نه وه نده زۆرمان لی ده کات ؟

۱- و نه کان، "وته ی بیست و شه شه م".

كاك ئەر كوت گە پرا بە دوای وە لاما كە دا و دەستی كرد بە خویندەنە وە:
 - "داواكارى خۆاى گە وره لە سەر پەرستشى ئیمە و فەرمانكرنى لە سەر
 نوێژكردى ئیمە. بۆ ئاسوودەى مەعنى وى و ماددى ئیمە یە. نەك لە بەر
 ئە وە بێت (حاشا) خۆاى گە وره پێویستى بە پەرستشى ئیمە بێت.
 چەندە بى مانایە نەخۆشك بەرامبەر دكتورىكى بە بەزەى كە
 دەیه ویت دەرمانىكى بداتى بلیت: (تۆ چ پێویستىت بە وە هەیه كە من ئەم
 دەرمانە بخۆم؟) چونكە ئە و نەخۆشە پێویستى بە دەرمانخواردنە نەك
 دكتور.

بەم شیوەیەش خۆاى گە وره نە پێویستى بە پەرستش و نە هیچ
 شتىك نییە. ئە وە مرقۇفە پێویستى بە وەیه بە سوپاسگوزارى و پێزانینە وە
 مرقۇفایەتى خۆى بسەلمینیت و هەول بەدات ئاسوودەییەكى هەمیشەى
 دەست بەگە ویت.^۱

لە كۆتییى و تەكانیشدا بەم شیوەیە باس دەكریت:

"جاریکیان فەرمانرە وایەكى گە وره دوو خزمەتگوزارى خۆى بۆ
 باخچەیهكى تایبەتییى جوان نارد كە دوو مانگ پێ دور بوو، تاكو پێى
 بگەنە مەزراكە و لەوێ نیشته جێ بن. یەكى بیست و چوار لیڕەى زێڕیشى
 دانى و پێیوتن:

(بلیت و پێداویستیهكانى گە شتەكە تان و، پێویستیهكانى ناوماڵ و
 نیشته جێبوونتان، بەم پارەیه بکړن.. دوای پۆژه پتیه كیش دەگەنە
 وێستگەیهك كە هەموو هۆكارەكانى گواستە وەیان تێدا یە لە ئۆتۆمبیل و،

۱- بریسكە كان، "بریسكەى بیست و سێهەم".

فرۆكە و، شەمەندەفەر و، پاپۆپ. . سواربوونی ھەركام لەمانەش بە گوێرەى
سەرمايەى ئەو كەسە يە كە سوارى دەبێت) .

ئەوانیش دواى ھەرگرتنى ئەم وانە و ئامۆژگارییانە، كە وتنەپێ. .
يەكێكيان لەبەر ئەوەى مەزھەبى بەختەوەر و شادمان و ژیر بوو، بە شىكى
پارەكەى بە جۆرێك فەرمانپەر واپێ پازى بێت، خستەكار و كەسابەتووە تا
كەشتە و پستگەكە و، سوود و قازانجىكى زۆرى لێ دەستكەوت بە
چەشنێك كە سەرمايەكەى يەك بۆ ھەزار زیادى كرد .

بەلام ئەوى تریان كە تابلێ بەدبەخت و بەدخو بوو، تا كەشتە
ھەمان جێ، بېست و سێ لیرەى لە قوماروموماردا خەرج كرد و تەنیا يەك
لیرەى پێ ماوە! لەبەر ئەوە، برادەرەكەى پێتوت:

كاكى خۆم! ئەم لیرەيەى ئێستا پێت ماوە بلیتی سەفەرى پێ بکەر، بۆ
ئەوەى لەم پێگا دوور و درێژدا بە برستی و ئاوارەیی نەمێنیتەو، بە
خۆپایى لە دەستى مەدە. فەرمانپەرەى گەورە شەمان تابلێ لێبوردە و
جوانمەردە، بەلكو لە كەم و كورپیەكانت خۆش بێت و تۆش سوارى
فرۆكە بكات و پێكەو لە ماوەى پۆژێكدا بگەینە جێگەى خۆمان. خۆ
ئەگەر بە گوێشم نەكەیت، ئەوا ناچار دەبیت كە بە پێ بگەیتە پێ و بە
دوومانگى پەبەق و بە برستی و نامۆیی و تەنیاى ئینجا بپەریت و بگەیتە
جێ.

جا ئەگەر ئەم ھاوپیە سەرپێچى نواند و بەو تاكە لیرەيە ئەو بلیتەى
نەكەى - كە وەك كلیلى دەرگای گەنجینەيەك وایە - بەلكو لە ئارەزوو

پاوار دنیکی سەرپیتییدا به کاری هینا، ئایا تینه گەشتووترین مروفیش ئەم کاره به بئەقلى و به دبەختی له قەلەم نادات؟

بیست و چوار لیره که، بریتیه لهو بیست و چوار سەعاتی شەو و پۆژ که تەمەنی مروفیان لێ پێکدێت.. مەبەست لهو بلیتەش (نویژە)، له راستیدا تەنیا یەک سەعات لهو بیست و چوار سەعاتە سەروزیاده بۆ نویژ و دەستنویژی ماوهی ئەو شەو و پۆژە. ئایا ئەو کەسەى که بیست و سێ سەعاتە کەى شەو و پۆژ بۆ ئەم دنیا زۆر کورت و کەمە سەرف دەکات و تاقە سەعاتیکیشی بۆ ژيانى نەپراوهی هەمیشەیی تەرخان ناکات، چەندە سەتم له خۆی و کاریکی دوور له ژیری دەکات؟! سەرەپای هەموو ئەمانەش، ئەو کەسەى نویژەکانی به جێ دەهێنێت، به هۆی نییه تی پاک و خاوینهوه، هەموو کار و کۆششیکى حەلālێ تری بۆ دەبێت به پەرستش و، به عیبادەت بۆی دەژمێرێت."

دووباره له هەمان کتێبدا بهم شیوهیه دەرپارهی گەرنگی پەرستشەکان دەدوێت:

"جاریکیان دوو سەریاز فەرمانیان پێکرا که بپۆن بۆ شارێکی دوور. ئەوانیش پێکهوه کهوتنە پێ، گەشتنە دوورپانیێک لهویدا پیاویکیان بینی، ئەم پیاوه پێی وتن:

(پێگای دەسته پاستیان سەرەپای ئەوهی بێزێانه، ئەوانەش که دهیگرنه بهر به پێژهی "نۆ له ده" قازانجیان دەست دهکهوێت و به ئارامی و بێ ماندوووبونیش دهیپرن تا دهگههه جێ. بهلام پێگای دهسته

چه پيان سره پای نه وې هیچ دسکه وټیکې تیدا نییه، "نۆ له ده" ی نه وانهش که ده یگر نه بهر تووشی زهره و زیان دین.. نه ودهش بزائن که هردو پښاکه به نه اندازه ی یه ک دووین، نه ونده هیه پښکای دهنه چه پ، له بهر نه وې سر به هیچ پښم و یاسایه ک نییه، نه و پښواره ی پیایدا ده پوات چه ک و تفاق له گه ل خوی ه لئاگریت و، به م پییه سووکی و حه وانه ویه کی پووکه شی تیدا ده بینیت، به لام پښکای دهنه پاست، له بهر نه وې له ژیر سایه ی یاسادایه، نه و پښواره ی ده یگریته بهر ناچار ده بیت چه کښکی په سمی به قورسیی دوو کیلو له گه ل خوی ه لئاگریت و، نزیکه ی چوار کیلو خوراکیش بخاته ناو ه گبه که یه و، تا بتوانیت به سر هر مه ترسی و کوښپ و دوژمنیکدا - که له وانه یه بیتنه پتی - سهریکه ویت).

پاش نه وې نه م دوو سهر بازه گوپیان له وته ی نه و پابه ره شاره زایه پاکرت، به خته وهره که یان پتی پاستی ه لئاژارد. به م چه شنه کولیکي قورسی به کښی یه ک باتمان ه لگرت، به لام "دل" و "پوچ" ی له منه ت و ترس و نازاریکی نه و تر پزگاریان بوو که هه زاران جار له و کوله قورستر بوو (که ر نه و پښکایه ی نه گرتایه ته بهر)..

که چی به دبه خته که یان له بهر نه وې حزی له په پره وی کردنی یاسا نه بوو، دهنه ی له سهریازی ه لگرت و پښکای چه پی ه لئاژارد. خو هه رچه نده به پوالت له ه لگرتنی نه و کوله قورسه پزگاری بوو بوو، به لام "دل" و ده روون" ی که و تبوونه ژیر منه ت و نازاریکی نه ونده قورسه و که به هه زاران جار له ه لگرتنی نه و کوله قورستر بوو.. "پوچ" یشی هه رده م له ترس و بیمدا ده ینالاند و، هر که سینکی له پښکادا ده بینی دهنه ی لی

پان ده كرده وه، له هه موو هه لویست و پووداوێكی پڼگادا ترسی
لێده نیشته! هه ر به م جوړه، پڼی بړی تا گه یشته جیئ مه به ست و، له وئ
به سزای یاخی بوون و هه لهاتنی خۆی گه یشت.

ئه وی تریشیان که پڼی پاستی گرت به ر و په پره وی پڼبازی سه ربازی
کرد و چهك و كه ره سته ی خۆی پاراست، به دلێكی پر له ئارامی و
ده روونێكی پر له هیمنییه وه پڼگای بړی تا گه یشته جڼگای مه به ست،
بیئ هوه ی ئاو پر له كه س بداته وه و منه تی كه س هه لېگرېت، یاخود له هېچ
كه سێك بترسیت. ئیتر له وئ پاداشت و خه لاتی شایانی خۆی وه رگرت.

بزانه ئه و دوو پڼیواره: یه كه میان ملكه چ و فه رمان به ردارانی یاسای
خوا وه نندن، مه به ست له وی تریشیان ئه وان هه ن كه یاخی بوون و، شوپنی
نه فس و ئاره زووی ده روونی خۆیان كه و تون.

ئه و پڼگایه ش: پڼی ژیا نه كه له "جیهانی پۆح" وه ده ست پیده كات و
له گه رپه وه تپپه پ ده بیته و له جیهانی ئه و دنیا كۆتایی پیدیت.

ئه و چهك و هه گبه و تفاقه ش بریتین له: ته قوا و په رستش، چونكه
په رستش هه رچه ند له پوا له تدا ئه ركێكی قورس و گران بیته، به لام له
پاستیدا ئاسانی و حه وان هه یه كی ئه و تۆی تیدایه كه له باسكردن نایه ت.
خۆ ئه گه ر گۆی زه وی بۆمبایه ك بیته و به قیته وه، له وان یه مرقفی
خوا به رستی دلپروناك نه ترسینیت و، به موعجیزه یه كی ده سه لاتی
په روه ردگاری بزانیت و به پڼز و سه رسوهرمان و چپژه وه لئی وردبیتته وه.^۱

۱- وته كان، "وته ی سېه م".

ئەو راستىيانەى لەم كۆتايانەدا دەخوئىرانەو، ھەموو گەنجان و بگرە
ھەموو مۆڤەكان پئويستيان پئى بوو. پئويست بوو ھەرچى زووترە
بگەيەنرئتە دەست ھەموو كەس .

ئەگەر ئايىنى ئىسلام يەكە، ئەى بۆچى مەزھەبى جياواز
ھەيە؟

يەكئىكى تر لەو پرسىارانەى لە مئشكەدا جئى خۆى كوردبوو،
ئەو بوو كە بۆ لە ئايىندا چەند مەزھەبئىكى جيا ھەيە؟ نەمدەتوانى ئەمە
شىكار بگەم، ئەگەر دىن يەكە ئەى بۆچى مەزھەبى جياواز جياواز
دەر كەتوون، چى پئويست بەم مەزھەبانەيە؟
كاك ئەر كوت وەلامى دايەو:

- زۆر گرنگى بەم پرسىارەت دەدەم. چونكە ئەوانەى لەم بابەتەدا
زانبارى تەواويان نىيە دەلئىن، ئايەت ھەيە، فەرمودە ھەيە، پئفەمبەر
ھەيە؟ ئەمانە ھەبن چ پئويستىيەك بە مەزھەب ھەيە؟ ئايا ئەوانە بە تەنھا
بەس نىن بۆ ئەوئى بە موسولمانئىتى بژىن؟

بەلام ئەسلى مەسەلەكە وەك ئەو نىيە كە دەبىنرئت. مەزھەب، واتە
پئىگە يان پئىياز. بەمانايەكى تر لە پەوى ئايىنيەو دۆزىنەوئى جوانترىن و
ئەنجامدانى باشترىنە. بەپئى ئەم مانايە مەزھەب جيا بوونەو نىيە، بەلكو
ھەولئى پئىشكەشكردنى جوانترىن پئىگايە. لە ئىسلامدا مەزھەبەكان نكولئى
لە يەكتر ناكەن، بە پئچەوانەو بەلكو يەكتر پشتراست دەكەنەو.
تەنانەت ئەگەر بۆشايىەك لە يەكئىكاندا ھەبئت مروفى موسولمان بەگوئى
بەپرەوى ئەوى تر دەكات.

مەزھەبەكان، پاستىيەكى كۆمەلەيتى دەخەنەپو، بە مانای ئوۋەى بۆ
ژیانى كۆمەل پىۋىستە .

بەدىعوززەمان بەم شىۋەىە باسى ئەم بابەتە دەكات:
"ئەۋ خواردنەۋە يەكە بەلام بۆ مۇۋەكان لە حالەتى جىاجىادا
حوكمەكەى دەگۇپىت. گۇرپانكارىيەكە لەۋە دانىيەكە ئەۋەكە دەگۇپىت
بەلگۇ پىۋىستى نەخۇشىيەكە ۋا دەكات.

پىاۋىك لە دەشتىكدا ماۋەتەۋە ۋ لە تىنۋىتىدا لىۋەكانى قلىشاۋە، لەم
حالەتەدا ئاۋ شىفایەۋ لە پوۋى پزىشكىشەۋە خواردنەۋەى ۋاجبە.
بۆ نەخۇشىك كە تازە لە نەشتەرگەرى ھاتوۋەتە دەرۋە ۋەك ژەھر
ۋايە ۋ لە پوۋى پزىشكىشەۋە ھەرامە.

لە سەرمادا كاتىك كەسىك ئاۋىكى زۆر لە لەشىداپىت زىيانىكى كەمى
ھەيە ۋ لە پوۋى پزىشكىشەۋە مەكروھە.
لە پۇژى گەرمای ھاۋىندا سوۋدى ھەيە بۆ فېنككردنەۋەى كەسىك
كەۋاتە سوننەتە بۆ ئەۋىش.

لەكاتىكىشدا بۆ كەسىك نەزىانى ھەپىت ۋ نە سوۋد. ئەۋا بۆ ئەۋكەسە
مۇباحە(پىپىدراۋە).

ۋەك دەبىننن ھەقىقەت ۋ پاستى لىرەدا پىنچ جۇر بوۋ. چۇن
دەتۋانن بلىنن ئاۋ ھەموو كاتىك ۋاجبە؟

حوكمە شەرىعەكان ۋ وردەكارىيەكانى سەيرى پىۋىستى مۇۋەكان
دەكات. ھەكىمى ئاۋ مەيدانەكە كە ئىمامى مەزھەبەكانن سەيرى ژىانى

پيغه مېر ﷺ دهكېن و به پټې بارى كه سه كه په چه ته كه ده ده نه وه ده ست كه سه كه .

كه واته نه وه ده رمانه كه نيه كه ده گړپټ. به لكو نه خو شه كه يه. نه و جياوازيانه ش كه له نيوان نيمامى مه زه به كاندا ده بينرټ هر نه مانه يه.^۱ نه م پرسياړه م له ماموستاي ثاينمان كړدېو له قوتا بخانه، به لام نه و ناوا پوونى نه كړده وه، بزيه هر كاتيك وشى (مه زه ب) م ببيستايه، ميشكم ټيكدې چوو.

هر وه ها پرسيم له نيوان موسولماناندا چه ندين كومه ل و گروپى جياوازم بينيوه، نيسلام يه كه، قورثان يه كه، پيغه مېر يه كه... باشه نه م هر مو به كټيښه هه يه نه و نه موو گروپ و كومه لانه چين؟
وتى:

- نه م ش پوويه كى ترى پرسياړه كه يه، وه ك چون مه زه به كان پټويستين، به هه مان شيوه بى كومه له كانيش هر وايه، با به م شيوه يه نه م پوون بكه ينه وه:

باوه پرداريك باسى خوا ده كات بى كه سيك، نه گهر نه و بتوانيت ببيته هر و نه وه و حه لال و حه رام و به نديايتى بى خوا بگه يه نيت به و كه سه، نه و مرؤفټيكى گه پاندوه ته وه، نه گهر له جبييه كى تر، مرؤفټيكى تر، به هه مان پيگه يان پټيه كى جياواز هه مان كار بكات، نه و دوو كه س پزگاريان بوو. چاكى هه ردووكيشيان وه كه يه ك ده نوو سريت. چونكه يه ك شتيان ده وټ و نه وه و كه داواى ده كېن هه مان شته .

۱- وته كان، "وته ي بيس و حوت".

به شيويه كي گشتي، تاييه تمه ندبوون به پتي خوي كه سه كان، شتيكي چاكه و بگره پتيويستيشه، وهك چون له ژياني كۆمه لايه تيدا هه موو كه سيك هه مان كار ناكات، ئه وا به هه مان شيوه له ژياني مه عنه ويشدا هه مان كار ناكات، ويست و توانا و داواكارى مرقه كان وهك يهك نيه، مرقه ده كرئت وهك سوپه رماركيت بيت و وه لامى هه موو داواكاريهك بداته وه، له هه مان كاتدا ده كرئت وهك ميوه فروشيك بيت و ته نها به پتي ئه و توانايه ي تيديايه كاربكات. به كورتي ناتوانرئت داواى هه مان توانا له هه موو كه سيك بكه يت.

له خزمه تكردن به چاكه دا پتيگه ي جياواز ماناي جودايي نيه. تاييه تمه ندبوون و زور كاركردن، له گه ل وه لامدانه وه ي هه موو فيتره ت و ويستيك به جيى خوي ئه نجام به ده سه ته وه ده دات. هيچ كاتييك تاييه تمه ندبوون له زانستدا به ماناي جودايي و په تكردنه وه ي يه كترى نايه ت.

كه سانيك وهك ئه وه ي ته نها خزيان چاكه ده زانن و بيرده كه نه وه، ده كه ونه هه ولى ئه وه ي هه موو لايهك كۆبكه نه وه، كه چي له پاستيدا ئه وانه ي جواني و خوشيه كانى ژيانيان تام كردوه، نايانه ويئت له گه ل ئه واندا بن كه ئاوا بير ده كه نه وه، نهك ئه وان به لكو فرشته كانيش نايانه ويئت هه م جيگا و هه م دانايي پتيگه به وه نادهن كه هه موو ئه و كه سانه ي خزمه ت به حق ده كه ن له يهك ژووردا كۆبينه وه.

ئەوانەى خزمەت بە ئاين دەكەن، لە ئامانجا يەكيتيان لى چاۋەپى دەكرىت. ئەوانەشى كە ئامانجان لىلە و لە پىگەى باتلدا بەدۋاى حەقدا دەگەپىن، ديارە كە لە دەرەۋەى ئەو كارۋانە نورانىەن.

جگە لەمانەش، ناكرىت ھەر مۆفئىكى موسولمان بىنرا پاشگرىكى "سى" پىۋەبىت، كەس "ئەحمەدى و مەمەدى و فلانى و فىسارى" نىيە، ناكىرىت وابىت. لە ئاينىكدا كە قەدەغەيە ئاين بە كەسايەتەكانەۋە بىبەسرىتەۋە، كەس لەبەر خاترى فلان و فىسار كۆ نابىتەۋە. ۋەك چۆن مۆفەكان لە ھەموو زانستىكدا زانايەكيان ھەيە پىشەۋايەتيان دەكات، لە ئاينىشدا ھەروايە. ئەمەش بەتەۋاى دوۋرە لە و تىگەيشتن و گومانەى دوژمنان خستۋويانەتە ناو خەلگەۋە و ھىچ پەيۋەندىيەكى پىيانەۋە نىيە.

ھەموو كەسىك مامۇستاكەى خۆى خۆش دەۋىت. كەسىش لەبەر خاترى كەس ئەو مامۇستايەى پەت ناكاتەۋە كە سوۋدى لە زانستەكەى ۋەرگرتەۋە، ناشتوانىت پەتى بكاتەۋە، پىۋىستىش نىيە. ئەوانىش ۋەك ھەموو خاۋەن زانستىك خۆيان بۆ خەلك باس ناكەن، بەلكو باسى خۋاى گەرە و حەقيان بۆ دەكەن.

قسەكانى زۆر پاست بوۋن، ۋەك چۆن ھەموو كارىك شارەزايى و پىگەيەكى تايبەت بە خۆى پىۋىستە. بە ھەمان شىۋە ئەو كۆمەلانەى ئاين بە شىۋەيەكى باش دەگەيەننە خەلكى و ھەبوۋنى پىگەى تايبەت بە ئەوان شتىكى زۆر خوازادە.

ئايا سەربەستى سىڭىسى گونجاۋە بۇ ئافرىقا ؟

دوبارە پىرسىيىگە پىرسى كە دىيى خۇم بو، بۇيە دەلىم دىيى خۇم
چونكى باشتىن ۋە ئام بۇ ئىپتىپاقى پىرسىيىگە، خۇم بو، بە ئام
دەمىست ۋە ئامەكى لى كاڭ ئىركىتە ۋە بىيىستە ۋە:

- بۇچى ئافرىقا ئامەسە لى سىڭىسىگە ئام ۋە پىيائىن؟ بۇچى
كۆمەل سەرىستى سىڭىسى لى ئافرىقا ئام ۋە دىيى كاڭ؟ لى كاڭىگە
پىيىستە ئافرىقى ۋە پىيائى چۇنى بوۋىت ۋە چى بوۋىت بىيىكا، ئامە؟
پىيىستە ئامە مافىكى ئۆر سىرۋىتى بىت.

ئام پىرسىيە تەبىئەتى كاڭ ئىركىتى تىگە. ئام بابەتە ئامەندە
پىس بو كە نەدە كرا بىيىتە پىرسىيىش، بە ئام چىيىگە لى دەم دەرىچە.
كە ۋە ئامى ئام پىرسىيە ئامە ۋە ھىچ سەرى دەرچە ۋە ئامەندە،
لە ۋە ئامى ئۆر ئامام بو بەر دە ۋام ۋە ئامەندە ۋە پىستە ئامى
دەپى:

- سىڭىدا خان، كۆمەل پىرسىيىگە ھەن بىيە ئام، چونكى ئامەندە پىيائى
كە پىيىستىيىن بە ۋە ئام نىيە. ۋە دە ئام ئام پىرسىيە ۋە... بۇ ئام
مەسەلە لى دە ۋە پىيائىدا چەندىن ئامەندە بىيىن. ئامە بە سىن بۇ
ئامە قە ئامەت بە مۇۋى بىيىن ۋە بىيە سەرىيادىشە، بە ئام با ئامە چەندە
شىتە ھەن بىيىن:

ئامەندە ئامى سىڭىسى بۇ پىيائى بىت ئام ئامەندە لى پىستىدا نەن
ئامەندە نىيە بە لى كۆمەلە ۋە ۋە ئامەندە. ئامەندە بىيىن ئامەندە
دەستىرەندە بۇ سەرى ئامەندە ۋە ئامەندە ۋە ئامەندە دىيە.

له بازنه‌ی حه‌لا‌لدا پ‌ی‌گه به سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سی دراوه. ئە‌مه‌ش به ژیا‌نی خ‌ی‌زانی ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌ت، ئە‌گه‌رنا له‌ژ‌ی‌ر ناوی سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سیدا چه‌ندین که‌سی بی‌ه‌ی‌ز و بی‌که‌س و بی‌تاوان زه‌ره‌مه‌ند ده‌بن. گه‌وره‌ترین زیانی بی‌رۆ‌که‌ی (سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سی) ئە‌و په‌ستانه‌یه که ده‌یخاته سه‌ر لایه‌نی ده‌روونی مرۆ‌ف، چونکه ئە‌م بی‌رۆ‌که‌یه خۆشه‌ویستی مرۆ‌ف له‌ پ‌ی‌شه‌وه هه‌ڵ‌ده‌که‌ن‌ی‌ت و، دووره له‌ هه‌موو پ‌ی‌که‌وه‌بوونیکی س‌ۆ‌زداری و له‌به‌رامبه‌ریشدا پ‌ی‌که‌وه‌بوونیکی کاتی و درۆ‌ینه دروست ده‌کات؛ که ده‌بی‌ته مایه‌ی نا‌ئارامی بۆ هه‌ردوولا.

سه‌ره‌پای ئە‌وه‌ی که ده‌بی‌ته ه‌ۆ‌ی سه‌ره‌ه‌ڵ‌دانی چه‌ندین نه‌خۆشی مه‌ترسیدار و دیارده‌ی نا‌با‌و، له‌ پ‌ی‌ش هه‌موویانه‌وه نه‌خۆشی ئایدزو هه‌موو نه‌خۆشییه زوهریه‌کان و ده‌ستدریژی و تاوان و خۆ‌کوشتن و ئالوده‌ بوون به‌ ماده‌ سه‌رکه‌ره‌کانه‌وه.

په‌شه‌بای (سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سی) له‌ خۆ‌ر‌ئا‌وا وه‌کو تاعون چه‌ندین ک‌ی‌شه‌ی بلا‌وکرده‌وه. ئافره‌ته ئە‌مریکه‌کان ناچار بوون پ‌ش‌تی ئە‌و پ‌ایه‌ بگ‌رن که ده‌ل‌ی‌ت: "(سه‌ربه‌ستی س‌ی‌ک‌سی) ده‌مام‌ک‌یکه‌و ده‌یه‌وی‌ت مرۆ‌فه‌کان و به‌تایبه‌ت ئافره‌تان بکاته کۆ‌یله". له‌ خۆ‌ر‌ئا‌وا ش‌ل‌ه‌ژانی پ‌استه‌قینه له‌ سالانی هه‌شتای سه‌ده‌ی پ‌ا‌بر‌د‌ودا ده‌ستی پ‌ی‌کرد.

هه‌موو ئە‌و نه‌خۆشیانه له‌ ئە‌نجامی پ‌ی‌که‌وه‌بوونی پ‌ی‌گه‌پ‌ینه‌دراوه‌وه سه‌ریان هه‌ڵ‌دا. خۆ‌ر‌ئا‌وا ئ‌ی‌ستا زۆ‌ر ش‌ل‌ه‌ژاوه... له‌ترسی نه‌خۆشیه‌ درم و گوازاوه‌کان ژیا‌نیان ل‌ی‌ ت‌اری‌ک بووه، ملیۆنان که‌س له‌ ولاتانی خۆ‌ر‌ئا‌وا به‌ده‌ست ئە‌م حا‌له‌ته ده‌روونی‌وه ده‌نا‌ل‌ی‌ن...

پاستیه کی ترهیه له مهسه له که دا: (سهرهستی سیکیسی) زیانه کانی
زۆرتر له سه ئافره ته وه که له پیاو. چونکه نه گهر به راوردی بکهین،
ئافره ته له م بابه ته دا زۆر له پیاو زیاتر دهفه وتینیت.

(سهرهستی سیکیسی) زیانه کانی بۆ سه تان که له ئافره ته دا زۆر زیاتره
وه که له پیاو، چونکه پیاو چۆن دهیه ویت و دهژی و دواى نه وه ده توانیت
ئافره ته که به جیبه ئیت و بروت. به لام ئایا ئافره ته ده توانیت پابکات و
پزگاری ببیت؟ بۆ هه رکوی بجیت له ژیر گوشاری ده وروبه ریدا ده بیت.
به رده وام وه که (ئافره تیکی خراپ) سه یرده کریت، هه موو جیه شتنیک بۆ
ئه و ده بیت هه پووخانی پۆحی. به دیعوززه مان مامۆستا سه عیدی
نورسیش ژیا نی ئافره ته له ژیر (سهرهستی سیکیسی) دا به به لا ناوده بات
و به م شیوه جوانه باسی ده کات:

"نه گهر پیاو له پێناو له زه تیکی هه شت ده قیقه بیدا تووشی کارێکی
خراپ ببیت، ئه و چه ند لیره یه که زیانی لی ده که ویت، به لام سزای
له زه تیکی هه شت ده قیقه یی ئافره ته، کۆلیکی قورسی هه شت مانگی و،
ئه رکی په ره و ده و به خێو کردنی مندالێکی بۆ که سه بۆ ماوه ی هه شت
سال. واته ئافره ته له خراپه کاریدا به پیاو ناگاته وه، به لام تۆ له ی
خراپه کارییه که ی چه ندین جاری تۆ له و سزای پیاوه."^۱

له پاستیدا دروشمی (سهرهستی سیکیسی) بۆ ئافره تان، نه که ئافره ته
به خته وه ر نا کات، به لکو به ره و ئاقاری خراپتری ده بات.

پیش هه موو شتیك ئامانجی (سه ره سستی سیکسی) زۆر هینانه بو
 په یوه ندی نځوان پیاو و ئافرهت و تیکدانی خیزان و کومه له. که نه مه بو
 ئافرهت کاره ساته، کاره ساتیکی مه عنوی نه وه نده گه وره یه که ئافرهت
 به ده سستی خوی خوی ده کیشیته ناویه وه، هه مووشمان ده زانین که
 ئافرهتیک چه قییه لیته وه چنده هه ول بدات زیاتر ده چه قیت و بشیه ویت
 ده ریچیت ناتوانیت. زۆریه ی کاتیش به خوی و منداله که ی ده سستییه وه
 فری ده دریتته ده ره وه یان له ناو کومه لدا موری (ئافره تی پیس) ی
 لیده دریت و لیتی نابیتته وه. گه وره ترین زیانی نه م بیرۆکه یه ش نه و مندالانه
 که فری ده درینه سه ر جاده و کولان.

پۆز نییه له به رده م ده رگایه ک یان چه وشه ی مزگه وتیک یاخود
 چۆله وانیه کدا مندالتیکی فریدراو نه دۆزیتته وه. ده توانین بلیین زۆریه ی
 زۆری نه وان هه ش (میوه ی عه شقه قه ده غه کانن) و به په یوه ندیه کی
 پڼگه پینه دراو (ناشه رعی) له دایک بوون.

گه وره ترین ئازادی و سه ره سستی ئافرهت نه و ژیا نه حه لاله یه که له
 چوارچیه ی خیزانه که یدا ده ئی. له وئ خیا نه ت نییه، نییه تی خراپی تیدا
 نییه، به لکو ژیا نیککی به هه شت ئاسایه. هه ست به دلخۆشیه کی پاسته قینه
 ده کات له گه ل میرد و منداله کانی خۆیدا. نه گه رنا له ژۆر ناوی (سه ره سستی
 سیکسیدا) به به رده وامی ده بیتته خۆراکی ده سستی مرقفه هه لپه رسته کان و
 دراییش فری ده دریتته سووچیکه وه. نه مه ش نه وه نده نمونه ی پرئازاری
 هه یه که له ژماره نایه ن.

قسەکانی نۆز پاستبوون. یەکیک لە قوریانیانەش من بووم، لە کاتیکیدا چاوەڕێ بووم بۆ ئەوەی سەر سولتان و ناویانگم هەبێت، کەوتە ژێر پێیانەوه. ئێستاش لە سایەی سەری ئەم مۆفە چاگانەوه نەبوایە دەمێک بوو خۆم کۆشتبوو، ئەوکات هەم ئەم دۆنیام و هەم ئەو دۆنیاشم لە دەست دەچوو.

خوایەکیان! ... سوپاسی بێ پایان بۆ تۆ... منت لە لێواری لەناوچوون گێڕایەوه و لە سزایەکی هەمیشەیی پزگارت کردم.

بۆچی تا دەوڵەمەندی زیاد بکات بەختەوهی خێزان کەم

دەبێتەوه؟ بۆچی پێژەری تەلەق لە زیاد بووندایە؟

- لەم پۆزاندەدا لە بەرچاومانداوە کە ناشارامی و شەپۆ ئازاوەی نیو خێزانەکان پووی لە زیادبوون کردووه. تەلەق و جیاپوونەوه وەک خوو و عەدەتی لێهاتووه. ئەمە لە کاتیکیداوە دەبوایە لەگەڵ بەزبوونەوهی ئاستی بژێوی و زیادبوونی دەوڵەمەندی، بەختەوه ریش زیادی بکردایە. کەچی وانیە. بە پای ئێوه هۆکاری ئەمە چیه؟ بۆ ئەوهی خێزان بێتە لانکە بەختەوهی دەبێت چی بکری؟

لەپاستیدا ئەم پرسیارەم لەبەر خۆم نەکرد، بەلکۆ ئەو ژمارە نۆزەری تەلەق دەبینی لە دەرووبەرمدا و لەبەر ئەوان پرسیارم کرد و دەموست هۆکارەکی بزانم. ئەگەر نا من بەتەما نەبووم لەمەوبەدا بەدوای خێزانیکی یاخود بەدوای پێگاکانی بەختەوه ریدا بگەڕێم. بەم حالەمەوه کۆ بەمن

پازی دهبوو؟ خه یالّه جوانه کانی وهك ئۆتۆمبیل و زه ماوه‌ند و پۆشینى به‌رگى بوكێنى له‌پاڤردودا به‌جى مابوون.

كه كاك ئه‌ركوت منى به‌و حاله‌وه‌ بىنى زۆر نىگه‌ران بوو. سه‌یرم كرد شه‌یدا و پووره‌ هاجه‌ریش دلّیان پړپړووبوو و فرمیسك به‌رى چاوى گرتبوون. هه‌موویان زۆر باش به‌ حالّى منیان ده‌زانى و زۆر دلّیان پێم ده‌سووتا.

كاك ئه‌ركوت كتیڤى بریسكه‌کانى ده‌رهینا و ده‌ستى كرد به‌ خویندنه‌وه‌ و باس كردن:

"ئاسوده‌یى هه‌ر خێزانێك په‌یوه‌سته‌ به‌و متمانه‌یه‌ى له‌ نێوانى ژن و می‌رددايه‌و به‌و پێز و حورمه‌ته‌ى له‌ نێوانیاندايه‌ و به‌مانه‌ به‌رده‌وام ده‌بیّت."

ئوه‌ى به‌دیعوژه‌مان باسى كردوو ده‌توانین به‌م جۆره‌ لێكدانه‌وه‌ى بۆ بکه‌ین:

كه‌سیك حه‌ق و ماف نه‌زانێت و بێر له‌وه‌ نه‌كات وه‌ پۆژێك له‌به‌رده‌م خوداى گه‌وره‌دا په‌رێشان ده‌بیّت. ده‌كرێت سته‌م به‌رامبه‌ر هه‌موو كه‌سیك بكات و ببیته‌ هۆى ناأارامى و سنوورى خۆى به‌هێنێت.

كه‌سیك په‌روه‌رده‌ نه‌كرا بیّت و نه‌فسى به‌ره‌و فیرعه‌ون بوون چووبیّت و بووبیته‌ كۆیله‌ى ئاره‌زووه‌كانى، ده‌كرێت هه‌موو جۆره‌ خراپه‌یه‌ك به‌رامبه‌ر دایك و باوك و هاوسه‌ر و مندا له‌كانى بكات و له‌ پێناو بچووكترین ئاره‌زویدا ئه‌وان له‌خۆى بپه‌نجیّنێت.

١- بریسكه‌كان، "بریسكه‌ى بیست و چاره‌م".

ئەوانەى قاجيان لە دواى دونيا گيراوه و پىۋەرى نرخ و بەهايان لە قالباىكى مادىيدا لا بچوك بوو، ئەوانەى بەر خاترى شتىكى بىنرخ و بچوك چەندىن شاخى گەورە بپروختىن.

لە كاتىدا ھەموو تاكىك لە كۆمەلدا بە دواى بردنە ودا پاكەن تەنيا پىشپىكى پوودەدات و شتىك بە ناوى (بەختە وەرى) لە پووى ئەو كۆمەلەدا ناخوئىرتە وە. لە كاتىدا ئەمە وا نىيە، لەم پۆژەدا گرنگ نىيە بە ھىزىت يان بىھىز، گرنگ ئەو ھەى لە كاتىدا مافى بىھىز لە بەھىز سەنرايە و لە بەرامبەرىدا سزايەكى زۆر قورس درا بىھىز نەبىت.

مروڤ، نابىت لە بىرى ئەو دابىت كە براو ھەى، بۆچى بەختە وەرى لە كۆمەلەدا نەبىت كە ئافرەت خانمىتى خۆى بۆ پياو بكات و پياوئىش ئەو مافانەى ئافرەت كە لە سەرىتە بىھىزىتى جىيى خۆى و فەزلى پازىکردنى دلى ھاوسەرەكەى بدات بە سەر ھەموو شتىدا.

كاتىك مروڤەكان خۆشە وىستى و پىزى ھاوسەرەكەيان دەگۆرە و بە شتىكى بچوكى دونياى ئەو كاتە بەختە وەرى دەتۆتە وە نامىنىت.

ئەو وتانە چەندە ناوازە بوون، بەلام زۆرەى مروڤەكان ئەم پاستىيانە نابىن. خۆم وەلامى ئەم پرسىارەم دايە وە. ئايا تۆش ئەمانە دەبىنىت؟ ماناى وايە پىوئىستىمان بەو كۆمەل و دلە فیداكارانەى كە پىي مروڤەكان پۆشن دەكەنە وە.

بۆچى پىوئىستە خانمان بالاپۆش بن؟

— بىروباو ھەى و ترسان لە خوا لە دلدايە، وانىيە؟ مادەم ئەمانە لە دل و عەقلى مروڤدا بن، كەواتە چ پىوئىست بەو دەكات خۆمان بپچىنە وە، چ

پۆیستییهك به بالاپۆشى ههیه؟ مرۆڤ به بالاپۆشییهكی نا به لكو به دلی باوهپ به خوا دهكات و گوێپایه لێ دهكات.

- ئەم لێكدانه وهیهی تۆ له وانهیه له سه ره تادا پاست بێته بهرچاو، ئەمەش له وه وه سه رچاوه ده گریته كه واده زانن له چكیش پارچه په پۆیه کی ئاساییه، ئەمە له كاتیكدا بالاپۆشی بۆ خانمان زیاده وهی داپۆشه رێك بێت، كۆمه له ههستیك دروست دهكات كه كاری كردووه ته سه ر رۆح و ههست و بیروباوهپی.

وهك به دیعوززه مان مامۆستا سه عیدی نوورسی ده لێت:

"شه رمی و پۆشته یی كاریکی سروشتی یه بۆ ئافره تان و سروشتیان داخوازیه تی، سه ره پای ئەوهش ئافره ت له سوكایه تی و به دره فتاری و زه لیلی و دیلی مه عنه وی و نرمی ده پارێزێت".

ئاشكرایه كه مرۆڤ له پوانینی ئەوانه ی خووشی ناوین، بێزار ده بێت ، خۆ ئەگه ر وادابنێن ئافره تیکی جوان هه ز بكات دوو سی كه سی نامه حه رم ببینن، هه ر ئەو ئافره ته - بێگومان - له سه یركردنی هه وت هه شتیکی تری نامه حه رم وه پس و بێزار ده بێت، به لكو نه فره تیشیان لێده كات.

كه واته ئافره ت، به مه رجێك په وشتی تێك نه چوو بێت، بێگومان له ده ست ئەو تێپوانینه چه په لانه هه لدێت.

به دیهاتنی ئافره تان، به پاستی و ته وای، بۆ خۆپاراستن بێداریان ده كاته وهو، بۆ پۆشته یی هانیان ده دات، تاكو ئاره زووی نامه حه رم نه بزوێت و، ئەم پۆشته ییه نه هێلێت ده سترێژی بكرێته سه ریان و،

سروشتيان پښتنيان دهکات بڼو نه وهی که قه لای مه حکم و سه نگرۍ نه مين و بڼو هی بڼو نه وان ته نیا (پښتني) به "۱.

له راستيدا مړوځ به بیستنی نه م راستيانه دلخوش و ناسووده ده بیټ. نیمه که باسی بالا پو شیمان لا کراوه په کسه بیرمان چووه به لای چنه د مه تره قوماشیکدا، له کاتیکدا حجاب پارچه په کی جبانه کراوه ی پوځ و جهسته به.

نایا هاورپیه تییه کی پاکی نیوان کوړو کچ گونجاوه؟

- خیزانه باوه پداره کان، به توندی دږی هاورپیه تی نیوان کوړ و کچن. کچ و کوړ بڼو په کتر به خپو نیشان ددهن. و نیشانیان ددهن که به رامبه ره که یان دپنده په که و قه پی پیدا دهکات. له کاتیکدا کوړه و کچ... هردو وکیان نیراده و ویستیان پیدراوه. ناکریت نه م دوو که سه پیکه وه هاورپۍ بن؟ نه گهر له نه نجامی پیکه وه بوونیان دلخوش ده بن نه ی بڼو چی دږیان ده وه ستن؟ مه به ستم نه وه په بڼو چی نه م پیکه وه بوونه پاکه تاوان بیټ؟

کاک نه رکوت زږر دلگران بوو به پرسپاره که م، حالیکې هه بوو وه که نه وه ی پیم بلیت: (نه وه تر هیشتا دهرست وهر نه گرتووه و پرسپاریکی له و جږه له من ده که یت؟!) راستی ده کرد، من هیچ ماف نه وه م نه بوو نه و پرسپاره بکه م. دواتر زږر په شیمان بوو مه وه له وه ی پرسیم. نایا هر نه و حاله ی که منی تیدا بووم پوونکر د نه وه یه که نه بوو بڼو نه و پرسپاره؟

۱- بریسکه کان، "بریسکه ی بیست و چواره م".

داوى ئو ھەموو پووداۋە چۆن دەمتوانى بەرگىرى لە ھاۋپىيەتى پاكى كوپ
و كچ بكم؟

بەلام دووبارە ئو، ۋەك ئو ھەى ھىچ نەبوويىت، دەستى كرد بە
ۋەلامدانەۋە:

- بېوانە سىڭدا خان! با يادە ۋەريىەكى خۆمت بۆ بگىپمەۋە. لە قۇناغى
ئامادەيىدا ھەموو كچەكانى دەۋرۋىبەرم ھاۋپىي كوپيان ھەبوو. من خۆم
شاىيەتى ئو ئازارو ناپەھەتییە بووم كە ئو ۋان دووچارى بوون. لە ۋىزارى
و دلتاخۆشىيەى ئو ۋان پەندەم ۋەرگرت. لەبەر ئو ھەى باۋەردار بووم
كچەكان منيان زۆر خۆش دەويست. زۆر جار دەھاتن دەردەلى خۇيان لای
من دەكرد و داۋاى يارمەتییان لەمن دەكرد. پاستر ئو ۋە بوو كە كاتىك
بىچارە دەمانەۋە، لە كەسىكى من واتا لە ئىسلامدا بەداۋى چارەسەردا
دەگەپان.

ھاۋپىيەكم ھەبوو لەسەر مېزىك دادەنىشتىن. زۆر جوان نەبوو، بەلام
بە قسەى خۆى كوپىكى زۆر قۆزى دۆزىبوويەۋە. بەلام ئو كچە داماوە زۆر
ئازارى دەچەشت، بۆ ئو ھەى خۆى بۆ كوپەكەى ھاۋپىي جوان نیشان بدات
پى نەمابوو نەيگىتەبەر.

دەيوت: "ئەم ھاۋپىيەتییە خىرى بۆ من تىانيیە. زیاد لە پادە
پەيوەست بووم پىيەۋە، بەلام ئو پۆزىك بەم حالەمەۋە بەجىم دەھىلىت.
باشە من ئو كاتە چى بكم؟ كە بىرى لى دەكەمەۋە ۋەختە شىت بىم."
ھاۋپىيەكم لە پەيوەندىيە خۆشحال نەبوو ۋەك دەلىن: "ئو
خۆشىيەى كە لە خۆشەويستىيەكى ھەرامەۋە ۋەردەگىرىت ۋەك

ههنگوینیکی ژه هراوی وایه، پره له چه ندين ناخوشی وهك ئیره یی و نازاری دووری و نه بینینه وهی هه مان هه ست له بهرامبهردا".

پیی دهوتم: "ئیره یی به تو ده به م، چهنده به خته وه ریت. هیچ نازار ناچیزیت. نه ترسی نه وت هه یه به جیت بهیژن و نه له نه ندیشه ی نه وه دای که خیانه ت لئ بکن. خۆزگه ئیمه ش بهمانتوانیایه وهك تو بین".
منیش دهوت:

خوشکه که م، چژی پاسته قینه و له زه تی بی نازار و دلخوشی بی که ده ر و ئاسووده یی له ژياندا ته نیا له باوه پدایه و له بازنه ی حه قیقه ته کانی باوه پدا ده دۆزیتته وه. نه گه رنا چژی دونیایی نۆر نازاری تیا به. دهنگۆله ترپه کت ده داتی و ده زلله ت لئ ده دات، چژی ژيان له ناو ده بات.

که سیک به په روه رده ی قورئانی خۆی له تاوانه کان بهاریزیت، له ژيانیدا ئاسووده ده بیّت، چونکه بازنه ی هه لال فراوانه و، به سه بو تیرکردنی ئاره زوو، پیویست به چوونه ناو تاوان نییه.

هه رگیز بیرم ناچیت. هاوپییه کم هه بوو به ناوی (ساینور). نۆر جوان بوو، له کۆتا سالی ئاماده ییدا ده ستی دابوو خواری و هاوپییه تی به کیکی ده کرد. به لام نه و هاوپییه تییه نۆری نه خایاند، هاوپی کۆپه که ی به جی هیشیت. نه وه نده تووشی نا په حه تی بوو ویستی خۆی بکوژیت. به رده وام له سه ر زمان ی بوو ده یوت: "چۆن ده بیّت به م جوانییه مه وه به جی بهیژیم". شاده ماری ده ستی خۆی پری، تا گه یه نرایه نه خوشخانه خه ریک بوو به مریت.

چونکه نه یقوانی ئه و نیعمه تی جوانییه به پاکی بباریزنت، کردییه نازار و نارچه تی به سه ر خویه وه. له ژبانی هاوسه ریشیدا ئاسوده نه بوو. به زۆری ئه و کچانه ی دلداری ده که ن، ئه وه ی چاوه پێی ده که ن له هاوسه ره کانیا ن ده ستیا ن نا که ویت، به رده وام چاویان به شوین هاوپی پێشینه کانیا نه وه یه و ده لێن: "خۆزگه هاوسه ریتیمان له گه ل ئه واندایه بکر دایه". ئه مه ش پێگره له به خته وه ری.

چونکه ئه و ههستی خۆشه و یستییه ی پیتان دراوه بۆ ئه وه یه که له پێگه ی راستدا به کاری بهێنن نه ک بۆ خۆشه و یستییه کاتییه کان، به لام ئه گه ر ئیوه بێن و ئه و خۆشه و یستییه له جیگایه کی ناشایسته دا سه رف بکه ن، به رده وام له نازاردا ده بن. ئه مه له به ر ئه وه یه که هه ندیک له و خۆشه و یستانه بێ ئه وه ی خودا حافیز یشتان لێ بکه ن پشتان تی ده که ن و ده پۆن، هه ندیکیشیا ن خۆشیا ن ناوین. خۆشیشیا ن بوین هیچ سوودیا ن نییه بۆتان. دواتریش جگه له کۆلێک بێ ئومیدی و جیا بوونه وه هیچتان بۆ نامینێته وه. وه ره ئه و هه موو خۆشه و یستییه بشاره وه بۆ ئه و که سه ی له ئاینده دا هاوسه ریتی له گه ل ده که یت و ئاسوده ببه.

ئه و عه شقانه ی له باز نه ی هه رامدا ن کاتی و پڕ نازارن

نۆر به ناگاییه وه گویم بۆ کاک ئه رکوت پاگرتبوو...

- ده مه ویت ره ودا وێکی ترت بۆ بگێر مه وه.

له قوتا بخانه ی بنه په تی ما مۆستایه کمان هه بوو. کچیکی جوان بوو. جوانییه که ی خۆی به کاره ی ناو کوپانی زۆری له خۆی کو کرد بووه وه،

تەنەنەت نۆرىيى كات لەبەر ئەوئەي لەگەل ھاوپى كۆپەكانىدا دەچۈرە
دەرەوئە ئىمە وانەكانغان دەفەوتا.

مامۇستاكەمان پۇرۇتەك ئەفسەرىكى سەريازى بەرزى ناسىبوو، بېريارىان
دا بېنە ھاوسەرى يەكتى، بەلام ئەوئەفسەرە كە لە پابردوى
مامۇستاكەمانى كۆلىبوويەو، لە ھەركەسىكى پرسىبوو وتبووى ھاوپى
كۆپى نۆرىبوو. ئەويش يەكسەر پەشىمان بوويەو.

بەم پووداۋە مامۇستاكەمان تووشى شۆك بوو، لەبەرئەوئەي
نەيدەتوانى ئەوئەفسەرە لەياد بىكات، ئىتەر لەگەل كەس ھاوسەرىتى
نەكرد. بەدرىزايى تەمەنى تەنيا مايەو. بەردەوام بە پەشىمانى و ئازارەو
دەژيا.

لەبەر كېشەو پووداۋى لەم جۆرە بەرەنگارى ھاوپىتە كىچ و كۆپ
دەبىنەو. بەدلىيايشەو تاوانەكانىشيان لە ئەستى خۇيانە. چەندىن كىچ
بەھۇئەم ھاوپىتەتتەو بە ھىلاك دەچىن، ئازار دەچىن يان لەژيانى
ھاوسەرىياندا دلخۇش نابن.

لە ھەمويشى گىرنگىر ھاوپىتە كۆپان و كچان پىخۇشكەرە بۇ
چەندىن پەيوەندى ئاشەرى. لەدەرئەنجامىشدا بەلەيكى نۆر چاۋەپى
كۆمەل دەكات. ھەر لەو مىندالانەو كە لە سەرجادە بەجى دەھىلەن تا
چەندىن دەردى ۋەكو ئايدىز...

دەمزانى من مافى ئەوئەم نىيە ئەو پرسىيارانە بىكەم، بەلام مېشك و دلم
ئەوئەندە لەكە و پىسى تىدابوو دەمويست ھۆكارى ھەموو ئەوانە دەرىخەم
و بەتەۋاۋى دلىيا بىم.

بۆچی دايكەم ئەو نەخۇشییەى چەشت؟

خەيال بىردىبىرەمىيەۋە بۇ كاتى مىندالىم... دايكى خۇشەۋىستەم ھاتەۋە پېش چاۋم. دايكى پەخمەتەم زۆر نەخۇش و پەرىشان بوو. پۇژىكى خۇشى نەدى.. خۇشى ناو خىزانى نەبىنىبوو ئەو دايكە بېچارەيەم كە لەگەل پياۋىكى تېنەگە يىشتوو و سەرخۇشدا ژيا. بەردەۋام لەناو ئازار و ئاخ و ئۇفدا بوو. پۇيشت بېئەۋەى پۇژىك بەئاسۋودەيى بۇى...

- كاك ئەركوت، دايكەم كەسىكى زۆر چاك و دۇپاك بوو، بەلام بەردەۋام نەخۇش بوو، ئازارى دەچەشت، بۇچى خۋاي گەۋرە نەخۇشى ئاۋا دەدا بەسەر ئەو كەسانەدا كە خۇشيان دەۋىت و گۇپراپەلى دەكەن؟ ئايا ئەمە پېچەۋانەى بەزەيى و سۆز و شەفەقەت نىيە؟ لە كاتىكىدا چەندىن كەسى ترەن نافەرمانى خودا دەكەن و شاينەى نەخۇشىن.

- سىڭدا خان، نەخۇشى ئاگادار كەندەۋەيەكە بۇ مۇۋە تا خۇى بناسىت و، تېبكات و، بەندايەتى خۇى بزائىت و، مردنى بىر بگەۋىتەۋە.

"مۇۋە بۇ ئەۋە نەھاتۋەتە دىنيا كە ژيانىكى ئاسۋودە و نەرمونيانى تىدا بىباتە سەر، ژيانىكى ۋا كە لەھەموۋا يەكەۋە سىرۋەى ھەۋانەۋە و خۇشگۈزەرانىيە بەسەردا ھەلېكات، بەلكو كاتىك ھاتۋەتە ئەم دىنبايە، دەسمايەيەكى پى دراۋە كە بتوانىت ژيانىكى خۇشى نەپراۋەى پى دەستە بەر بكات، بۇ ئەم مەبەستەش چەندىن پى بازارگانى بۇ ئاسان كراۋە.

جا ئەگەر نەخۇشى نەبىت، ئەۋا بە ھۇى تەندىرۋىستى و خۇشخالىيەۋە مۇۋە لە خۋاي گەۋرە بىئاگا دەبىت و، جىھان لە بەرچاۋىدا پاراۋە و بە تام دەردەكەۋىت و ھەمىشە لەدلىدا دەبىت، بەلام نەخۇشى لە خەۋى بى

ئاگايى چاۋى پى دەكاته وە پى دەلئىت: (تۆ مردنت لە پىدايە و ھەرگىز جەلەوت بۆ شىل نەكراو، بەلگە ئەرک و ھەرمانبەرىيەكت خراو تە ئەستۆ...)

كەواتە سكاالى لە دەست مەكە ! بەلگە پىۋىستە بەرەو سىبەرى ھەوینەرى سوپاس كۆرەن ھەنگاۋ بىئىت خوداى پەرۋەردگار كە بەرگى جەستەى لەبەر كۆرۋىت و، ئەو پۇشاكەى بە چەند ھەستىكى تىشكدارو پووناكى ھەك ژىرى و چار و گۆى و... ھتە پاراڭدوۋەتەو، ئەو خودايە، دەيەوئ نەخشە پەنگىنەكانى ناوھ جوانەكانى خۆى بە ھەموو شىۋەيەك لە پىشانگاي بوۋنەو ھەردا دەريخات...

ھەرەك بەھۆى برسېتىيەو لە ناۋى (الرزاق)ى خودا تىدەگەيت و (پۆزىدەرى)ى ئەوت بۆ دەردەكەوئ، بە ھەمان شىۋە لە پىگاي (نەخۆشى)يەوھ ناۋى (الشافى)ى ئەوت بۆ دەردەكەوئ و لىي تىدەگەيت، نەخۆشى بۆ ھەندىك كەس دەيىت بە گەنجىنەيەكى گەورەو ديارىيەكى بەنرخى خودايى. ھەموو نەخۆشىكىش بۆى ھەيە نەخۆشىەكەى خۆى لەو جۆرە نەخۆشيانە بۆمىرئ.

نەخۆشى بىئاگايى مۆڧ دەپەوئىنئەو ھەمىشە يادى پۆزى دوايى لە ھۆش و دل و دەروونىدا ئامادە دەكات. تەنانەت ھەندىك چار نەخۆش لەماوھى بىست پۆزى نەخۆشىدا ھىندە سوود و قازانجى ئۆزى دەستدەكەوئ كە نەتوانئت بە ئاسانى لە ماوھى بىست سالدە بە دەستى بھىئىت ! ھەرۋەھا نەخۆشى خۆشەويستى زىاد لە پىۋىستى دىناو پەيوەندى توندو تۆلى مۆڧ بە دىناوھ كەم دەكاتهو، پادەى تالى و

ئازارى لىكدابراڭ و جودايىش لەدلى ئەھلى دنيادا سووك و كەم دەكات
كاتىك كە دنيا بەجى دەھىلن، تەنانت ھەندى جار ئو لىكدابراڭەيان لە لا
خۆشەويست دەكات.

ھەموو شتىك بەھوى دژەكەيەو دەناسرىت!
ئەگەر ئىش و ئازار نەبوونايە نرخ و تامى (لەشساغى) مان نەدەزانى..
ئەگەر نەخۆشى نەبوايە، بايەخمان بە (تەندروستى) نەدەداو بى تام
دەبوو لەلامان.

زۆرى ئازار و ترس و بيمەكانى (نەخۆشى) دەگەپتەو بۆ ئەھلى
كە ھەندىك جار دەبىتە ھوى (مردن) .!

لە كاتىكدا (ماوھى ژيان "ئەجەل" ئەندازەى خۆى ھەيە، ھىچ
ئالوگرو زىادو كەمبەكە تىدا نابىت) ئەھتا ھەندى جار پووى داوھ كە
نەخۆش گەيشتووە تە سەرە مەرگ كەچى لە جارەن باشترىش چاك
بوو تەو، بەلام ئەو لەش ساغانەى بۆى دەگريان، ئەوان مردن و
مالئاواييان لە دنيا كرد!

(نەخۆشى) گرنگترىن پەيوەندىدەرى ژيانى كۆمەلايەتى و مۇفائىتى
فىرى نەخۆش دەكات، كە برىتبيە لە پىزگرتن و خۆشەويستى! چونكە
نەخۆشى خاوەنەكەى دەرباز دەكات لەھى كە لەخەلكى دوورە پەريز
بىت و پىويستى بەكەس نەبىت و ھەر بە تەنيا بۆ خۆى بۆى!

تاوانبارى نەخۆشى ھەمىشەيە لە ژيانى ھەتاھەتايى پۆزى دوايىدا،
ھەرەك لەم ژيانەى دنياشدا چەندىن نەخۆشى لە دل و گيان و وىژدانى
مۇفادا دروست دەكات.

جا نه گەر له کاتى نه خوښيدا نارام بگریت و سکالا نه کهیت، نه وا به م
نه خوښیبه که م خایه ن و بچوکه خوټ له چه ندين نه خوښى زځر و هه تا
هه تایی ده ریا ز ده کهیت.^{۱۱}

ئینشائه لالا بۆ دایکیشم به و شیوه یه بووه . ئینشائه لالا نه و دایکه شم
که له ژیا نیدا خوښى و ئاسووده یی نه دیوه شایسته ی نه و سۆز و
به زه بییه ی خوا ی گه وره ده بیټ...

خوا ی گه وره له و هه موو تاوانه خوښ ده بیټ؟!

هه موو نه مانه پاستیگه لیکی زځر بیټینه و به جی بوون . سالا نیکى
ته مه ن به بی ناگا له مانه گوزه راند بوو، من نه وه نده م تاوان و خه تام هه بوو
که سه د جاریش ته ویه م بکر دایه باوه رم نه ده کرد سوو دی هه بیټ و شایانی
لیخوښ بوون بم . واتا نه و ئومیدانه ی تازه به تازه له ناخمد ا چرویان کرد بوو
نه یانده توانی پرگارم بکه ن . من که سیکی بی چاره و فه و تاو بووم .
له نۆو بیئومیدی و په شبینیدا خه یال برد بوو میه وه، که کاک نه رکوت و
شهیدا نه م حاله میان بینى وتیان:

– زځر هیلاک بوویت سیڅدا خان، نه گەر ده ته ویت توژیک پشوو بده .
کاتى زځرمان ده بیټ بۆ قسه کردن.

– نه خیر، هیلاک نیم، به پیچه وانه وه خه ریکه ناخم ده بوژیته وه . ده لئی
پوچه مردوو که م تازه ده بیته وه و به هیژ ده بیټ . دۆزینه وه ی دونیا به کی

۱- بریسکه کان، "بریسکه ی بیست و پینج".

ئاوا و گويگرتن له م پاستيانه، هه سترکردن به بهندهی بۆ خوا و چهشتنی چێژهکە، چەندە خوشە.

به لام من مرقیکم تاوانه کانم ئەوەندە زۆر، ئەوەندە لەکەدار و پیس بووم که خودا به هیچ شیوهیهک لێم خوشنابێت. لەبەر ئەمە گەشبین و ئومێدەوار نیم، زۆر دلێش خۆش ناکەم بەم ئاسوودەییە ئیستا لەناخمدایە.

خێرا کاک ئەرکوت قسەکە ی پێ بپریم و وتی:

- نەخێر سێفدا خان، ئێوە هەلە بیر دەکەنەوه، بێرتان نەچیت بەخشندەیی و میهری خودا له هه موو تاوان و خراپه یه ک زیاتره. خاوهنی به زه ییه که که له گه وره ترین تاوان خۆش ده بێت، ته نیا ئەوەندە پێویسته که بهنده به هه موو دلێوه ته و به بکات و په شیعمانی خۆی پابگه یه نیت. تۆ ئومێدەوار به. چەندە تاوان و کاری خراپ و هەلەت ئەنجامدا بێت بزانە که خوایه که هیه ده تبینیت و ده نگت ده تبیسیت و چاوه پێی یه که م ههنگاوی تۆیه لیت خوشبیت.

ئەو ئومێدە ناخمی گەشاندبوویه. وامدەزانی که یه کسه ر خوا لێم خوشبووه، بۆیه دهستم کرده گریان.

شهیدا هاته لاسه وه و باوه شی پێدا کردم. به باوه شه توندوتۆڵه که ی هیزی وه به ره یئامه وه. هه ولێ دا دلم بداته وه، له ولشه وه پوو ره هاجه ر ده یوت:

- ئومیدت به خوا هه بێت، بزانە گه وره ترینی بهنده کان و به رزترینان ئەوانەن که له هه له کانیا ن ده گه رپینه وه، له گه رناهه کانیا ن تیده گەن و، پوو

دهكهنه خواو دلاوى ليڅو شېوونى لى دهكهن. چهنده دلڅو شېبه بى تو كه خوا دهره فته تېكى ناواى پيداوېت. ده زانېت چى ده بوو پېش نه وهى نه م پاستيپانه بزانيه بمرديتايه؟ نه و كات ترسى نه وه هه بوو بى هه تاهه تايى له دوزه خدا بيت، به لام نيستا نيمه ش له به رده م خودادا شايه تى نه وه ده دهن كه تو له هه له كانى پاردووت په شيمانيت.

به لى زور په شيمان بووم، زور شهرم ده كرد، زور ته ريق ده بوومه وه، زور بچوك بوومه وه. نه گهر گريمانى يه كه له مليارېش هه بيت بى نه وهى خواى گهره ليم خوش بيت هه ر خوشحالم.

كومه له وه لامىكى ناپايى له په يامه كانى نوور خوږنده وه
 وه لامه كانى منى سه رسام كړدبوو. تا نه و پوزه هېچ شتيك نه وهنده كارى تينه كړدبووم... ده توت بر دووميه ته دنيا يه كى تره وه، پاكي كړدبوومه وه وه موو چلكه كانى ليكړدبوومه وه. تينو يتى پوځم و نارپه حه تيبه كانى نه هېشتبوو.

له وانه يه هاوشيوهى نه مانه م پېشتر له داېكم و پوړه هاجره وه گوى لى بووييت. به لام وه كه نه مانه نه بوون. له وانه يه هى نه وه بيت كه زور پيوېستم پتى هه بووييت وا نه وهنده كارى تيكردم.

كومه له هه ستيكى نه وهنده جوان و پاك و څو شېبه كى وا چووبووه دلته وه ده توت له م دنيا خنكيته ر و بېزاركه رده به هه شتم دوزيوه ته وه.
 بى وه ستان نه و پرسيار و گوماناندى ميشكميان داگر كړدبوو يه كه يه كه دهره وينه وه. له كوتايدا هه ستم به وه كرد كه نيتر كه سيكم و له م

دونيایه دا ده ژیم. دواى چەند سال بۆ يەكە مجار چېژم له وه وەر ده گرت كه وهك مړؤف ده ژیم.

ههروه ها يەكە مجارم بوو ئه وه نده له ناخه وه په شيمان بم ، له هه موو خانه كانى جه سته مه وه داواى ليخوشبوون و دهنگى ته و به بهرز ده بووه وه. ئه وه ستانه ئه وه نده بى وینه بوون، وامده زانى وهك قالبیكى سه هؤل وام و له بهردهم خوادا ده تویمه وه.

ئو ئاو و ههوا سحر اوییهى كه تا ئه و كاته پى ئاشنا نه بوو بووم به ته واوى په یوه سستی خۆى كرد بووم، خهريك بوو له خۆشيدا له هۆش خۆم ده چووم. له راستیدا مه ستیوونىكى مه عنه وى وابوو كه نه ئاگام له وه بوو فرمیسكه كانم بوونه ته ده ریا و نه هۆشم لای هه نسكه نه پراوه كانم بوو.

بهردهوام دوعام ده كرد:

- ئهى خواى گه وره! لیت ده پارێمه وه ئه م هه ستانه له ناخمدا كۆتایی پى مه هینه. نامه ویت جارێكى تر له نێو لیتاوى تاواندا نوقم بم. تا مردنم بمگێره به بهنده يه كى شایسته ی خۆت.

به وتی "كچم؟! "ی پووره هاجه ر- كه له جییه كى زۆر دووره وه ده هات- هاتمه وه هۆش خۆم.

هه موو ئه و كه سه انه ی له وى بوون چاویان له سه ر من بوو. هه موو چاویان پرپوو له ئه سرین و سه یری شه رمه زار بوونی منیان ده كرد له حه زوورى خودادا.

- ئه م وه لامانه زۆر نایابن، زۆر راستی بى وینه یان تیا به. ئه م كۆتیا نه زۆر كاریگه رن و پۆحى مړؤف پاراو ده كه ن. ئه ی باشه بۆچى تا ئیستا ئه م

کټيټبانه مان نه خویندووه ته وه؟ بډچی تا ئیستا سووډمان لی
وهرنه گرتوون؟

- بډ نه وهی نه تانوانیوه نه م کټيټبانه بخویننه وه له سره حه قن. له بهر
نه وهی له دهروربه رتاند که سیټ نه بووه سودی له م کټيټبانه وهرگرتبیټ.
نه م کټيټبانه (په یامه کانی نوور) نووسراوی دهستی به دیعوززه مان
ماموستا (سه عیدی نوورسی) ن.

نه م په یامانه، رافه و ته فسیری قورئان و نووسراون که باوه پی
مروغه کان پزگار بکه ن .

به داخه وه نه م کټيټبانه ی که تا ئیستا وهرگړېدراونه ته سر چه ندین
زمانی جیهانی و خراونه ته خزمه تی مروغایه تیبه وه، له ولاتی ئیمه دا
نه توانزوه وه ک پټویست بناسیئرین، یان هه ندیک ده یانه ویت خه لک به هه له
له و کټيټبانه تیښگه یه نن.

بروانه با نووسراویکت بډ بخویننه وه دهریاره ی خوشکیکمان که باسی
هسته کانی خوی ده کات سه باره ت به په یامه کانی نوور:

" له وه ته ی دهستم کردووه به خویندنه وه ی په یامه کانی نوور
که سانی دهروربه رم پیم ده لئین که زور گړپاوم. که هوکاری نه مه شیان لی
ده پرسم پیم ده لئین بوویت به که سیټکی ته واو جیاواز. منیش پییان ده لئیم:
به لئ زور گړپاوم. نه گهر پاستر بلیم دنیا که م گړپاوه. جاران به یانیا ن
هه لده ستام کاره کانی مال وه م ده کرد، مناله کانم به پئی ده کرد بډ
قوتا بخانه و دهستم ده کرد به چنین. دواتر پوژنامه کانم هه لده گرت و
ده مخویندنه وه. سه یرم ده کرد، نه و هونه رهنده نه و کاره ی کردووه، نه م

هونه رهنده نهم کاره ی کردووه. جگه له هه والی مردن و خۆکوشتن و که تن و کاره په شه کان. نه مانه ش پۆحمیان ئازار ددها، به رده وام هه مان شت دوویاره ده بوویه وه. پۆمانی خۆشه ویستی و شتی بیهووده پۆزه کانمیان پپ ده کرده وه. زۆرجار له خۆم ده پرسى: مانای ژيان و نامانچ له ژياندا نه مانه یه؟! ته نیا کاره کانى ناوماڵ و چنن و خویندنه وه ی نه وهاله دوویارانه یه؟ ده بی ژيان مانایه کی تری هه بیته، نامانچیک هه بیته له ژيان. پتویست ده کات کومه له شتی که هه بن مرقۆ بیریان لی بکاته وه، به لام نه وانه چین؟

له و کاته دا بوو که زه مین له رزه ی ۱۷ ی ئاب^۱، پوویدا له و کاته وه ئیتر زۆر به جدی بیرم له م بابته انه کرده وه. ئیتر هه ستم کرد که ده بی نوێز بگه م و، ده ستم کرد به نوێز کردن. به لام نه مه بۆ من به س نه بوو. دواتر به (په یامه کانى نوو) ئاشنا بووم. نه وکات ئیتر وتم: "نه مانه ن! نه و کتیبانه ی که به دواياندا ده گه پام و ده بوو بیانخوینمه وه." ... ئیستا فیریوم نامانچ له ژيان چیه. له نهینی نه وه گه یستم که بۆچی ده ژیم و مه به ست له دروستبوونم چیه.

۱- زه مین له رزه که ی ۱۷ ی ئاب یان زه مین له رزه ی مارمارا، نه و زه مین له رزه یه بوو که له به ره به یانی پۆزی ۱۷ ی ئابی (۱۹۹۹) دا دای له ناوچه یه کی زۆر له خۆئاوای تورکیا. پتوانه ی زه مین له رزه که ۷.۵ بوو به پله ی پختهر. له م زه مین له رزه یه دا ۱۷۴۸۰ که س گیانیان له ده ست داو ۲۳۷۸۱ که س برینداربوون و نزیکه ی ۶۰۰ هه زار که س بی مال و حال مانه وه، نه مه جگه له کاولبوونی زیاد له ۲۸۵ هه زار جپی نیشه جیبوون و نزیکه ی ۴۳ هه زار دوکان و کارگه.

پلانم بۆ پۆڭدەكانم داننا. تا نيوە پۆكار دەكەم، دواتر (پەيامەكانى
 نوور) دەخوینمەو. دواى نوپژى عەسرىش، جەوشەن، دواى نوپژى
 ئىوارەش سوورەتەكانى وەك (يس) و (الملك) دەخوینمەو لە قورئاندا.
 ئىستا ئەو بېزارىيەى پېشوم نەماو. ژيانم مانايەكى دىكەى ھەيە؛ جاران
 كات نەدەپژىشت بەلام ئىستا كات بەشم ناكات.

مروڤ بەردەوام بىر دەكاتەو، باشە من بۆ ھاتوومەتە دونياو؟ لە
 كوئىو ھاتووم و بۆ كوئى دەپۆم؟ ئەم دونيايە چىيە؟ بۆچى دەژىم؟
 لەمەودوا چىم لى دىت؟ ئەوانەى چوونەتە ژىر خاكەو بۆ كوئى دەپۆن؟
 بەرەو نەمان دەچن يان دونيايەكى تر ھەيە؟ ژيانى دواى مردن چۆنە؟
 ماناى ژيان چىيە؟ ئەگەر تەنيا خواردن و خواردنەو بىت و دواتر
 بېژىت و بەجىي بھىلى ئەى كەواتە بۆچى دروستكراوين؟ ئەو كردگارەى
 منى دروستكرد بۆ منى ناردە ئىرە؟ و چى لىم دەوئىت؟

ھەموو مروڤئىك لەم ژيانەدا ئەم پرسىيارانە لەخۆى دەكات. دەيەوئىت
 وەلامى ئەم پرسىيارانە بدۆزىتەو. چونكە مروڤ گياندارىك نىيە پەتى لەمل
 كرابىت و لە جىگايەكدا بلەو پىت. جىاواز لە ئاژەلان مروڤ كرۆكىكى
 گرانبەھى وەك عەقلى پى بەخشاو. مروڤ لە سايەى ئەو كرۆكەو،
 پرسىيارگەلىكى وەك (من چىم؟ لە كوئىو ھاتووم؟ بۆ كوئى دەپۆم؟)
 دەپرسىت .

لەبەر ئەو ھەشە ئەو زاتەى مروڤەكانى پەوانەى دونيا كردو، چەندىن
 ئامانجى گرنگىشى پيشانداو. ئەوى نەناردو و تا لە كۆشكى بوونەو ەراندا
 بە شىوہەكى ھەپەمەكى و ھەرچۆن پىي خوشە بژى. مروڤ مەبەست و

ئامانجىكى ھەيە. ئەوزاتەي ئەوى بەجوانترىن شىۋە دروستكردووه و
ھەموو شتىكى كردووه تە خزمەتكار و خستويەتییە بەردەستى بىگومان
داواكارىيەكى لىي ھەيە".

بەشى شەشەم

لەكاتیڭدا پۇژم دمژمارد بۇ خۇكوشتن، شەنبایەكى
ئەفسووناوی ھەئیکرد. ھەرچی لەكەو تاوان و کوفر
بوو لەناخمدا ھەمووی پامالی و پاکی کردمەو.
لەو دنیا پر چێژ و خۇشییەدا
سەرم سوورپامبوو. تیگەیشتم کە گەرەترین
بەختەومری لە بەندایەتیدایە بۇ خوی گەرە.

سهرم برده سوجدە و

دەستم کرد بە گریان

یەكەمین نوێژ و فرمیسك

ئەو گفتوگۆیەى دونیای منى گۆپى و سەرلەنوێ ئاسۆیەكى نوێى
پیشاندام، تا نزىكى بەرەبەیانى خایاند.

ئەو پاستییانەى باسەدەكران نوورانى و ئارامیان دروستكردبوو بە جۆرێك
كە هەموویانى ئاسودە كردبوو. ژيانم بەتەواوى گۆپا، ئەو دونیا
مەعنەوییەى سالانێك بوو بى هۆدە بە دەرد و غەم پېرم كردبوویەوه،
لێوان لێو بوو لە شادی. كەواتە ئەوێ پێى دەلێن ئاسوودەیی و دلخۆشى
پاستەقینە ئەمەیه. منیش ئەو هەموو كاتە لەژێر ناوی (ئاسوودەیی و
دلخۆشى)دا باوەشتم بە كێدا كردووه و نەمزانیوه.

لە بلندگۆى مزگەوتەكانەوه دەنگى بانگى بەیانى بیسترا. تا ئەم پۆژه
هەزاران جار دەنگى بانگم بیستووه، بەلام هیچیان وەك ئەمجارە دلى
نەخستەمە جۆش و خۆشەوه. دەتوت بانگەكانیش جیاوازن.

كاك ئەركوت و پووره هاجەر و شەیدا وردە وردە خۆیان بۆ نوێژى بەیانى
نامادە دەکرد.

من له وجيئەى لئى دانىشتبووم خەرىكى مەلەننەىكى گەرە بووم لەگەڵ
خۆمدا. لە ناخەدا دەموت: "نەگەر ئەوان مەرۆف بن منیش مەرۆفم. ئەوان
دەژین و منیش دەژیم. ئەوان دەمرن و منیش دەمرم. هەمووشمان
لەبەردەم خۆى گەرەدا پاداشت و سزای کردەوه کائەن وەرەگرین".
بەئى، ئەمە وەك پاستىيەكى بۆيۆنە لە مەشکەدا چەسپىبوو. مادام وایە
سەبەينى پەنگە درەنگ بێت. هەستام بە دەنگىكى گر و بە كەمىك
شەرمە زارىيەوه بە شەيدام وت:

- منیش نوێژ دەكەم.

چاوەكانى لە خۆشیدا دەبرىسكایەوه.

- ئای سێفدا گيان، ئەمە چ هەوائىكى خۆشە!

بە دڵخۆشەىكى زۆرەوه باوەشى پێداکردم و گوشىمى بە خۆيەوه.

خۆم و نەکردبوو

ئەوكات خۆم نەگرت. لەوانەى ئەو هەموو غەم و پەژارەى بێت و لە
يەك چەركەدا تەقەبەتەوه

- توخوا شەيدا، بەجێم مەهێڵە. من ناتوانم بگەرێمەوه بۆ ژيانى
پێشوم، دەمەوێت لە دونیای نووردا بەمێنەوه. دەمەوێت تەويە بكەم.
دەمەوێت وەك ئێوه بيمە بەندەى خودا. توخوا يارمەتيم بدە.

ئەويش لەمن تێدەگەيشت و هەستى دەکرد لە چ خۆشەى كەدام.
ئەويش لە خۆشیدا فرمەسكى دەپشت. پورە هاجەريش هاتە لام و
سەرمى نا بە سینگىيەوه و وتى:

- پۆلە گیان، غەمبار مەبە. ئیتەر دەستت لی بەرنادەم. تۆ مندالی
پاستەقینەى منى، ئەو پۆزانە کۆتاییان هات که تۆیان بە هەدر دا و
ژیانیان لی تال کردیت. تۆ که بەهەموو دلتەوه گەپایتەوه بۆلای خودا و
تەوبەت کرد. وادەزانی ئەو دەستت لی بەردەدات؟!

دواى ئەو ژيانە لەکەدارەم، ئەمە یەکەمین نوێژم بوو. لەگەڵ چەند
مروفتیکی فریشتەئاسا چوووبوو مە بەردەمی خۆای گەرە.

ئای خۆایە گیان! ئەمە چ ملکەچیپەکی نایاب و چ چیژێکی مەعنەوی
بەرز بوو. وامدەزانی هەموو ئەندامەکانی لاشەم هەستاوێتە سەرپێ و
داواى لیخۆشبوون لە خوا دەکەن.

دڵم خەریکبوو دەوێستا. بە درێژایی نوێژە که هەنسکەکانم
پانەدەوێستان. دەتوت هەموو تاوان و هەلەکانم وەك ئاو دەچۆرپێتەوه و
دەپۆن. وامدەزانی ملیۆنان تەن کێشی قورس لەناخمدادەتوێتەوه و
دەپوات.

بە هەموو هیژکەوه دەپارامەوه: "خۆایە گیان! تا کۆتایی تەمەنم
لەم بەختەوهریبە بێبەشم مەکە و، بەکە بە بەندەیهکی شایستەى خۆت...
ئیتەر دەرگایەکی ترم نییە جگە لە دەرگای تۆ. کەسم نییە جگە لە تۆ..."
قۆر بە ناپەختەى توانیم نوێژە که تەواو بکەم. سەرم خستەوه سەر
زەوی و بە شیۆرەیهك دەگریام دەمویست دەروونم تەواو پاکبێتەوه.
تینگەیشتم که خۆای گەرە بەختەوهری پاستەقینەى لە فرمیسکی ناو
سوچدەدا داناهە.

چه‌ندین ساله له جینی تر به‌دوای ئاسووده‌ییدا گه‌پاوم. که‌چی له
پاستیدا گه‌وره‌ترین ئاسووده‌یی له به‌رده‌م خۆمدا وه‌ستاوه.

شه‌یدا یه‌کسه‌ر گرتمیه‌ باوه‌ش.. به‌ سۆز و میهره‌بانیه‌وه
هه‌لێساندمه‌وه، به‌ ده‌سته‌سپه‌که‌شی فرمێسکه‌کانمی سپی.

خوای گه‌وره‌ چه‌ دۆستانێکی چاکی بۆ من ناردبوو. که‌ مۆفه
چاگه‌کانی ئه‌م دونیایه‌م ده‌بینی، ملیاران جار سه‌رزه‌نشتی خۆم ده‌کرد.
به‌لام خوای گه‌وره‌ ئه‌م پۆژانه‌شی نیشاندام. ئیتر پووره‌ هاجه‌ر ده‌ستی لێ
به‌رنه‌دام... نزیکه‌ی هه‌فته‌یه‌ک میوانیان بووم، به‌ دلتیاییه‌وه‌ به‌مه
نه‌ده‌وترا میوانی. ئه‌و مامه‌له‌یه‌ی ئه‌و ده‌یکرد جیاوازی نه‌بوو له‌ مامه‌له‌ی
دایک له‌گه‌ڵ منداڵه‌که‌یدا. ده‌توت من کچی ئه‌وم و دوای دا‌پران و دووری پێم
گه‌یشته‌وه‌ته‌وه‌.. گرنگیه‌کی زۆریان پێدام.

خوایه‌گیان ئه‌مانه‌ چه‌ چاگه‌یه‌ک بوون له‌گه‌ڵم ده‌کران؟ ئه‌مه‌ چه‌ پاکیه‌ک
بوو؟

باش ده‌مزانی که‌ پووره‌ هاجه‌ر و خه‌زانه‌که‌ی گه‌وره‌ترین به‌خششی
خوا و گه‌وره‌ترین یارمه‌تیده‌رم بوون. خوای گه‌وره‌ له‌وه‌موو به‌لاو
ناخۆشیه‌ به‌ مو‌عجیزه‌ منی پزگاکردو، سه‌ره‌پای هه‌موو تاوانه‌کانم
خستمیه‌ به‌رده‌ستی پووره‌ هاجه‌ر. ئه‌گه‌رنا ده‌مێک بوو له‌ناوچه‌وبووم و،
دونیاو دواپۆژی خۆم دۆپانبوو.

خوایه‌گیان! سوپاسی بێ‌ پایان بۆ‌تۆ، به‌ته‌واوی له‌ لی‌تواری
خۆکوشتندا منت گێ‌ترایه‌وه‌. ئه‌گه‌ر تا کۆتایی ته‌مه‌نم سو‌جده‌ی
سوپاسگوزاری بۆ‌تۆ بیه‌م له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م به‌خششه‌دا هه‌شتا که‌مه‌...

دووباره گه پامه وه بۆ ژيان

له مالى پوره هاجره ههستم به ئارامى و ئاسوده بيهكى بيسنور كرد
كه لى تير نه ده بوم. وام ده زانى له دزه خ پزگارم بووه و به به ههشت
شاد بوم.

ئو خانمه فرشته ئاسايه، به گفتوگۆ، ئامۆزگارى و، دلدانه وه كانى
منى هتايه وه سهرخۆم، به هۆى ئه وه وه دواى چه ندين سال ههستم كرد
منيش مرقوم و له دونيادا ده ژيم.

قسه ئه فسووناوبيه كانى ئو خانمى كه كاتى خۆى هاته مالممان و
داواى پهرداخك ئاوى لى كردين پاست ده رچوو، چونكه پى پى وتم: "خوا
سه ره نجامتان به خىر بگيريت".

ئو مالهى كه تيدا هاته وه سهرخۆم و ژيانم بۆ گه پايه وه و دووباره
گه پامه وه بۆلاى خوا و تيدا سوجهم بۆ خواى گهره برد هى بيگانه يه ك
بوو. نه يانده توانى ههتا ههتايه من لهو حاله دا بهيئنه وه. چونكه نه گهر
منيان بهيشتايه ته وه نه يانده توانى ئه وه بۆ خه لكى پوون بكه نه وه.
له وانه يه به هۆى منه وه تووشى كيشه ببونايه، و له بهرامبه ر ده ووبه ريانده
تووشى شه رمه زارى ببونايه. ئه مه ماناى وابوو كه ده بوو پىيه ك هه لى ژيم،
به لام به ره و كوئى؟ من ئه و ده فته ره كۆنه م داخستبوو. نه مده توانى
بگه پىمه وه بۆ ئه وى. كه سيش باوه پى پىم نه ده كرد. ئه وانه يى منيان
ده ناسى، ئه وانه يى هه والى منيان بيستبوو كه ده يان بىنيم ته بيه تيان تىك
ده چوو.

ئای خویبه گیان! من دەبوایه چیم بکردایه؟ دووباره به‌ره و
 بپچاره‌یی هه‌نگام دهن، ئەم بیرە بە‌رده‌وام مێشکمی دە‌خوارد و
 خۆشییه‌کانی لی تیکده‌دام. چونکه چە‌نده خۆشیان تیکنه‌ده‌ن و وا بکه‌ن
 که هه‌ستی پێنه‌که‌م به‌لام هه‌م پوره‌ هاجەر و هه‌م شه‌یدا له‌ حالێ من
 ئاگادار بوون، له‌سه‌روو ئه‌وه‌شه‌وه منیان گرتبووه‌ خۆیان و باوه‌شی
 میهره‌بانیمان بۆ کردبوومه‌وه.

نە‌مده‌ویست به‌هۆی منه‌ره تووشی قسه‌وقسه‌لۆک بین.

له‌و ماله‌دا بێگانه‌ بووم

کاتی ئه‌وه‌ بوو که له‌گه‌ڵ پوره‌ هاجەر قسه‌بکه‌م. ئه‌و به‌یانیه‌ دواى
 ئه‌وه‌ی پێکه‌وه نانی به‌یانیمان خوارد وتم:
 - پوره‌ هاجەر، تۆ بوویت به‌ دایکێکی راسته‌قینه‌ بۆم. ئه‌وه‌نده
 چاکه‌ت به‌سه‌رمه‌وه‌یه ناتوانم باسی بکه‌م. لی‌ره واده‌زانم له‌ به‌هه‌شتم. منت
 بۆ ژیان گێڕایه‌وه، دووباره‌ گیانت هێنایه‌وه به‌ به‌رمدا. بویته‌ هۆکاری
 گه‌رانه‌وه‌م، تامی به‌ندایه‌تی خوات پێ چه‌شتم...

به‌و نوێژانه‌ی به‌ ملکه‌چیه‌کی زۆره‌وه ده‌یانکه‌م له‌زه‌تیکم
 چه‌شتوه‌ که پێشتر هه‌ستم پێ نه‌کردوه‌وه. زۆر خۆشحاڵم به‌وه‌ی که شه‌و
 تا به‌یانی له‌ خوا ده‌پاڕیمه‌وه و داواى لی‌خۆشبوونی لی ده‌که‌م. هه‌موو
 ئه‌مانه‌ له‌ سایه‌ی تۆوه‌ بوو. خوا بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ لی‌ت پازی بی‌ت. به‌لام
 له‌سه‌روو هه‌موو ئه‌مانه‌شه‌وه من له‌ ماله‌دا بێگانه‌م. مانی ئه‌وه‌م نییه‌ ئیتر
 ئه‌وه‌نده‌ بێم به‌ بار به‌سه‌رتانه‌وه. نامه‌وێت به‌هۆی منه‌وه نا‌په‌حه‌ت بین.
 بۆیه ئه‌گەر ده‌کرێت ئیزم بده‌ن.

ئۆز بە ئاگايىيەۋە گۆتى لىگرتىبوم. لەپەرەستايە سەرپىي، چاۋى
پەريوۋ لە ئاۋ:

- تۆ چى دەلىت كىچم. تۆ دەتەۋىت خۇشەۋىستىن و شىرىنترىن مىندالم
لە باۋەش دەرىپىنىت؟ جىگاي تۆ لە دلى مىندايە...

مىن تەنھا پوۋرە ھاجەرى تۆ نىم و بەس، بەلكو ھاۋپىي پۆزى داۋىي
دايگىشىتم. تۆ يادگارى ئەۋىت لاي مىن. ۋەك كىچى پاستەقىنەي خۆم وايت.
ئەگەر لىزە بېۋىت بېتۆ بەرگە ناگرم. ئەگەر كارى وا بىكەيت گەۋرەترىن
خراپە لەگەل مىن دەكەيت لە دۇنيادا.

لە ناخى دىلمەۋە سوپاسى خوا دەكەم لەسەر ئەۋەي تا مىردن ۋەك
دايك و كىچ دەمىنىنەۋە لەم مالاۋدا. كەچى تۆيش داۋاي نىزىم لى دەكەيت.
بۆ خاترى خوا چۆن دەتوانى ئەمە بىكەيت؟! ئەگەر پىزۋ قەدرم ھەيە لات
ئەۋ بىرۆكەيە لە مىشكىتدا مەھىلە.

كى دەتوانىت لەۋە زىاتر بەرگەي ئەۋ خۇشەۋىستىيە قوۋلە و ئەۋ
سۆزە بىئەندازەيە بگىرىت؟

ۋەك دايك و كىچ باۋەشمان كرد بە يەكدا... دووبارە فرمىسكەكانمان
تىكەلى يەكتر بوۋ، لە ناخەۋە ھەستىم بەۋ خۇشەۋىستىيە قوۋلەي پوۋرە
ھاجەر دەكرد. ئەۋ ھەست و سۆزە بەرفراوان و پاك و بىگەردەي
سەرسامى كردىبوم.

ئىتر كچى ئەو مائە بووم

لەو مائەدا مامەو... پوورە ھاجەرم بە دايكى خۆم و مائەكەيشى بە مائى خۆم دانا.

لەلايەك شەيدا و پوورە ھاجەر، لەلايەكى ترەوہ ئەو خانمە شيرين زوبانەى ھەفتەى جارێك دەھاتن بۆ مائە نوێيەكەم، ئاسۆيان بۆ دەکردمەوہ و دليان خاويں دەکردم و باوہ پەميان زياد دەکرد. دەتوت ئەو مائە مائىكى ئاسايى نىيە بەلكو قوتابخانەيەكە و لەو قوتابخانەيە پەرەردە دەکړيښ.

شەش مانگ تېپەپېيوو بەسەرگەپانەوہمدا بۆلاى پوورە ھاجەر. سوپاسى بېپايان بۆ خوا لەو شەش مانگەدا زۆر شت گۆپابوو. بەتەواوى ھاتبوومەوہ سەر خۆم. ئەو بېرۆكەو گومانە ھەلانەم پەويبوونەوہ و مېشکم و ناپەحەتيەكانى دلم يەك يەك وەك سەھۆل توابوونەوہ. بەتەواوى چووبوومە بەردەم بارەگاي پەرەردگار و بە بەخشندەيى و ميھرى ئوميدم بۆ گەپايەوہ.

لەسەررو ھەموو ئەو پووداوہ سەرنچراکێشانەوہ ناليم كە پۆژەكانى پاپرېدوم خەويان لى نەدەزپاندم، بەلام ترس و ماتى بيتاقەتييەكانم پۆژ لە دواى پۆژ كۆتاييان پيدەھات.

بهشی حهوتهم

پووداویك پووی دا له مندا ئیمه وه به خه یالی
ئه وه وه دمژ یام. له کاتی کیشدا که هیچ ئومیدی کم
نه بوو... ده چوومه پرۆسه ی هاوسه ری ئتییه وه، زۆر
به بی دمنگی و بی ترپه و بی سه دا... یه که م جارم بوو
نه ینی به خته وم ریم دۆزی بو وه. خوا یه گیان! تا
کو تای ی با ئه مه به رده وام بی ت...

له کاتیکی چاومرواننه کراودا،
رووداویکی باومرپینه کراو پرویدا

ئهمه چاومروان نه کراو بوو

زه ماوه ندى شهيدا نزيكبوو بوويه وه، له بهر ئه وهى مالىيان له قاتى
سه ره وهى ماله كهى پووره هاجه ره وه بوو، ئيمهش به شداربووين له
ناماده كردنى ماله كه دا بۆ ئاههنگه كه، شهيدا به هۆى ئه وهى له گه ل باوكيدا
ده مايه وه، هه موو ئىواره يه ك يان ئه وه دهاته خواره وه، يان ئيمه
ده چووينه سه ره وه، به م شيوه يه بوو بووينه پشت و په نا بۆ يه كترى.

ئهو شه وه من و پووره هاجه ره ده عوه تى شهيدا بووين:

- ئه م شه و خواردنىكى تاييه تتان بۆ ناماده ده كه م، باوكيشم له مال
نييه. به يه كه وه داده نيشين نانێك ده خۆين.

نانه كه مان خوارد و، خه ريكى چا خواردنه وه بووين. سه یرم كرد
پووره هاجه ره شهيدا ئاماره بۆ يه كتر ده كن. وا تىگه يشتم شتىك هه يه
يان ده يانه ویت له منى بشارنه وه يان زۆر گرنگه و ده يانه ویت پيم بلين.
بۆيه ده ليم گرنگ چونكه شتيان له من نه ده شارده وه. ئه گه ر شتىك
هه يیت و له منيان شارديته وه ده يیت شتىكى زۆر گرنگ بوويیت.

یەكەمجار ئۆز ترسام لەوێ دەربارەى پابردووی من ھەواتىكى
تازەیان پى گەشتىت، بەلام كە سەیری دەم و چاویانم دەكرد
نیشانەىەكى وام بەدى نەكرد.

ئەم دۆخە ئۆزى نەخایاند. پوورە ھاجەر كە لە بەرامبەردا دانىشتبوو
بە دەنىگى ھىواش كەمىك بە شەرمەو ەوتى:

- كچم سىڤدا! من و شەيدا بېرمان لە بابەتىكى گرنگ كردوو ەتەو ە
سەبارەت بە تۆ. وتمان با لە تۆ پېرسىن، پایەكت وەرېگرىن. نازانم دەلتىت
چى؟

ئۆز مەراقم بوو بزەنم چىيە، بۆيە بە كەمىك ترس و وریایى ەو ەلامم
دانەو ە:

- خىر دەبىت ئىنشائەللا.

دووبارە پوورە ھاجەر لە ترسى ئەو ەى دلم نەشكىتت نەیدەزانى
چۆن باسەكە بكاتەو ە، بۆيە وتم:

- پوورە ھاجەر، با بزەنم چىيە. یەكىكتان بىلین توخوا!

- پۆلەكەم! تۆ گەنجىت، جوانىت، ھىشتا لە سەرەتای ژيانقداىت.

شاىەنى پۆزانى خۆش و جىگای بەرز و باشى.

ئۆز دلتنەگىن كە تۆمان لێرە بەند كردوو ە. لەبەرئەو ە گەل شەيدا

بېرمان كردهو ە و بېارماندا و كەسكى چاكمان بۆ دۆزىتەو ە.

یەكەمجار ئۆز بە وردى تىنەگەيشتم لىيان:

- دەتەنەو یت خواحافىزىم لى بكەن. وانىيە؟

پووره هاجەر و شهیدا که لامه وه دانیشتیوون خیرا به دلّه ساف و
گه وه ر ئاساکه یانه وه سه غلّه ت بوون:

- نه خیر! به هیچ شیوه یه که مه به استمان ئه وه نییه! تۆ جیگات له سهر
سه ری ئیمه یه. نییه تی ئیمه ئه وه نه بوو. ویستمان به خته وه رتر و خوشتر
بژیته. ویستمان مالتیکی پر به خته وه ری خۆت مه بیت.
تیگه یشتم...

پووره هاجەر به رده وام بوو:

- داواکاریکیشمان دۆزیه وه.

نۆر سه رسام بووم به مه:

- چی؟! داواکارتان بۆ دۆزیمه وه؟!

- به ئی کچه که م!

وه که ئه وه ی له ناخمه وه هات وتم:

- پووره هاجەر، ئه وه ی داواکاری منه یان من نانا سیته یان عه قلی نیوه
ناته واره.

- نه خیر کچم هیچیان نییه. هه م تۆ نۆر باش ده ناسیته و هه م پیاویکی
تا بلایی باشه. تاکه عه بیی ئه وه یه که می که ته مه نی له تۆ گه وره تره.

نه مه ده زانی چی بلیم. پێم وانه بوو ئاماده ی هاوسه ریته ییم. له دوای ئه
ژیانه پر له خراپه یه باوه ریم نه ده کرد به که لکی هاوسه ریته ییم. بۆ من نۆر
قورس بوو.

دوه میش ده ترسام له وه ی هه موو جارێک ژیا نی خۆم بداته وه به
پوو مدا.

به لām هەر پرسیم:

- ئەم داواکاره کێیه ؟

پووره هاجەر و شهیدا به خندهیه که وه سهیریان کردم، به لām پووره
هاجەر وه لāmیدایه وه:

- باوکی شهیدا، واته یوسفی کوپم.

ئای خواجه گیان!

له شهردا سووره لگه پام. چون ده بوو ئەمه ببیت؟ که سێکی
پۆشنیر و به خته وه ری وا که من باش بناسیت و حالم بزانییت چون
هه ولێ شتی وا دهدات؟ تو بلێی له بهر ئەوه وا بکات که زۆر به زهیی پێمدا
بیته وه؟!

که وتبوومه ناو گێژاویکی گه وره وه. نه مده توانی بهم خێزانه بلێم
(نه خێرا!) وتنی نه خێر گه مژهیی بوو به لām نه شمده توانی بلێم به لێ.
چونکه ده ترسام له ژێر چاکه ی ئەم مرقفانه دا ده رنه چم.
شهیدا به جۆش و خرۆشیکێ زۆره وه پرسى:

- جی ده لێتیت سێفدا؟

سووره لگه پابووم، سه رم دانه واند. دلم زۆر به خێرایى لێی ده دا،
به لām ناچار بووم شتیک بلێم.

- بوون به بووکی ئێوه بۆ من شه ره فیکێ زۆر گه وره یه، به لām ده ببیت
بزانی که من که سێکی چۆم. ئەگه ر من ده ناسن چون به م حاله مه وه قبولم
ده که ن؟ چون پێم پازى ده بن؟ نه گه ر ئیستاش گوێی نه ده نی، سبه ی و
دوو سبه ی هه ر تیکده چیت. ئەمه وا به پێوه ناچیت.

- مەترسە پۆلەگيان، ئىمە باسى ھەموو شىتېكمان كىردۈۋە. ھەموومان بە تۆ پارىزىن و خۆشمان دەۋىتت و دەمانەۋىت وەك بووكتىك لەم مالىدا بمىنىتەۋە.

- جا با ئىۋە منتان بویت و پارىشې بن. بەلام من چۆن دەتوانم پابردۈۋى خۆم لەگەل كەسانىكى پاكى وەك ئىۋەدا بەش بىكەم. چۆن دەتوانم بەم تاوانانەۋە بىمە بووكتى ئىۋە. چۆن دەتوانم بەرامبەر كاك يوسف پۆلى بى تاوان بىينم.

پوۋرە ھاجەر دوۋبارە بە سۆز و بەزەبىيەكى دايكانەۋە لە باۋەشى گىرم و ماچى كىردم:

- ئاى پۆلە بەدبەختەكم! خۆ تۆ بە ويستى خۆت نەچۋىتە ناۋئەۋ تاوانانەۋە، بەلام بە ويستى خۆت ھەۋلى پىزگارېۋونت دا. بۆ تەۋبەكردن لەۋ تاوانانە چەندىن شەۋ تا بەيانى فرمىسكت پىشت. ئىمە دەزانىن تۆ بە ھۋى دلپاكى و نىەت پاكى و ساۋىلكەبىتەۋە فرىۋدرائىت و كەۋتتە ناۋئەۋ تەلەيەۋە.

تاۋانەكان ھەرچى بن و ھەرچەند بن، سۆز و بەزەبىي خوا دەيانسېرىتەۋە. ئەۋزاتە ھىچ كەسىكى تۆبەكار و گەپاۋە لە بەردەم بارەگاگەى و دەدرىنانىت. تەنيا ئەۋەندە گىرنگە كە دوۋبارە نەكەۋىتەۋە ناۋ ئەۋ تاۋانانە. خۆ تۆش ھەر بۆ ئەۋە ھەۋل دەدەيت.

یه کهم ههنگام بهر و دنیای پر ئاسوودهی

به راستی خوی گهره پیزی لێنام و دهروی خیری لیکردمهوه، نه مه
شتیکی باوه پینه کراو بوو. نه مده توانی خه یالی ئه وهش بکه م که ئه و
خیزانه من قبول بکه ن. به لام نه گهر خوا بیه ویت هه موو شتیک له جیی
خویدا ده بیت و ده که ویت هه سر پی.

ئیه سهیری کاری خوا بکه ن. پوره هاجه ریک که هه ر له مندالیمه وه
وهک دایک وابوه بۆم، ده بووه خه سوم و منیش ده بوومه بووکی ئه و.
کاک یوسفیش به ته واوه تی پیاویکی پیاوانه بوو.
پاک و پاست و پیک و پیک...

دل و ده روون و قسه ی زویانی وهک یه ک...
ژیانی له پیناو به ده سته پنانی په زامه ندیی خوادا ته رخا نکر دبوو.
ئه و هه موو ته مه نی بق خزمه تی باوه پ و قورئان ته رخا ن کر دبوو...
هه موو ده رد و خه میکی ئه و، خویندکاره که مده ست و گه نجه بی که سه کان
و که سانی خاوه ن پیداو یستییه تایبه ته کان بوو.
زۆر با شتر له وه ی چاوه پیم ده کرد پیشوازی لیکردم. له گه ل
خۆشه ویستی و یارمه تی ئه ودا توانیمان خیزانیکی به خته وه ر پیک به ینین.

ماله که مان بووه قوتا بخانه یه ک

ماله که مان ده لئی قوتا بخانه یه. نوێژه کا نمان به جه ماعت ده که یه.
دوای نوێژه کان به یه که وه ته سیب حات ده که یه، هه روه ها هه موو جار یک
دوای نوێژه کان ته فسیری قورئان ده خوینین. واته له سایه ی کاک یوسفه وه
ماله که مان بووه قوتا بخانه یه ک.

ئېستا له گال كاك يوسف ته نيا نيكاحيك له نيتواندا هه يه . چونكه نه و
ته نيا بډ نه وه مني قبول كرد كه له قسه ي ده ورويهر بعماريزيت نه گهرنا
نييه تيكى ترى نه بوو . به لام پوره هاجر و شهيدا نه مه نازانن . نه سلې
نه م سه له يه ش هيج كه س نابيت بيزانيت . نه و ئاسووده ييه ي له ماله كه دا
هه بوو بايي هه موو شتيكه .

له دواي هه موو نه وانه بوم دهركه وت كه به خته وهري پاسته قينه و
چيژ و دلخوشي هه ميشه يي له سايه ي باوه پ و قورئانه وه ده سته كه ویت .
نه و ئاسووده ييه ي كه به ندايه تي خودا ده ييه خشيت له هيج شتيكي تردا
نييه . هيج شتيك نييه هينده ي كړنوش بردن و فرميسك پشتن له به رده م
نه و زاته پوچ پاك و خاوين بگاته وه و ئاسووده ي بگات . خواي گه وړه له
پتي پاست لمان نه دات .

دايكم له خه ودا بيني

دواي شوو كردنم دايكم له خه ودا بيني . پيم وت :

- چوني دايه گيان ؟
- زور باشم كچه شيرينه كم . من و كاكت زور باشين ، به لام هيج
هه واليكمان له باوكت نييه .

ترسي خوم خسته پوو و له دايكم پرسى :

- دايه ! له وي چي له تاوانباران ده كه ن ؟
- دايكم وه كه نه وه ي زور باش بزيانيت چيم ده ویت وه لامى دامه وه :
- مه ترسه كچم . هيج بهنده يه ك بى تاوان نييه . خواي گه وړه په حم
ده كات به و كه سانه ي تزبه ده كه ن و تاوانه كانيان دووباره ناكه نه وه . سوز

و به زهیی نه و زاته هه موو شتیکی گرتوووه ته وه . له په حمه تی خوا بیئو میډ
مه به . به رده وام به له سر به ندایه تی و توبه ی خوت . زور بیرت ده که ین .
لیره جی مان بۆ تو داناوه چاوه پیت ده که ین .

به ناگا هاتمه وه ... به لئ ... ده بیت خوم ناماده بکه م بۆ نه و مردنه ی
هه موو کاتی که نه گه ری نه وه ی هه یه پیم پی بگریت . نه گه ر به بی ناماده یی
پیمان پی بگریت ، زور په شیمان ده بیننه وه . نه وه گه پانه وه و قه ره بووی
نییه !

خوا ی گه وره هه موومان له و به ندانه بگریت که پیش مردن خویان بۆ
ناماده کردوه ! بمانکاته به نده یه کی شایسته ی خوی ! !

خوا یه گیان ! په حم به گه نجه کان بکه یت نه بنه قوریانی و دوو چاری
نه وه لانه نه بن که من تووشی بووم ! عه قل و هه سستیان پی ببه خشه
تاوه کو خویان نه خه نه ناگره وه ! هاو وینه ی که سانی چاکه خوازی وه ک
پووره هاجه روکاک یوسف زیاد بکه ! ... نامین ...

پږست

- پېشه‌کی نووسه..... ۵
- ته‌له‌فونټکی پر نه‌ینی..... ۷
- به‌شی په‌که‌م..... ۱۱
- که چاوم کرده‌وه په‌که‌م شتیک بینیم گریانی دایکم بوو..... ۱۳
- به‌شی دووهم..... ۲۷
- دایک و کچ به ته‌نیا مابووینه‌وه، تاکه دزستان پوره هاجر بوو..... ۲۹
- به‌شی سیهم..... ۴۱
- له‌پټناو خه‌یا له‌کاني ه‌رزه‌ییمدا هیچ نه‌مایه‌وه نه‌یکه‌مه قوریانی..... ۴۳
- به‌شی جواره‌م..... ۶۷
- ثیر وه که جه‌سته‌یه‌کی بی گیان وابووم..... ۶۹
- به‌شی پینجه‌م..... ۸۳
- نه‌و پږده‌ی ژيانمی گوری..... ۸۵
- به‌شی شه‌شه‌م..... ۱۵۷
- سهرم برده سوجه، و ده‌ستم کرد به گریان..... ۱۵۹
- به‌شی حه‌وته‌م..... ۱۶۷
- له‌کاتیکی چاوه‌پواننه‌کراودا، پووداویکی باوه‌پټنه‌کراو پوودا..... ۱۶۹
- پږست..... ۱۷۷

SEVDA

Bir gençlik dramı

HALİT ERTUĞRUL

سېڦدا، باس له ژيانې كچېكې لاو دهكات كه بهدواى خه ياله
ئهرخه وانيه كانى گه نجيدا وېله و سهر له كۆلانه تاريك و بن
بهسته كان دهردهكات. زنجيره ي پووداوه كان هينده
سهرسوپهينهر و كاريگهرن كه مروفه له خوى دهرپرسيت "ئاخر
تا ئه ورا ده يه ش؟! "

سېڦدا، ئاوينه ي ژيانه له ناو دنياى سهرنجر اكيش و پر
ئهنديشه ي گه نجانى ئه م سهرده مه دا.
له لاپره كانيدا هه موو لاويك چه ند ديمه نيك له ژيانى خوى به دى
دهكات.

هر به سهرهاتيك كه له م كتيبه دا دهخويننه وه، پووداويكى
په ند ئاميژتان نيشان ده دات و يارمه تيتان ده دات به خوتاندا
بچه وه. له هه مووشى گرنگتر، واتان ليديت به په روشيه وه
ساتيك خيراتر پيشنيارى ئه م كتيبه بكه ن بو دوستان و
هاوپيانتان.
بو ئه و دلانه ي بهرگه ده گرن...

ISBN 0-0133-0000-8

9 780013 300007

نرخى (۳۰۰۰) ديناره

ناوهند راکر باندي ئارا

ARA Media Center
ara.m@hotmail.com

